

www.archome.ir

۶۶ ۷۳ ۸۸ ۲۲ (-۲۱)
۶۵ ۸۸ ۸۸ ۲۲

۵ سری
۷۰

معماری جهان

(۱)

www.archome.ir

۶۶ ۷۳ ۸۸ ۲۲ (۲۱)
۶۵ ۸۸ ۸۸ ۲۲

درس آشنایی با معماری جهان

مقدمه : این درس که شامل شرکت در کلاسهای نظری و نیز تمرینهای عملی است با یک هدف خاص دنبال می شود که به طور خلاصه آن را می توان به شرح زیر بیان کرد:

هدف : آشنایی با آثار جاودانه معماری جهان به قصد کشف حاکم بر اصول خلق فضا در آنها در جهت به دست آوردن ابزار مناسب برای فعالیت در زمینه معماری .
چنانکه از جمله بالا بر می آید روی جاودانگی و جهانی بودن آثار مورد بحث تاکید داریم و دلیل این تاکید خود نهفته در هدفی است که آن را دنبال می کنیم یعنی شناخت الفبای معماری .

الفبای معماری : عناصر تشکیل دهنده فرم و فضا ابزار حساس معماری هستند که در مقابل " عملکرد گرایي " محض ، شناخت آنها ، هدف ما است ، چرا که سودمندی و عملکرد گرایي تابع زمان و مکان و زودگذر است ولی آنچه خارج از زمان و مکان به فرم و فضا مفهوم می بخشد ، راز جاودانگی یک اثر و جهانی بودن آن را در خود دارد .

بنابراین رسیدن به هدفی که ذکر شد به روش زیر عمل می کنیم :

روش ارائه درس : روش ارائه درس یک روش دو مرحله ایست که مرحله اول آن حائز توجه و اهمیت بیشتریست .

- در مرحله اول پا را فراتر از حیطه تاریخی می گذاریم و به شناخت و تجزیه و تحلیل عناصر تشکیل دهنده یک اثر معماری (فرم ، فضا و سازه) خارج از قیود زمانی و مکانی می پردازیم در این مسیر سعی در کشف اصول جهانی و جاودانه معماری داریم .

- مرحله دوم عوامل زمان و مکان را دخالت داده کوشش می کنیم با آثار معماری هر دوره تاریخی با توجه به تاثیرات زمانی و مکانی آشنا شویم و در این مسیر به کشف اصول تابع زمان و مکان در معماری نائل آییم .
در این قسمت که مرتبه دوم از اهمیت در درس را دارند با روند تاریخی و پیدایش سبکها و مکاتب آشنا خواهیم شد .

برای جلوگیری از اغتشاش ذهنی در دانشجویان علی رغم اینکه هیچ تاکید خاصی بر موضوع تاریخ و تقدیم و تاخیر در دوره ها در مرحله اول درس نداریم اما سیلابس درس طوری تنظیم شده است که تابع سیر تاریخی معمول در کتابهای تاریخ هنر و معماریست اما باز هم به علت تاکیدي که در مرحله اول روی تجزیه و تحلیل آثار معماری به صورت مجرد و منتزع شده است از زمان و مکانشان داریم . در هر فصلی نخست یک اثر را پیش از آنکه وارد دوره

تاریخی آن شویم مطالعه می کنیم و سپس به دوره تاریخی آن اثر و بررسی ویژگیهای هر دوره و تاثیر آن ویژگیها در هنر معماری آن دوره می پردازیم .

برخی تعاریف :

فرهنگ : مجموعه ارزشها ، رفتارها و پندارهای جامعه [ایدئولوژی و مذهب ، علم تکنولوژی ، هنر] .

هنر : توانایی عینیت بخشیدن به احساسات یا تبدیل موارد ذهنیت ها به موارد ملموس در مسیر نیل به کمال است .

معماری : هنریست که نشأت گرفته از ایدئولوژی و مذهب و علم و تکنولوژی یک جامعه است . معماری باز -
تابی از فرهنگ یک جامعه است . به این ترتیب بحث سبکها و دوره ها در آن مطرح است .

طبق نظر ویترو ویوس : در معماری ایستایی ، زیبایی و کارآیی مطرح است .

بنابراین می توان گفت : معماری هنر خلق فضا در جهت رفع نیازهای عینی و ذهنی بشر به کمک تکنولوژی است .

سبک : روش بیان و نحوه برخوردی است که مورد قبول مردم یک دوره قرار گرفته و جملگی در صحت آن متفق القولند .

مکتب : زیر مجموعه سبک است . نقش یک هنرمند ، سلیقه یک گروه ، نگرش خاص یک مذهب ، یا نقش یک مکان جغرافیایی در پیدایش یک جریان هنری می تواند یک مکتب را بوجود آورد .

مد : پاسخگویی به نیازهای روانی (ذهنی و غیر ذهنی) در کوتاه مدت است .

مفاهیم کلی و همگانی در معماری : علی رغم اینکه می دانیم معماری بازتابی از فرهنگ یک جامعه است ، شدیداً اعتقاد داریم که آثار جاودانه معماری از یک زبان مشترک برخوردارند که دستاورد بشر در کل جهان خارج از محدوده مقید فرهنگهای جوامع بوده است . بنابراین برای شناخت این زبان مشترک نیازمند آشنایی با مفاهیمی هستیم که مختصراً توضیح داده خواهند شد :

تعریف معماری : اگر بگوییم معماری عبارتست از خلق فضا به کمک سازه که به وسیله فرم تعریف می شود باید پیش از هر چیز مفاهیمی چون خلافت ، فضا و فرم را تعریف کنیم .

خلاقیت : ساخت و سازی است که منشاء هنری دارد و از فن آوری (تکنولوژی) به جهت هنر بودن فاصله دارد.
بحث زیبایی و زیبایی شناسی در هنر و خلاقیت یک مبحث اصلی است .

فضا : فضا به عنوان یک نظم ارتباطی است که بین چیزها به وجود آمده است .
فضا به وسیله محدود کننده هایش تعریف می شود .

انواع فضا :

فضای جغرافیایی : در سطح کره زمین با عناصر محدود کننده خاصی که تعابیر جغرافیایی دارند تعریف می شود .

فضای ریاضی : مشخصه هایی که خارج از ادراک انسان وجود دارد و چیزی نیست جز ابعاد فضا.

فضا در نجوم : مفاهیمی خارج از سطح کره زمین را در بر می گیرد .

فضای زندگی : مثل شهر ، محله ، خانه ، نیمه عینی و نیمه ذهنی است .

خلق فضا : عبارت از جدا کردن یک جزء فضا از یک فضای کلی با تمهیدات خاص و عناصر است. پوشش (جداره ها) از عوامل تعریف کننده فضا هستند .

معماری هنر خلق فضا است ، فضایی قابل ادراک و دارای فرم .

در شناخت یک اثر معماری به عناصر تشکیل دهنده آن یعنی فضا ، فرم و سازه باید توجه کرد .

در شناخت فرم و فضا به اصولی چون سازماندهی ، روابط و سلسله مراتب ، نظم کیفیات مربوط به فرم ، مقیاس ، تناسبات و باید پرداخت .

عناصر شکل دهنده اصلی : نقطه ، خط ، سطح ، حجم .

در آثار مختلف معماری می توان با هر یک از این عناصر برخورد داشت :

عناصر نقطه ای : موقعیت یک ابلیسک در پلان و یا انواع مرکزیتها در طرح .

عناصر خطی : موقعیت یک ابلیسک در نما ، انواع محورها در طرح ، ستونها و برجهای کلیسا و

سطوح : سطوح افقی ، سطوح قائم (دیوارها) سطوح استوانی ، سطوح کروی و

حجمها : فرم اولین صفت مشخصه حجم است همانطور که شکل صفت مشخصه سطح است در معماری احجام توپر ، توخالی ، هندسی و را داریم .

عناصر سطح گونه : ردیف ستونها ، رواقها ، شبکه ها و

فرم : فرم تعریف کننده فضا است [یک لکه در یک کاغذ و یا یک حجم در یک محیط]

فرم دارای مشخصات بعدی است .

فرم دارای تاثیرات ذهنی است .

فرم می تواند منظم یا نامنظم باشد .

عناصر تشکیل دهنده فرم : نقطه ، خط ، صفحه ، حجم هستند .

شکل : صفت اصلی مشخص کننده فرم است .

فرم تعریف می شود با : شکل ، اندازه ، رنگ ، بافت [ابعاد تناسب فرم را تعیین می کند . مقیاس فرم توسط

نسبت اندازه فرمهای موجود در محیطش تعیین می شود]

تناسب : روابط و نسبتهای حاکم بین ابعاد و اجزای یک اثر (نسبتهای هارمونیک ۱۲:۶:۴:۳)

مقیاس : نسبت بین ابعاد بین یک اثر با محیط پیرامونش یا ابعاد و اجزاء آن با کل آن است .

فرم می تواند : منظم یا نامنظم باشد .

سازماندهی فرم : به صورت مرکزی ، خطی ، شعاعی ، مجموعه ای ، شبکه ای ، خوشه ای می باشد .

زیبایی : یونانیان باستان که زیبایی را به معنی تناسب درست تلقی می کردند ، نه فقط در موسیقی ، بلکه برای

پیکر انسان نیز قاعده تناسبی پیدا کرده بودند ، (قانونهای تناسب از زمانی به زمان **دیگرو** از فرهنگی به فرهنگ دیگر

فرق می کند)

در تحلیل یک اثر معماری برای ما نخستین گام : شناخت فرم و فضای آن است

برخی عناصر تعریف کننده فضا :

سطوح : سطح کف ، سطوح برآمده ، فروریخته ، سطح بالای سر .

خطوط ، عناصر عمودی : عناصر خطی عمودی ، سطوح عمودی ، سطوح L شکل ، سطوح موازی II شکل
محصوریت :

دو غایت در محصوریت فضا : Zone = پهنه و جعبه Box= فضا بر حسب درجه و یا باز یا بسته بودن
فضا ، از حالت جعبه به حالت پهنه تغییر می کند .

باز شوها در فضا :

تراکم : درجه کمی و زیادی فاصله بین عناصر موجود در یک پدیده ، یعنی نسبت بازشوها به سطوح بسته درجه
تراکم است .

احجام : مثال یک میدان که توسط احجام اطرافش تعریف میشود ولی نهایتا از دید ناظر داخل میدان مجموعه ای
از سطوح عمودی هستند ، احجام می توانند در یک مجموعه معماری عامل تعریف کننده فضای آن مجموعه باشند .

حجم : فضایی است که بوسیله بدنه ، سازمان یافته ، تقسیم شده یا محدود شده باشد .

جدازه ها : عناصر تعریف کننده فضا [سطوح ، خطوط ، نقاط] هستند .

نور: همه اشکال بواسطه نور است که دیده می شوند .

رنگ : بازتاب نور از جسمی است که در فرم آن می گذارد^{اش} .

بافت : چگونگی سطوح است بر حسب زبری یا صافی ، سفتی یا نرمی ، براق یا مات بودن ، روشن یا تیره بودن
که به کمک نور نمایانده می شود . متن یا بافت فضا یعنی مجموعه روابطی که بین عناصر تعریف کننده وجود
دارد. تئوری [Gechalt] و به وسیله عناصر تعریف کننده آن باید قابل ادراک باشد .

در رابطه با تجزیه و تحلیل فرم و فضا در معماری باید توجه کنیم به :

۱- سازماندهیها : ارتباطات فضایی : فضاهای متداخل ، فضاهای مجاور ، فضاهای دارای فصل مشترک ،

سازماندهیهای فضایی : مرکزی ، خطی ، شعاعی ، مجموعه ای ، شبکه ای ، سازماندهی فضایی بر اساس : تقارن ،
ریتم و

۲- سیر کولاسیون : قسمتهای سیر کولاسیون ، رسیدن به بنا ، ورودیها ، شکل گیری مسیر ، روابط مسیر و فضا
، شکل فضای سیر کولاسیون .

۳- تناسب و مقیاس : رابطه بین ابعاد یک بنا با هم، تناسبات آن است رابطه ابعاد یک بنا با ابعاد فرمهای
موجود در محیطش بیانگر مقیاس آن می شود .

۴- اصول نظام دهنده: محور، تقارن، سلسله مراتب، عامل مفروض، ریتم و تکرار، تغییر شکل،

پرسپکتیو، مرکز، تمرکز و خلاصه چگونگی به هم پیوستن و ترکیب اجزاء.

مثال: محور خطی است که شکلها در امتدادش آراسته شده اند، خود خط محور الزاماً نباید دیده شود.

نتیجه گیری: سودمندی نسبتاً زودگذر است همینطور عملکرد گرایشی.

در حالیکه:

عناصر تشکیل دهنده فرم و فضا ابزار حساس معماری هستند.

پس باید: برای دستیابی به الفبای اساسی طراحی معماری پا را فراتر از حیطه تاریخی بگذاریم و در آنجا به

تحلیل عناصر تشکیل دهنده فرم و فضا بپردازیم.

ادراک: فضای معماری یک فضای ادراکی است که در مقابل فضای ریاضی قرار دارد.

در فضای معماری ویژگیهای کیفی که کاملاً جدا از ویژگیهای ریاضی آنست اهمیت دارد.

مثال: فضای روز و فضای شب که عکس یکدیگرند [از نظر کیفی و احساسی]

در فضای معماری موارد عینی و ذهنی قابل ادراک وجود دارند و نمادگرایی در آن نقش مهمی دارد.

مبحث ادراک برای شناخت اثر معماری

اثر معماری: فضای مصنوعی که توسط ناظر ادراک می شود.

فضای معماری باید قابل احساس و ادراک باشد.

ادراک و کمک حواس: بینایی، شنوایی، بویایی، چشایی و بجاوایی (گرما، سرما، نرمی، زبری، درد،

حرکت و جهت یابی).

مرحله اول: احساس: عضو حسی گیرنده، تارهای عصبی، مغز (ضبط تحریک محرک).

مرحله دوم: ادراک: بعد از برداشت یک محرک دو فرآیند جذب و انطباق در ذهن اتفاق می افتد.

آنچه که نخست جذب می شود با زیر و رو شدن در ذهن نهایتاً نسبت به یک زمینه شناخته شده قبلی (بایگانی

خاطره و حافظه) مرحله انطباق صورت می گیرد.

شناخت: برای شناخت هر پدیده (یا فضا) باید آن را ادراک کرد.

توجه: برای ادراک بهتر باید به آن پدیده توجه کرد.

جذابیت: هر چه پدیده ای اندامهای حسی بیشتری را در برگیرد جذابیت بیشتری دارد.

مطلوبیت: حد و حدود فضای مطلوب از نظر به کارگیری حواس در حیطه بین اغتشاش و یکنواختی قرار دارد یعنی فضای دارای اغتشاش و نیز فضای یکنواخت هر دو نامطلوب هستند.

ثبات ادراکی: نوعی تصحیح است که توسط ذهن انجام می گیرد. [اندازه، شکل، رنگ] و به درک صحیح اشیاء کمک می کند و این به کمک حافظه میسر می شود.

هر چه بایگانی یا حافظه ناقصتر باشد، ادراک ما امکان خطای بیشتری دارد.

۱-اندازه: دیدن هواپیما در آسمان و انطباق آن با اندازه واقعی.

۲-شکل: دیدن یک صندلی از یک جانب ولی تصور آن از همه جوانب.

۳-رنگ: برگ درختان را سیاه بینیم و لی بدانیم که واقعا سبزند.

احساس: احساس در انسان بدون ادراک انجام نمی گیرد بلکه همراه با برداشت واقعیت، فرآیند ادراک را نیز در خود دارد.

تجربه: غالبا از داخل پروسه ادراک آغاز می شود.

هر چه رشد عقلانی انسانها بیشتر باشد، میزان انطباق و تجربه آنها از پدیده ها بیشتر می شود.

مبحث احساس فضاها و مبحث حریم ها در فضا [کتاب ادوارد هال درباره ۴ حباب متحد المركز].

انواع حریم ها: حریم شخصی، حریم مختص به شیی، حریم منقول (که با خود انسان حرکت می کند).

۱-حباب انتیم یا کاملا خصوصی: اگر کسی به آن تجاوز کند، درگیری فردی بین شخص و متجاوز برقرار می شود.

۲-حباب خصوصی شخصی: در حیطه رابطه دو نفر.

۳-حباب اجتماعی: بین حباب شخصی و عمومی قرار دارد، فاصله ایست که در آن دو شخص رابطه مستقیم ندارند اما وجود همدیگر را نیز نمی توانند انکار کنند.

۴-حباب عمومی: فضایی که در آن دیگر رابطه مستقیم بین هیچکدام از آدمها وجود ندارد.

انواع احساسها:

۱-احساس جهت: بر اساس محورهای افقی و قائم بالا، پایین، چپ و راست، جلو و عقب.

۲-احساس سنگینی یا سبکی.

۳-احساس پایداری یا ایستایی و احساس ناپایداری یا عدم ایستایی.

۴-آرامش، هیجان، اغتشاش و.....

تأثیرات حسی فضا بر اثر فرم آن القا می شود.

مراحل احساس : احساس که شامل حواس پنجگانه و احساس حرکت و احساس جهتایی است مراحل زیر را در انسان طی می کند.

۱- محرک عمل می کند.

۲- گیرنده (عضو حسی) نسبت به محرک عکس العمل نشان می دهد.

۳- انتقال (تارهای حسی یا اعضای انتقال دهنده) تحریک حسی را به مرکز اعصاب منتقل می کنند.

۴- مغز (مرکز عصبی) تحریک محرک در آن ضبط می شود.

مرحله ادراک : پس از آن یعنی مرحله برداشت یک محرک دو فرآیند جذب و انطباق در ذهن اتفاق می افتد.

سوء تفاهم : در مرحله رد شدن اطلاعات از صافی های مختلف امکان سوء تفاهم نیز بوجود می آید.

سابقه ذهنی یا تجربه : در تغییر نظرات دخیل است تجربه هر پدیده در بعد طولانی زمان در یک قوم و

در فرهنگها و ستهای خاص متفاوت عمل می کند (از جمله تجربه فضا است) .

تخیل : ظاهر کردن تصویر است . حاضر کردن مفهومی در ذهن که قبلا ادراک شده باشد و از بایگانی حافظه

ناشی می شود.

مراجع : فرم ، فضا ، معماری / چینگ

زیبا شناختی در معماری / یورگ گروتز / ترجمه دکتر پاکزاد

www.archome.ir

هنر غارنشینان

با توجه به تعاریفی که از فضا و معماری در مقدمه جزوه داریم، به حق می‌توان ادعا کرد که بشر در غارها از لحظه‌ای که دست به تنظیم محیط و خلق فضای مناسب نیازهایش زد، معماری را آغاز کرد. اختصاص بخشهای متفاوت غارها به عملکردهای مختلف و تنظیم آن فضاها بر اساس نیازها و نهایتاً ایجاد نقوش بر دیواره‌های غارها همگی گامهایی در خلق فضا یا به عبارت دیگر نوعی معماری بوده است.

عصر دیرینه سنگی :

قدیمی‌ترین آثار - غارهای جنوب فرانسه و شمال اسپانیا (غار لاسکو و غار آلتامیرا) بیش از ده هزار سال (عمر) که از سالهای ۱۸۷۹، ۱۸۹۶، ۱۹۰۱، ۱۹۴۱، کشف شدند. هنر - در نزد انسانهای این دوره فعل و انفعالات ذهنی که رابطه مستقیم با فعالیتهای روزمره آنها در جهت مقابله با حوادث زندگی و نیز صیانت ذات داشته است، نوعی خلاقیت را متکی بر قدرت تخیل قوی و اشتغالات معنوی ایجاد می‌کرده است که پدید آورنده هنر اولیه بوده است.

هنر جزئی از زندگی - هنر انسان غارنشین در ارتباط نزدیک با حوادث روزمره زندگی (که در آن مرحله مهمترین آنها شکار بوده است و نیز حفظ جانشان در مقابل حیوانات) به نظر می‌رسد که در نزد انسانهای اولیه آنها مسائل ذهنی و عینی، مادیات و معنویات از یکپارچگی خاصی برخوردار بوده‌اند و هنر آنها بازتاب این واقعیت است.

www.archome.ir

ویژگیهای آثار درون غارها - آثاری که با بیش از ده هزار سال عمر در محفظه مسدود و خشک غارها حفظ شده بودند و بسیاری از آنها پس از گشودن غارها سریعاً صدمه دیدند. انواع آثار: نقاشیهای رنگی روی دیوار و سقف غارها / نقوش برجسته رنگی / مجسمه‌های گلی و سنگی / ابزار سنگی همه در عین حال وسایل گذران زندگی و آثار هنری بوده‌اند.

محل تصاویر : در اعماق غارها و نقاطی بسی دورتر از دهانه‌ها که محل زندگی عادی بوده است قرار داشتند.

موضوع : اکثراً حیوانات : ماموت ، گاو وحشی ، گوزن شمالی ، اسب ، گراز و گورگ .

ابزار رنگامیزی : قلم مو از نی یا موی نرم جانوران / لیسه / سنگ چخماق نوک تیز .

رنگها و رنگامیزی : تکه های افرای زرد یا قرمز ، رنگامیزی به صورت فوت کردن پودرها یا مخلوط کردن

آنها با روغن حیوانی .

خواص مشترک این تصاویر : جنبه تزئینی ندارند (قسمتهای تاریک غار) به نظر می رسد که جنبه آئینی

داشته اند.

سبک تصاویر : تصاویر ناتورالیستی غالبا همراه با علائم هندسی (شاید نشانه هایی از مفاهیم آئینی).

تنظیم و سازماندهی : قرار گیری تصاویر به طور تصادفی در صحنه .

پیکره انسان ؟: بجز یکی دومی مورد استثنایی ، یکسره از قلم افتاده است .

عصر میان سنگی : (۸۰۰۰ سال پیش از میلاد تا ۳۰۰۰ پیش از میلاد)

- نقوش در دیواره های سنگی پناهگاههای کم عمق .

- ظهور پیکره آدمی به صورت انفرادی یا در گروههای بزرگ با حالتها و موضوعهای متنوع .

- انتزاعی تر شدن تدریجی نقوش و پیدایش نمادها به جای تصاویر ناتورالیستی - انجامیدن به پیدایش خط .

مقایسه دو عصر : ۱- نقاشیهای سرزنده و خودرو ۲- هماهنگیهای خشک شکلهای تقریبا حرف گونه

- پیدایش مکانهای مقدس با اعتقاد به اینکه دارای نیروهای فوق طبیعی هستند .

عصر نو سنگی :

در عصر دیرینه سنگی انسان عاقل توانست دنیای خویش را با تصویر بنمایاند و به صورت انتزاعی در آورده

بدینسان بر آن مسلط شود .

و در عصر نو سنگی انسان با دست یافتن به کشاورزی و اهلی کردن حیوانات گامی بزرگ در جهت تسلط واقعی

تر بر محیط برداشت که نهایتا به شهر نشینی منجر شد .

انسان عصر نو سنگی به دستاوردهای زیر رسید :

- اجتماع سازمان یافته - > پیدایش دولت ها و شهرها

- بیرون آمدن از غار - > ساختن سرپناه - > ساختن خانه ، مجتمع های زیستی - > شهرها

- ساختن فضاهاى مقدس - > معماری جاودانه

- ساختن فنی بر محیط - > کشف اسلوبهای اندازه گیری

-- مساحی ، هندسه مهندسی

-- پیشینی تغییرات زمان -- تقویم -- نجوم -- ریاضی

-- کاربرد دستاوردهای علمی و فنی ، ایدئولوژیکی و اقتصادی در ساختن و پدید-

-آوردن هنر معماری : سرپناها و فضاهای مقدس و نجومی.

www.archome.ir

۶۶ ۷۳ ۸۸ ۲۲ (۲۱-)

۶۵ ۸۸ ۸۸ ۲۲

معماری در عصر نوسنگی :

تخت‌سین سرپناه ها : بعد از غار نخستین سر پناهها با استفاده از شاخ و برگ درختان ، خشت و گل و تی ، انواع چادر از پوست حیوانات و سنگ ظاهر می شود .

این سر پناهها با مقیاسهای کوچک و صرفا در جهات رفع نیاز و بدون تظاهرات عظمت گرایانه ساخته می شوند .

درشت سنگها (خر سنگها) : megaliths و آثار تخته سنگی Dolemans (در حدود ۳۰۰۰ سال پ.م

معماری سه سنگی (trilith) و تک سنگی (monolith) که منهیر menhir نامیده شده اند با هدفهای مذهبی و

آئینی بر اساس زمینه های نجومی پدید آمدند .

www.archome.ir

۶۶ ۷۳ ۸۸ ۲۲ (۰۲۱)

۶۵ ۸۸ ۸۸ ۲۲

استنهیج: یک نمونه جالب از این آثار، کروملیک (درایوبری و استونهیج) در انگلستان است که ارتفاع تخته سنگها تا ۲۰ متر می رسد و قطر دایره مجموعه ۱۲۰۰ متر است و وزن هر تخته سنگ ۴۵ تا ۵۰ تن است. در این مجموعه، محور پرستشگاه و جاده منتهی به آن و تک سنگی عظیم آن روبه خاور بیانگر نمادین طلوع خورشید در نخستین روز انقلاب صیفی در ۱۶۸۰ پ.م بوده است که آزمایشات آنرا تأکید کرده است. این مجموعه با نمادگرایی و برداشتهای مقدس و رمز آمیز از صدر جهان و هستی در یک شکل دوایر متحدالمرکز با تقارن و نظم و محور و مرکز در عین حال که ممکن است یک ابزار تقویم و محاسبات نجومی بوده باشد حاکی از یک حس رشد یابنده هندسی در اثر مشاهده حرکت اجرام سماوی نیز می باشد. بینش جهانی نوع بشر نسبت به بعضی پدیده ها که در اقوام اولیه مشهود است (به قول یونگ: ناخود آگاه جمعی) مبنای تصورات مشترک شده است که زبان جهانی معماری نیز از آن نشأت می گیرد.

نتیجه گیری:

معماری مذهبی که هزاران سال پس از عصر غارنشینی آغاز شد تأثیر همانند هنر غارها را در خود دارد. هر مکان مقدس، اسرار آمیز نیز بوده است، محلی تاریک که فقط با نوری لرزان روشن می شود و در اوج مراسم مذهبی سکوت مطلق بر آن حکمفرمایی می کند، فضای این معابد و مقدس ترین آن نمونه مشابهی است از آنچه در غارها بود و اینجا نیز خداوند در خلوتگاهش دور از چشم اغیار جای دارد. تعریف ما از معماری در دوران غارنشینی همان نظم دادن به فضای طبیعی غارها توسط ساکنین است. تسلط بر محیط و نظم دهی به آن، خلق فضا و همان معماری است.

مراجع: تاریخ هنر جنسن

هنر در گذر زمان گاردنر

نخستین زیستگاهها در عصر نو سنگی: اریحا و چاتال هیوک ۸۰۰۰ پ.م

مرحله گذرا از عصر شکار و ذخیره غذا به عصر تولید غذا (کشاورزی و اهلی کردن حیوانات بیشتر و دامپروری) - بحثی کوتاه درباره این که فرهنگ اشاعه تمدن و نقطه آغاز آن اکنون تا حدودی مردود است، در کلاس انجام می گیرد.

- عصر دیرینه سنگی [گردآوری خوراک] و نوسنگی [کشاورزی و حیوانات اهلی].

- کوهپایه های سرسبز مجاور رودخانه ها کهن ترین استقرارها را در خود جای داده اند.

- دشتهای اطراف بستر رودخانه ها محل تشکیل نخستین تمدنها یا دولت ها بوده اند.

- اما کهن ترین اجتماعات اسکان یافته در ارتفاعات سرسبز مجاور دره ها یافت شده اند که آنها را به عنوان تمدن نمی شناسیم [نخستین جوامع روستایی] کشاورزی دیم نه بر اساس آبیاری [بیشتر متکی بر دامداری]

جوامع متمدن و دولتها - علاوه بر کشاورزی و اهلی کردن حیوانات : - - سازمان یافته - -

حکومت	دین رسمی	قانون
دین رسمی	اسلوپها - خط	اندازه گیری و بافندگی و فلز کاری و سفالگری

بین النهرین قدیمی تر از مصر .

استقرار کشاورزی در ۷۰۰۰ پ.م

ایران
شهر سوخته - تپه حصار
ایران
اریحا ۸۰۰۰ پ.م
ایران
چتل هیوک ۷۰۰۰ پ.م

معماری : معمولا خانه ها و بناهای خشت و گلی با پی سنگی .

بین النهرین : دوره تاریخی > - - - پیدایش خط

ایدئولوژی : شاه متولی و نماینده خدا در روی زمین / چوپانی بالای سر گوسفندان

مردم : بندگان خدا که همه زندگیشان برای رضایت اوست

خدا : ارباب مردم

دولت : خدا - شاهی، تلفیق حکومت و مذهب

نقشه شهر : مرکزیت مجموعه قصر و معبد در شهر که مرکزیت خدا را نشان می دهد.

معبد : کانون دینی و مرکز اداری شهر / فرم خاص پلکانهای زمین و آسمان / زیارتگاه بالای آن :

اطاق انتظار یا گذر

وظیفه شهر : خدمت به خدا در مقام ارباب شهر.

کشور شهر : موقوفه خدای شهر بود .

هویت مشترک : مردم از هویتی مشترک بر اساس شهرشان ، خدای شهر و زیانشان و نوع روابطشان با یکدیگر و خدا برخوردار بودند .

هویت و خود آگاهی تاریخی : در سومر آغاز شد و در تمدن یونان بالغ می شود و به اوج تکاملش می رسد .

گاو بالدار یا پنج پا : حالت نیم برجسته و نیمه مجسمه گونه

در نیمرخ در حال حرکت است و در تمام رخ ایستاده و ساکن

سمبلهای قدرت (زور ، تیزپروازی و شکار و انتقام و) در یک موجود که سمبل شاه است .

گاوان بالدار بیش از آنکه نگهبان شاه باشند ، موجب تقویت مقام او می شوند

مراجع: تاریخ هنر جنسن

هنر در گذر زمان گاردنر

www.archome.ir

۶۶ ۷۳ ۸۸ ۲۲ (۲۱)

۶۵ ۸۸ ۸۸ ۲۲

مصر

مرجع: هنر در گذر زمان "هلن گاردنر"

- بیش از ۲۰۰۰ سال پیش، هردوت ضمن ستایش از مصر نوشت: "... زیرا هیچ کشوری نیست که این همه عجایب داشته باشد، ... و مردم آن به حد افراط مذهبی بودند."

- مصریان که سکونتگاههای خویش را از مصالح بی‌دوام می‌ساختند، برای ساختن مقبره‌ها و معابد از سنگ ماندگار و سخت استفاده می‌کردند.

- صخره‌های بیابانهای لیبی و عربستان و رود نیل در حد واسط این دو؛ در نظر مصریان به ترتیب نماینده فنا ناپذیری یا بی‌زمانی دنیای مصر و گردش بی‌پایان فعل و انفعالات طبیعت به شمار می‌رفتند.

نیل - نیل در شعور مصریان به عنوان خدا و نماد زندگی نقش بسته بود.

- پیش از این سواحل نیل، سرزمینهای مردابی با بیشه‌های انبوه پاپیروس و دشتهای حاصلخیز بوده است.

آبیاری - نخستین گام در راه اسکان بشر در دره نیل با بستن سدها برای مهار طغیانهای نیل برداشته شد؛ چنانکه در بین‌النهرین با حفر کانالهای آبیاری.

جاودانگی - اعتقاد و علاقه فرد مصری به جاودانگی تا مرز شیفتگی پیش می‌رود و توجه کلی او به زندگی در این

جهان فقط برای تأمین سلامت و سعادتش در آن جهان بود. [بخش عمده‌ای از آثار مصریان را

که به یادگار گذاشته‌اند، مدیون همین اشتغال هستیم.]

معماری

- در طراحی مقبره مصری، نماد خانه ابدی و خاموش مردگان نیز از اصول ماندگاری و نظم مشابهی پیروی می‌کند.

مصطبه : سکو یا ساختمان چهار گوشه ای از آجر یا سنگ با دیوارهایی پر شیب که بر روی مقبره ای زیرزمینی که به وسیله هواکشی با خارج ارتباط پیدا می کند ، ساخته می شود. شکل مصطبه احتمالا از تپه های خاکی یا سنگی که مقبره های پیشین را می پوشانند ، گرفته شده است. [در بین النهرین بر خلاف مصر تقریباً گونه ای بی تفاوتی به آیین تدفین مردگان و ماندگاری مقبره ها وجود داشت.]

هرم پلکانی زوسر:

در سقاره یا کورستان باستانی (شهر مردگان) ممفیس ، ۲۷۵۰ پ.م. ظاهراً نخستین مقبره عظیم پادشاهی بود و شکل ظاهری آن به زیگوراتهای بین النهرین شبیه است.

• اینجا یک مقبره داریم نه یک معبد که ارتفاعش از سایر بناهای اطرافش بیشتر است.

کارکرد دو گانه — ۱. حفاظت از جسد مومیایی شده پادشاه و متعلقاتش .

۲. بحسم ساختن قدرت مطلق و خدا گونه وی به کمک جسیم بودن و صلابت بنا.

معمار مجموعه — این ساختمان به علاوه معابدش به علاوه مجموعه مهتابیهای محصور و حیاط بزرگش ، آفریده

ایمحتوتپ یعنی نخستین هنرمندی است که نامش در تاریخ آمده است.

مرد همه علوم — ایمحتوتپ ، مهندس معمار ، انسانی فرزانه ، حکیم ، جادوگر ، پزشک ، کاهن و کاتب که بعدها به عنوان خدا پرستیده شد.

اهرام جیزه :

در جیزه ، واقع در قاهره امروزی سه هرم از فراغه سلسله چهارم به نامهای خوفو (خنوس) ، خفرع (خفرن) و منکورع (موکرتوس) وجود دارد. پس از سال ۲۷۰۰ پ.م. این هرمها با رمز و علم پنهانی ارتباط دارند و نمادهای موضوعات بسیاری - از جمله حکمت ازل ، سرزمین مصر ، پایداری ابدی و فنون جادوگری - بوده اند.

اوج معماری : اهرام جیزه نقطه اوجی در تکامل آن شیوه معماری است که با ساختن مصطبه ها آغاز شد.

از هلیوپولیس تا ممفیس :

کویا وقتی پادشاهان سلسله سوم ، اقامتگاه دائمی خویش را به ممفیس انتقال دادند تحت تأثیر هلیوپولیس که در مجاورتشان بود ، قرار گرفتند. آنجا مرکز کیش نیرومند رع خدای آفتاب بود و بت آن به صورت یک سنگ هرمی شکل به نام بن-بن ساخته شده بود. در سلسله چهارم ، فراغه خود را فرزندان رع نامیدند و از آن پس کوشیدند تا او را بر روی زمین بحسم کنند.

مبنای شکل هرم :

در این صورت آیا شکل هرمی اختراعی است که از یک نیاز دینی الهام شده و یا در نتیجه تکاملی در شکل بوده است ؟

هرم بزرگ خوفو :

- کهن ترین و بزرگترین اهرام سه گانه جیزه و همچون کوهی از سنگ آهک است.
- اصول ساختمانی : اهرام مطابق با همان اصول هرم پلکانی زویر ساخته شده اند.
- فضاهای درونی به نسبت بسیار کوچکند.
- انتقال سنگ آهک : از صخره های آهکی شرق نیل که با استفاده از طغیان سالانه به غرب آن انتقال داده می شد.
- سنگتراشی : پس از پایان تراش ، سنگتراشها با علامتگذاری به رنگ قرمز ، جای هر نقطه را در هرم مشخص می کردند.
- عدم اختراع چرخ : استفاده از سطح شیبدار و نیروی انسانی برای جا به جایی سنگها.
- سطح ناصاف هرم : نهایتا با پوششی از سنگ آهک سفید مروارید رنگ پوشیده می شد.
- درزهای ناپیدا : ظرافت کار نماسازی تا حدی بود که درزها قابل تشخیص نبود.
- ابعاد هرم خوفو : طول ضلع قاعده ۲۲۷ متر، طول هر یال ۲۱۷ متر و ارتفاع کنونی ۱۳۸ متر است. سطح قاعده آن بیش از ۵ هکتار زمین را پوشانده است.
- سنگها : دو میلیون و سیصد هزار قطعه سنگ ، هر یک به وزن متوسط ۲/۵ تن.
- هنر سازندگان هرم : عظمت کار / مهندسی موفقیت آمیز / طراحی صوری تناسبها و ابهت پیکران آن که کاملاً با کارکرد مذهبی و تدفینی و وضعیت جغرافیایش سازگار بود.
- جهت گیری : چهار رأس هرم به سوی چهار جهت قطب نما ست.
- ورودی : بسته و کور شده که دزدان نتوانسته بودند به آن دسترسی یابند.

مجموعه تدفینی در جیزه :

هرم خوفو / اتاقک تدفین در داخل یا زیرش / نمازخانه متصل به یال شرقی هرم / راه خاکریز سرپوشیده منتهی به دره و معبد دره ای / در کنار آن مجسمه ابولول که به نشانه بزرگداشت فرعون ، از یک صخره طبیعی تراشیده و مشرف بر معبد خفوع بود. سر ابولول را معمولاً تجسمی از چهره خفوع تلقی کرده اند. اما طرح آن به قدری عام است که فردیت خاصی در آن قابل تشخیص نیست.

معبد دره ای هرم خفوع - با سیستم تیر و ستون از سنگ خارای سرخ یکپارچه ساخته شده است. دارای تناسبات ظریف نسبت به یکدیگر است . تزئین در آنها به کار گرفته نشده بود و کف آن با مرمر سفید پوشیده شده بود و تنها پیرایه های داخلی آن ، تندیسهای نشسته که در امتداد دیوار ردیف شده اند ، بوده اند.

طاق زنی و گنبد - مصریها با آن آشنا بودند و در ساختن مقبره های مربوط به دوره پیش از سلسله ها نیز از آن استفاده کرده بودند. اما در حدود ۳۰۰۰ سال پ.م. یعنی آغاز دوره سلسله ها به ندرت از آن استفاده کردند.

پیکر تراشی - تندیس نقش برجسته همه جانی در مقبره ها با سنگ تکیه گاه

حالت مکعبی تندیسها با چهره خونسرد و قاطع و عاری از ویژگیهای شخصی حاکی از شخصیت خداگونه و جاودانی فراعنه از جنس سخت ترین سنگها (مصالح جاودانی) ، تندیسهای چوبی سفالین و مفرغی از مردم عادی که حالتیهای شخصی و انسانی آنها بیشتر نمایان است .

نقاشی و نقش برجسته - در مقابر تاریک و تصور تأثیرات جادویی آنها در دنیای مردگان ، مضمون نقوش صحنه های شکار و کشاورزی از رنگهای درخشان طبیعی استفاده شده است .
حالت پرندگان و حیوانات و حتی مردم عادی به حالتیهای رئالیستی نزدیک تر است ، ولی فراعنه و مردان بزرگ حالتی خشک و قاطع و با وقار و بی حرکت دارند و بزرگتر از مردم عادی نقش می شوند.

((پادشاهی میانه))

- حدود ۲۳۰۰ سال پیش از میلاد ، شورشهای زمینداران جاه طلب باعث یکصد سال نا آرامی و نا امنی می شود.
- منحوتب اول ، دیگر بار مصر را یکپارچه می کند.

مقابر تخته سنگی در دل صخره ها - نمونه های بنی حسن یکی از سالم مانده ترین آنها مقبره " خنوم حوتب " و " آمنمحت " که از لحاظ امنیت بیشتر و هزینه کمتر در دل صخره ها کنده می شد و عناصر اصلی معماری مصری یعنی سرسرا یا ایوان ستوندار و اتاقک مقدس را دارا بود.

ستونها در اینجا جزیی از صخره هستند و نقشی در نگهداری سقف ندارند و صرفاً تزئینی در جهت فضا سازی هستند.
[پابندی قاطع به سنتهای معماری جرمی و جزمی بودن آن] ----> سنتهای پایدار

معماری و هنر مصر

ترجمه از: تاریخ معماری "فلیچر"

کلیات:

جغرافیا - بستر حاصلخیز نیل محصور بین دو دریا و دو صحرا ----- امنیت نسبی در مقابل هجوم بیگانگان

نیل - مادر و سمبل حیاط در مصر است: عامل حاصلخیزی سرزمین شتزار، مسیر عبور، حمل و نقل و تجارت ----- شریان حیاتی مصر

جامعه و تاریخ - تمدن مصر از کهن ترین تمدنهایی است که از آنها دانش روشنی نداریم؛ اطاعات ما بر مبنای منابع کهن ادبی بر روی پاپیروس و کتیبه هاست و تا ۳۰۰۰ سال پ.م. به عقب می رود.

قانون و حکومت - قوانین غیر قابل انعطاف حکومتی (حکومت دارای قدرت الهی)

مذهب - [عامل حاکم بر همه جهات زندگی است] آیین مذهبی مصریها، سنتی و از نظر معنوی غیر قابل تغییر و رمز آمیز بود [با اعتقاد شدید به دنیای پس از مرگ]. رهبانیت در آن با یک قدرت اجرایی بی حد و حصر همراه بود و به تمام علوم عصر مجهز بود.

مذهب از نظر تئوری تک خدایی و در عمل چندین خدایی است، از طریق فرقه های مختلف تعداد زیادی خدایان نماینده و سمبل پدیده های طبیعی بودند و یا موجودات مینوی به شمار می رفتند.

پیچیدگی میتولوژی مصر، به علت تعدد خدایان محلی مناطق مختلف آن است.

فرعون - فرعون واژه عربی مقتبس از مصری Per-oa به معنی "خانه بزرگ" است.

خدا، شاه و راهب در یک شخص صاحب همه دانشها که از چشم مردم عادی پوشیده است و هر از چند گاهی به وسیله سمبلهایی برای آنها معرفی می شود و آنها را از جنبه های ابلیسی دور می کند. شاه برای مردمش خداست ولی خود، خدایان را پرستش می کند.

معماری و مذهب - رابطه ای نزدیک دارند که در همه جا مشهود است. [آثار مهم و جاودانی که برای معابد

و مقابر ساخته می شدند.] ثبات و عدم تغییر و رمز آمیز بودن که از اصول مذهبی است،

در معماری مصری نیز تکرار می شود.

مصالح ساختمانی - الوار، آجر، گل و سنگ مصالح عمده معماری این کشور هستند.

www.archome.ir

۶۶ ۷۳ ۸۸ ۲۲ (۰۲۱)

۶۵ ۸۸ ۸۸ ۲۲

مرجع : تاریخ هنر ، جنسن

معماری و هنر مصر

- مقدمه دنیای کهن :** - تاریخ با اختراع خط یعنی حدود ۵۰۰۰ سال قبل آغاز شد.
- آغاز تاریخ از یک جهت چیزی جز افزایش ناگهانی در سرعت و وقوع حوادث نبوده است. اما از جهت دیگر تغییری بوده است در "کیفیت" وقایع.
- دولت :** - بر اثر فشارها و گسترش مبارزات (برای بقا) تحول بزرگی به وجود آمد و موجب پیدایش جوامعی به مراتب پیچیده تر از قبل شد.
- تاریخ :** - این جوامع نو ظهور بودند که تاریخ را به معنای واقعی آن " ساختند " . [مصر ، بین النهرین سند و چین]
- خط :** - به عبارتی روشن تر ، زمانی که خط به صورتی در آمده بود که بتواند وقایع تاریخی را ضبط کند ، تاریخ نیز هویتی مشخص یافته و سیر خود را به نحو کامل آغاز کرده بود.

پادشاهی کهن مصر

- جهود** - تمدن مصر از دیر زمان چون جامدترین و محافظه کار ترین تمدن روی زمین شناخته شده است.
- افلاطون :** " هنر مصر در مدت ۱۰۰۰۰ سال تغییر نیافته بود. " <--- هنر مستدام یا مستمر
- هنر** - در برخورد نخست ، کلیه آثار هنری مصر از ۳۰۰۰ تا ۵۰۰ سال پ.م. به نحوی با هم شباهت دارند.
- هنر و مذهب** - زیرا انگاره اصلی تأسیسات اجتماعی و عقاید دینی و افکار هنری مصر در همان نخستین قرنهای عمر دراز آن تمدن پی ریزی شده است.
- هنر** - در واقع هنر مصری میان دو جبهه محافظه کاری و ابداع نوسان کرده است ، لیکن هیچگاه ایستا نبوده است.
- حوزه تأثیرات** - برخی از پیروزیها یا ابتکارات عمده هنر مصر اثر عمیق بر هنر یونانی و رومی می گذارد.
- تاریخ و حکومت** - بر حسب رسم کهن مصریان ، تاریخ آن به سلسله های پادشاهانش تقسیم شده است : سلسله اول اندکی پیش از سال ۳۰۰۰ پ.م. بوده و قبل از آن دوره پیش از پادشاهی است و سپس تا شش سلسله ، دوران پادشاهی کهن است.
- فرعون** - پادشاهی فرعون وظیفه ای که از طرف یک نیروی فوق انسانی تفویض شده باشد نبود ، بلکه در نفس خود خدایی بود. در عین حال می دانیم که در مواقع بحرانهای سیاسی وجود فرعون نمی توانست منشاء هیچ اقدام و اثری باشد.
- فرعون سمبل مصر** - اما عظمت شخص فرعون ، نشانه بارز تمدن مصر بوده است.
- دو پادشاهی متخاصم** - در حدود سال ۲۲۰۰ پ.م. دو مصر علیا و مصر سفلی تشکیل می شود.

اعتقادات - نباید به غلط تصور کنیم که مصریان زندگی این جهان را همچون گذرگاهی برای زندگی ابدی خویش می پنداشته اند ، بلکه معتقد بودند که هرکس باید در زندگی بکوشد تا وسائل نیکبختی اش را برای زمان پس از مرگ فراهم کند.

مقابر - بنابراین از یک جهت می توان گفت که مقبره سازی در مصر نوعی بیمه زندگی آن جهانی بوده است (در اختصاص اشراف و نه برای عامه)

مقابر مصطفیه ای - خاکریزی بر روی محل دفن که در عمق زمین بوده و روی خاکریز با آجر یا سنگ مفروش می شده و به وسیله هواکشی به محل دفن متصل می شده است . داخل مقبره نماز خانه ای است که هدایای تقدیمی به " کا " در آنجا ذخیره می شود . علاوه بر آن ، اتفاقی بجزا و پنهانی برای قرار دادن تندیس متوفی وجود دارد.

مقابر شاهان - از همان آغاز سلسله اول وسعت و شکوه بسیار یافت و حتی گاهی نمای بیرونی آنها به صورت کاخ فخیم شاهی در آمد . در دوره سلسله سوم ، این مقابر شکل هرمهای پله دار به خود گرفت ----> هرم زوسر که روی همان تپه مستطیل شکل اجدادی بر پا گردیده است .

هرم ، علامت - هرم زوسر ساختمانی است جسیم و با صلابت که ظاهرا هدف از آن ایجاد علامتی شاخص برای محل مشخصه مجموعه ها مقبره بوده که آن را از دور نشان دهد.

اهرام هر یک با معابد و ساختمانهای الحاقی ، مزاری بزرگ را تشکیل می دادند که در آنها چه در زمان حیات فرعون و چه پس از مرگ وی ، مراسم و آیینهای بزرگ دینی برگزار می شده است که مفصلترین آنها مربوط به هرم زوسر می شود.

وضوح در هنر - هدف نقاش یا پیکر تراش مصر باستان روشنی بیان است نه تلقین وهم و تحریک خیال ؛ بنابراین وی در هر مورد و موقعیتی گویا ترین حالت و بارز ترین منظره را مصور می کند.

تبعیت از قانون - لیکن وی در این کار خود را به قانونی سخت و ثابت مقید می سازد ، مثلا در تغییر زاویه دید الزاما ۹۰ ثابت درجه می چرخد.

عدم جنبش و حرکت - به این ترتیب هر نوع نرمش و انعطاف یا جنبش و حرکتی را از بدن آدمی سلب کرده است. ----> خاصیت انجماد و ایستایی مثال ، به خصوص شایسته مقام ربانی فرعون بوده است . [میرندگان عادی فقط حرکت می کنند اما فرعون فقط " هست "]

فضا و ارزیابی آن در معماری مصری

ترجمه از : Space and Form in Architecture

Jürgen Joedicke اثر

• معبد رامسس سوم در مدینه هابو

این مجموعه در دوران حکومت رامسس سوم (۱۱۹۸ پ.م.) ساخته شده است. مجموعه مزبور به عنوان یک اثر معماری، عناصر مشخصه ویژه معبد سازی مصر را ارائه می دهد و به علت اینکه تا حد زیادی سالم مانده است، از امتیاز خاصی برخوردار است؛ زیرا که می تواند بیان کننده تأثیرات زنده وضعیت پیش از خود در امروز باشد. از نظر عملکرد، مجموعه شامل معبد و همه ملحقات آن است، از جمله یک کاخ برای استفاده موقت و استحکامات دفاعی که مشخصه ناامنی این دوره است. معابد مصری، صرفاً یک مکان پرستش یا عبادت نبوده بلکه همچنین یک مرکز اداری و تشریفاتی هم بوده اند.

طرح کامل مجموعه :

معبد قلب یک مجموعه وسیعتر است که به وسیله دو ردیف بارو محصور شده است. مدتی بعد در پایان سلطنت رامسس سوم، دومین حلقه حصار که فضایی در حدود 210×320 متر مربع را محصور می کرد، ساخته شد. بین معبد و اولین حلقه دیوار مسکن خدمتگزاران معبد و افسران و سربازان و گارد و فضاهای اداری و اصطبل قرار دارد. بین دو حلقه دیوار فضاهای خدماتی - احتمالاً : کارگاهها، مدارس و کتابخانه های مجموعه همانند سایر معابد مصری قرار دارند.

قصر فرعون در جنوب غربی حیاط و دسترسی به مجموعه از جنوب شرقی است، جایی که در دیوار خارجی، دروازه با دو ستون **ابلیسک** محافظت می شود. در جبهه شمال غربی هم دروازه دیگری قرار دارد.

پلان : دسترسی به مجموعه در امتداد یک محور طولی است که از دروازه ورودی به سوی عبادتگاه درونی ادامه دارد. تمام فضاهای معبد در اطراف این محور تقارن قرار دارند که از دروازه و سردر ورودی اصلی به سوی "حرم" (قدس - الاقداس) درونی هدایت می شود. تمام فضاهای معبد تابع این محور تقارن هستند. حتی قصر فرعون نیز تحت الشعاع اهمیت آن قرار گرفته است و بدون اینکه موقعیت ممتازی داشته باشد، در یک طرف محور در کنار نخستین حیاط قرار گرفته است.

فضاهایی که در طول محور معبد شکل گرفته اند، از یک نظام و طرح دقیقاً راست گوشه و مستطیلی پیروی می کنند.

فضا و فرم : سلسله مراتب فضایی در داخل معبد از ورود تا به قسمت انتهایی با افزایش هر چه بیشتر تراکم فضا مشخص می شود. فضاها در پلان و در ارتفاع به تدریج کوچکتر می شوند تا به عبادتگاه درونی (حرم) ختم گردند.

کاهش ارتفاع این فضاها از دو راه عملی شده است: یکی کم شدن ارتفاع ستونها و جرزها و دیگری بالا بردن کف هر فضا نسبت به فضای قبلی که نتیجتاً به وسیله رامپهایی به یکدیگر متصل می شدند.

در عبادتگاه (حرم) درونی ، مجسمه ای از خدای آمون قرار داشته است و دو اتاق مجاور آن برای خدایان موت و خوئس بوده اند که از نظر اندازه کوچکتر و در نتیجه از نظر اهمیت تحت الشعاع عبادتگاه آمون قرار گرفته اند.

نکته قابل توجه این است که در فضاها هر چه به سوی انتها پیش می رویم ، فضاها کوچکتر می شوند و نیز مرتباً به علت تعدد ستونها متراکم تر هم می شوند: اولین حیاط رو باز است و تنها دارای دو رواق جانبی است ، در حالی که دومی در چهار طرف رواق دارد و پروئائوس (راهرو حد فاصل حیاط و تالار ستوندار) یک فضای کاملاً بسته است که حد فاصل حیاطها با تالار ستوندار (هیپوستیل هال) است، سقف نوار مرکزی تالار ستوندار (نوار مرکزی آن) ارتفاع بیشتری دارد که مقطع عرضی اش شبیه مقاطع عرضی بازلیکها است. به این وسیله و نیز به علت ضخیم تر شدن قطر ستونهای اطراف آن ، بر محور طولی در این تالار ستوندار تأکید می شود.

در عبادتگاه درونی بر خلاف این تأکید محوری ، در فضایی که در آن قایق مقدس خدای آمون قرار دارد، ترتیب ستونها کاملاً متفاوت است: چهار ستون در چهار گوشه این فضای مربع شکل قرار گرفته اند. بنا بر این چنان است که گویی یک حوضه فضایی در داخل یک محفظه فضایی محدود شده است. همچنین می توان این موضوع را به نحو دیگری نیز تعبیر کرد ، یعنی در داخل یک فضا به یک مکان تأکید شده است. با قرار گرفتن چهار ستون در داخل این فضای کوچک ، باز هم بر تراکم فضا افزوده شده است.

شفافیت فضا نیز در همین سلسله مراتب به تدریج کمتر و کمتر می شود. چنانکه دو حیاط درونی با رواقهایشان فضاهای روبازی هستند که پس از آنها تالار ستوندار بزرگ (هیپوستیل هال) - که سربویشیده است - نور خود را تنها از روزنه هایی که در اختلاف سطح سقف وجود دارند به دست می آورد و فضاهای بعدی یا تاریک هستند و یا اینکه نور بسیار اندکی را از روزنه های کوچکی به دست می آورند.

یک خصلت و ویژگی دیگر ، رعایت سلسله مراتب از جا دار و وسیع بودن فضاها ، تا حد کوچک ، فشرده و محدود شدن آنها به چشم می خورد. فضاهایی که به ترتیب کوچکتر می شوند به تناسب با ورودیهای باریکتری نیز به یکدیگر اتصال پیدا می کنند. احساس محدودیت و محصوریت در این مجموعه با وجود دروازه های برجی (پیلون) تقویت می شود.

دسترسی به مکانهای داخلی معبد برای کاهنها ممنوع بود. در موقعیتهای تشریفات خاص اولین حیاط معبد برای لزوم باز بود. اتصال بین حیاط نخستین و کاخ فرعون به وسیله یک " پنجره ظهور " تأمین می شد که از آنجا فرعون عطایای خود را به اشخاص برگزیده بذل می کرد.

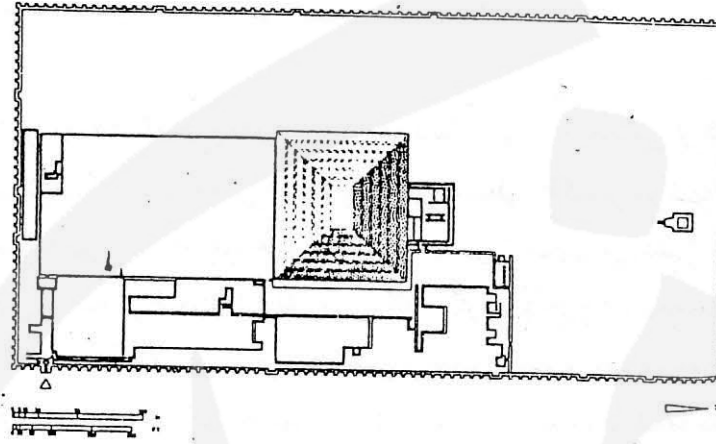
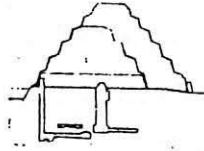
دیوارها ، جرزها و ستونها با طرحهای تزئینی برجسته (ریلیف) تزیین شده اند. نقوش روی دیوارهای خارجی و روی دروازه ها و دیوارهای داخلی نخستین حیاط، در رابطه با موضوع جنگها هستند و در جهت بزرگمایی فرعونند. دیوارهای حیاط دوم با نقوشی از مفاهیم مذهبی تزیین شده اند و در عقب نمای جنوب غربی دروازه ورودی ، موضوعاتی از شکار مانند صحنه شکار گاو وحشی توسط فرعون در ساحل نیل ، به چشم می خورد.

سازه : اسکلت بنا شامل دیوارهای باربر با گوشه های پخ شده و ستونهای مربع یا مدور است که تیرهای سنگی سقف بر روی آنها تکیه کرده اند. فضای بین ستونها نسبتاً کوچک است. معبد کاملاً از سنگ ساخته شده است اما سایر اجزا و ملحقات آن از جمله استحکامات خارجی از گل و خشت خام ساخته شده اند. پخ شدگی گوشه دیوارها احتمالاً برگرفته از سازه های خشت و گلی است.

تفسیر بنا : برخی معتقدند که طرح قائم الزاویه و متقارن یک محوری ، انعکاسی از شکل سرزمین مصر و محور رود نیل و شبکه زمینهای اطراف آن است. اما این محور از جهتی نیز به منظور تأکید بر حرکت دسته جمعی زائران در صفوف منظم روزهای عید مذهبی است که قایق حامل مجسمه خدا به بیرون هدایت می شد. "هامن" به خصلت معماری مصری که گرایش به تقلید از طبیعت دارد اشاره می کند ؛ کوهها (اهرام) ، بیشه های پاپیروس (هیوستیل هال) و مغاره ها (قدس الاقداس) که همگی در فرمهای اصلی و اساسی معماری مصری حضور دارند. تالار بزرگ ستوندار ، مستقیماً از الگوی خود تبعیت می کند، نه تنها در جزئیات ستونبایش به عنوان شاخه های پاپیروس که حتی در سقف آن انسان متوالیاً مناظر نقاشی شده ای از بهشت پرستاره می بیند که نمایانگر یک فضای جنگلی است که از بالا رو به آسمان دارد.

در مورد فاصله کم ستونها از یکدیگر ، یکی از توجیه ها موضوع سازه است و اینکه چون تیرهای سنگی از مقاومت کشتی پایین برخوردار هستند ، فاصله بین ستونها محدود می شود. معهداً باید دانست از آنجا که مصریها مهندسان برجسته ای بوده اند ، ساخت دهانه های بزرگتر هم برایشان امکانپذیر بوده است ، البته در مواردی که مردم آن را حس می کردند. مثلاً یکی از نشانه های قدرت آنها در مهندسی بر پا داشتن "ابلیسک" های ۳۰ تا ۴۰ متر است که از یک قطعه سنگ یکپارچه ساخته شده است و حتی حمل آن نیز در مسیرهای طولانی اعجاب بر انگیز است. یک موضوع که هنوز مورد سؤال است ، این است که در پی چه هدف و چه معنایی این فضاها در طی یک سلسله مراتب ، هر چه بیشتر به سوی تراکم و جرمی بودن و کم نور شدن پیش می روند؟ نیاز به فضا دار بودن نخستین حیاط روشن است ، زیرا مکانی است برای اجتماع در روزهای عید و جشنهای مهم ، و نیز روشن شد که تالار ستوندار (هیوستیل هال) و حرم درونی به پیروی از بیشه های پاپیروس و غار ها پدید آمده اند. اما مهمتر از همه این است که با افزایش تراکم و جرمی شدن بنا به عنوان یک فرم برای زمینه سازی و تجهیز آن به سوی عبادتگاه درونی به کار رفته است، جایی که به عنوان یک مکان مقدس مسکن و مأوای خداست ، مکانی پر مهابت ، که اما هنوز به صورت جذاب خودنمایی می کند.

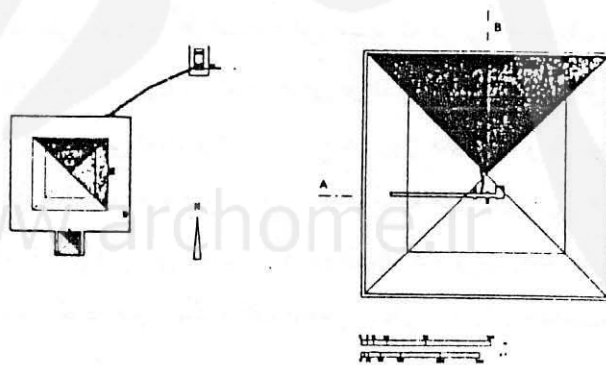
اگر چنین تعبیری صحیح باشد ، تنظیم فضا ها و روابط منطقی بین آنها در اینجا به عنوان ابزار آگاهانه ای در جهت تحریک یک سری اعمال خاص به کار گرفته شده است.

• مجموعه تفریحی فرعون زوسر ساکارا

(۲۷۰۰ سال پیش از میلاد مسیح)
 یک دیوار مرمرین به ارتفاع ۱۰ متر به وقت بندگشی و
 توسط سینه‌های تزیین شده است. یک محوطه
 به ابعاد ۵۵۵ x ۲۷۸ متر و دربرگیرنده نخستین هرم
 دوران فرعون، ۱۱۱ م. می‌کند.
 این هرم در سه سطح مربعی طراحی شده بود.
 نمایانگر — بلان کلی و مقطع هرم بلای

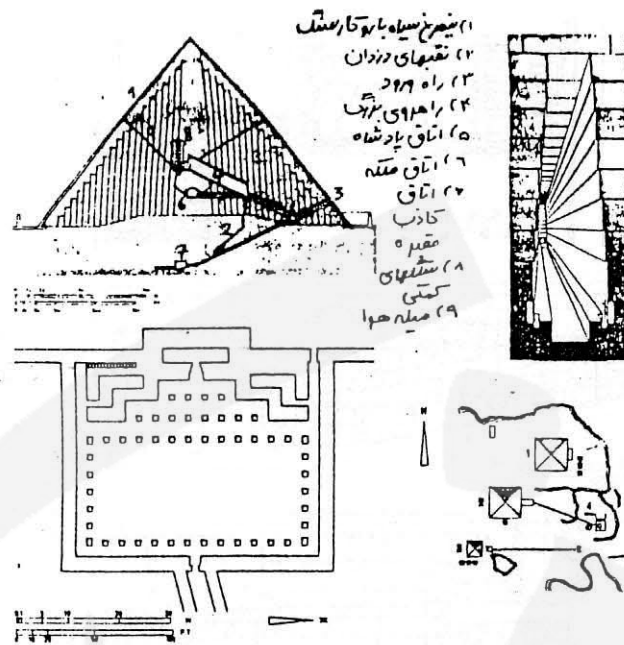
Funerary complex of Pharaoh Djoser, Saqqara, built c. 2700 B.C. A 10 m. high limestone wall, carefully jointed and decorated with ribs, surrounds a precinct measuring 555 m. by 278 m. and containing the first pyramid of the Pharaonic period. Overall plan and section of the stepped pyramid. The pyramid was erected in three separate stages.

• هرم جنوب یا هرم لوزوی در دهشور

این بنا در سال ۲۶۲۵ قبل از میلاد توسط سفیر ساخته
 شد. نامگذاری مقبره به دلیل دو شیب بودن و دو ده آن
 است. زاویه قسمتهای تحتانی ۵۴ درجه و زاویه
 بخشهای فوقانی ۴۳ درجه است. مساحت کف
 ۱۸۸/۱۵ متر مربع و ارتفاع آن ۹۷ متر است. بخش
 از بنا دست نخورده باقی مانده است.
 نمایانگر — سایت بلان بنا همراه با معبد باستانی، بلان، مقاطع

South or rhomboid pyramid, Dahshur, built by Snefru c. 2625 B.C. Site plan with lower temple, plan and sections. The tomb uses its name to the double slope of its sides, the lower parts being at an angle of 54° and the upper parts at 43°. Base 188.5 m. square, height 97 m. Part of the facing is still intact.

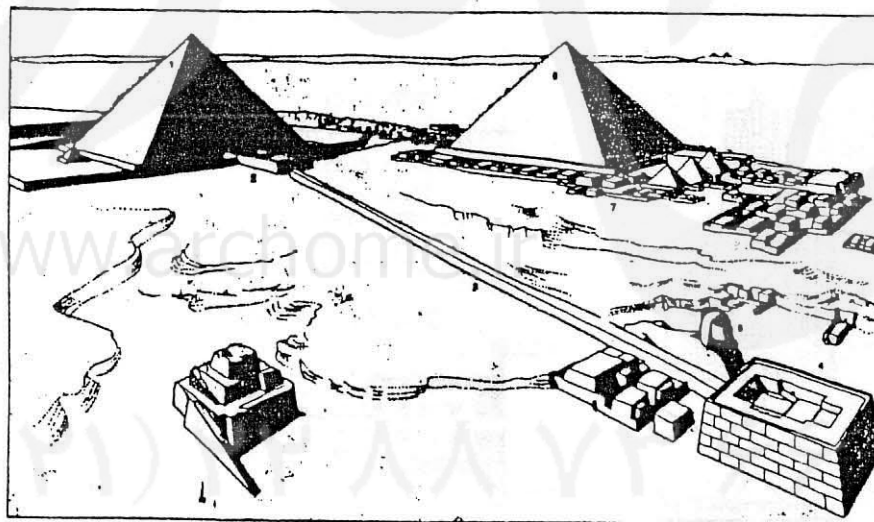

هرم خنوپس در پیروزه

این بنا با ارتفاع ۱۴۶/۵ متر و مساحت کف ۲۳۰ متر مربع ۲۶۰۰ سال قبل از میلاد مسیح ساخته شد. این عظیم‌ترین بنای تاریخ پیش از میلاد مسیح مندرج در مقبره‌های مصر است. بنای معدوماتی، مقطع، مقطع آلوده‌های مندرج راهروی بزرگ زیر زمینی، سبب بنای جدید شامل:

۱) هرم خنوپس (مقبره)
۲) هرم خفرن (مقبره)

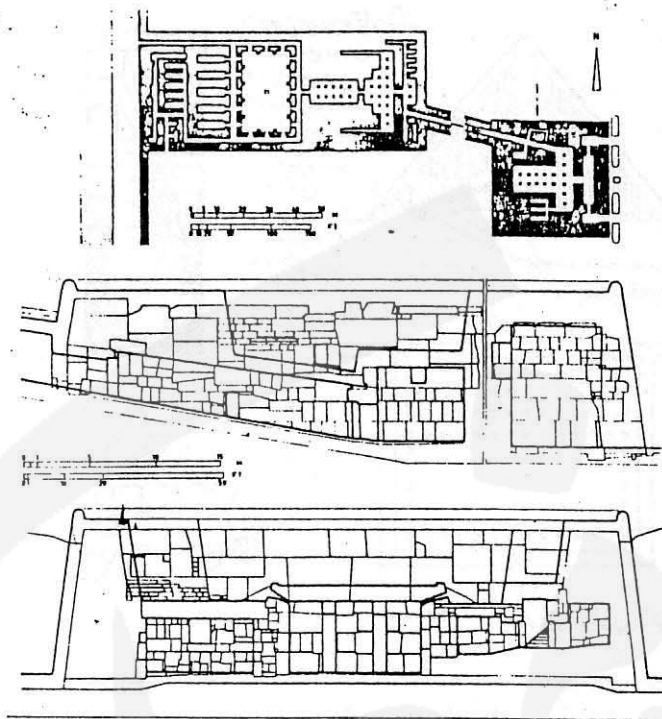
Great pyramid, Giza, built c. 2600 B.C. Rising to a height of 146.3 m. on a base measuring 230 m. square, this building, the largest in history, occupies more than 2.5 million m². Section: plan of the raised temple; axonometric section of the great corbelled gallery and plan of the Giza site. 1) Cheops, 2) Chaphren, 3) Mycerinus, 4) Sphinx.

۱. هرم خفرن
۲. هرم خنوپس
۳. راه خنوپس
۴. معبد دره‌ای
۵. ابوالهول بزرگ
۶. هرم خوفو
۷. هرمهای خاندان شاهی و منطقه‌های اطراف

۳) هرم موفونوس (مقبره)
۴) ابوالهول

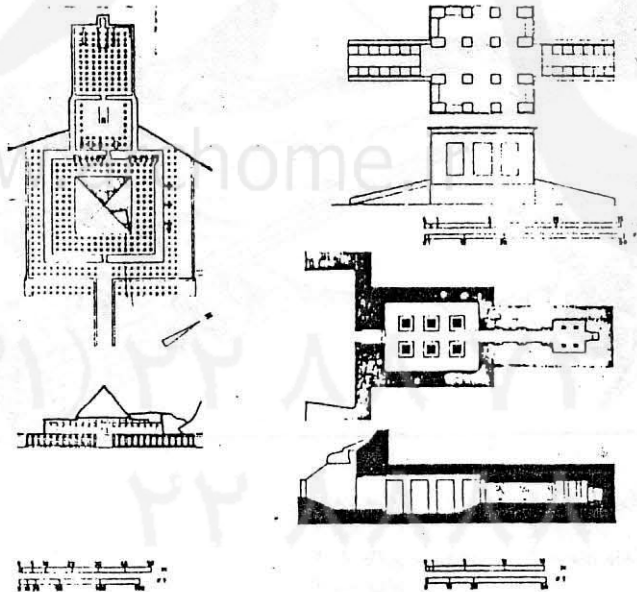
* توضیح: اسامی داخل پرانتز معادل‌های مصری اسامی مندرج در متن است.

• معابد خفرن در پیذه

معبد بالایی (سمت چپ) معبد پایینی (سمت راست)
(۲۵۵۰ قبل از میلاد)
معبد پایینی از بناهای دوران پادشاهی
کهن می باشد. دیوارها و مهارهای داخلی از سنگ
گرانیت صحرایی با مقیاس بزرگ هستند.
تصاویر — پلان، مقطع طولی، مقطع عرضی ۴۰۰
متری سرپوشیده را نشان می دهد، مقطع عرضی

Upper (left) and lower (right) temples of
Chephren, Giza, built c. 2550 B.C. Plan
The lower temple is the best
preserved of the Old Kingdom. The
walls and supports of the interior are
pink granite masonry on a colossal
scale. Longitudinal section, showing the
transition to the 400 m. long covered
causeway, and cross section 1:300.

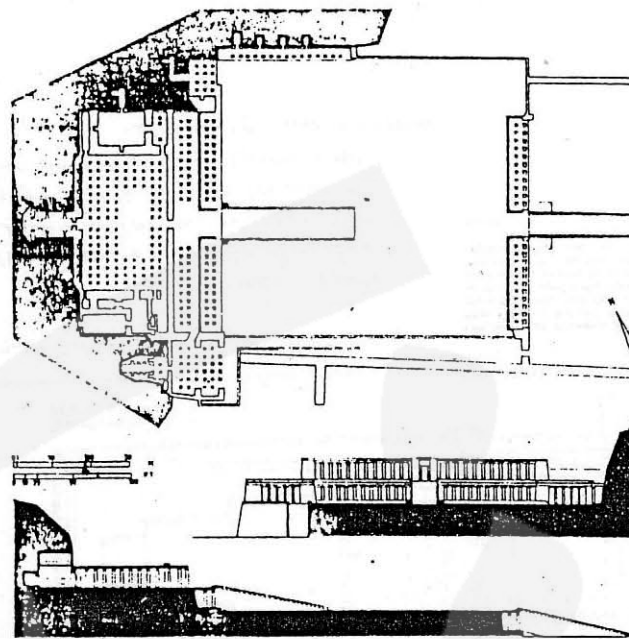

بالا سمت چپ: معبد-مقبره منتخوتپ در دریم الصحری
این بنا در سال ۲۰۵۰ قبل از میلاد پای منتخوتپ
بنی معابد کارناک ساخته شد این یادمان
دوران پادشاهی میانه دو سالخار هم و تالار
ستوندار را در هم می آمیزد.
تصاویر — پلان، نما

Top left, Mortuary temple of Mentuhotep,
Deir el-Bahari, built c. 2050 at the
foot of the Libyan cliff opposite Karnak.
This Middle Kingdom monument
combines both pyramid and hypostyle
hall. Plan and elevation. Top
right, Karnak of Sesostris I, Karnak (1950
B.C.), plan and profile. Below,
Hypogeum of Sesostris II, Assuan
(c. 1900 B.C.), section and plan.

بالا سمت راست: کو شیک مسیم مقبره نسی اول در کارناک
(۱۹۵۰ قبل از میلاد)
تصاویر — پلان، نمای داخلی

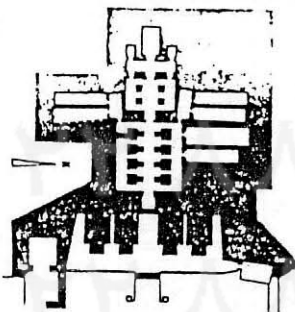
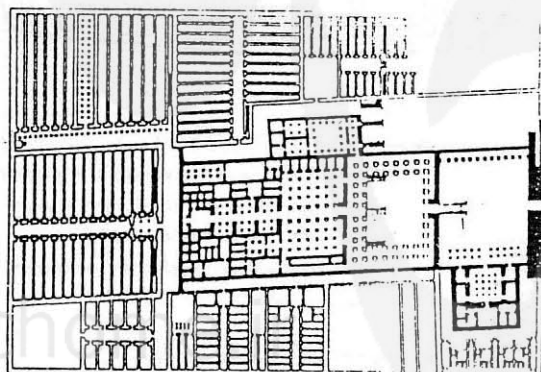
پس از آگاه زمینی
سازشوت دوم
در اسوان
(۱۹۵۰ قبل از میلاد)
تصاویر — مقطع، پلان

● معبد مقبره ملکه خنشیپ سوت در دیر النجری

این بنا به واسطه پیش از میلاد مسیح پای مقبره ایی در شمال
معبد منتخوتب ساخته شد و معماری آن منسوب به
نمونه های مصری شده توسط ردیف های ستون و نیز سطوح
شیب دار ضمن بیان وابستگی زیاد بنا به سنت های دوران
پادشاهی میانه بخشی از خلاقیتی شگرف می باشند.
نقشه — پلان، نمای و ریزی، مقطع طولی

Puzurur temple of Queen Hatshepsut,
Deir el-Bahri, built c.1500 B.C. at the
foot of the Libyan cliff to the north of the
temple of Mentuhotep. The architect
was Senenmut. Terraces bordered with
colonnades and inclined planes make
this a work of great originality that still
owes much to Middle Kingdom tradi-
tion. Plan, elevation of the porticoes,
and longitudinal section

● معبد مقبره رامسس دوم (رامسس دوم) در قیفس

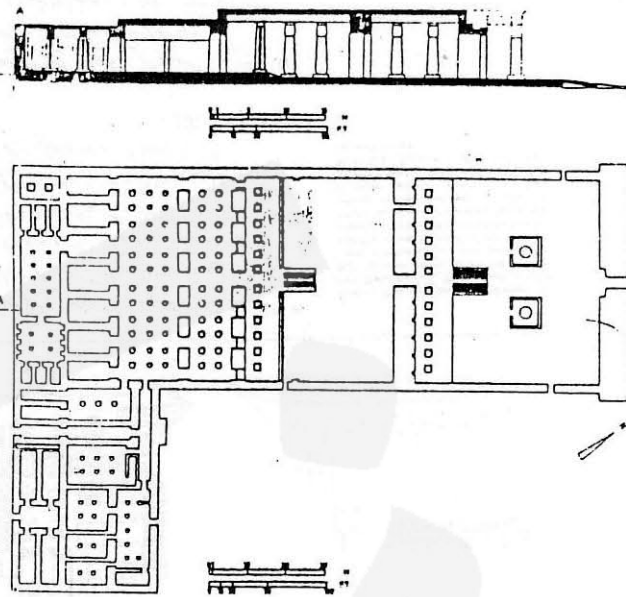
این بنا در سال ۱۲۵۰ قبل از میلاد ساخته شد. در مقابل
معبد تک دروازه (امروزه ویران شده) و دو حیاط قرار
دارد و فضای بین معبد و دروازه اطرافش توسط انبار-
هایی اشغال شده است. این بناهای خشتی نمونه های
نادر معماری غیر مصری معبد هستند.

نقشه — پلان

Above, Puzurur temple of Ramess II
(the 'Ramessum'), Thebes, built c.1250
B.C. In front of the temple are a pylon
(now destroyed) and two courtyards,
and the space between it and the sur-
rounding wall is filled with storehouses.
These buildings of unfired brick are
among the rare surviving examples of
Egyptian secular architecture. Plan
1:2000. Below, the Great Sphinx, Abu
Simbel, by Ramess II. Plan and longi-
tudinal section

● پلین، اسپیس کپیر، ام سیمیل

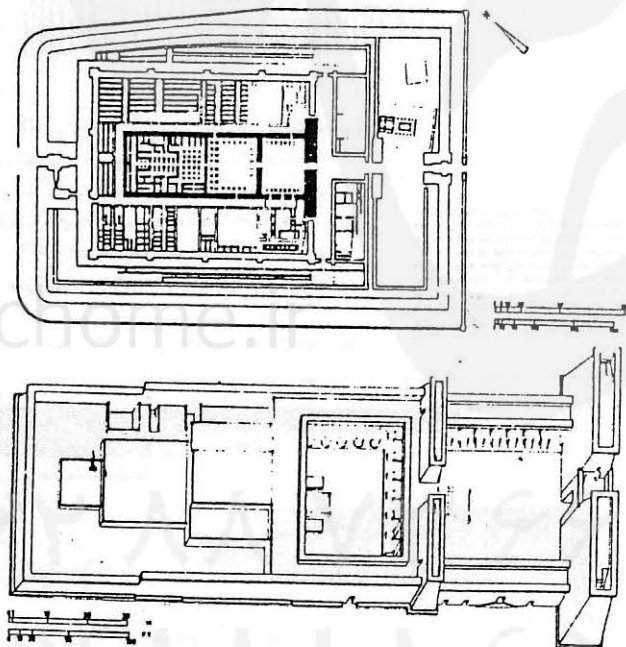
ساخته شده به فرمان رامسس دوم
نقشه — پلان، مقطع طولی

● معبد ستی اول در ابیدوس

(۱۳۰۰ قبل از میلاد)
 دو سر در دو حیاط بخش جلویی معبد امروزه بیشتر
 بر جای نمانده. تالار ستوندار و پرستشگاههای
 هفتگانه اهدا شده به هفت خدای اعظم به منظم
 یک معبد دوران پادشاهی متاخر بخوبی حفظ شده اند
 نقشه - پلان - مقطع طوی از بخش سرزمین

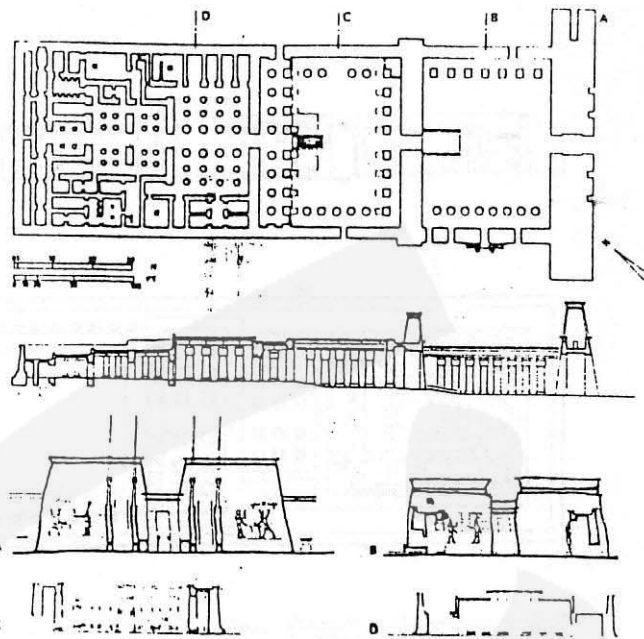
Temple of Seti I, Abydos, built c. 1300 B.C. The two pylons in front of the two courtyards of the fore-part of the temple are no longer standing. The hypostyles and the seven shrines dedicated to seven major gods are remarkably well preserved for a New Kingdom temple. Plan Longitudinal section of the covered part

● معبد مقبره رامسس سوم در مدینت حبه

(دخمس - ۱۱۷۵ قبل از میلاد)
 معبد به وسیله یک نظام امنیتی مشتمل بر یک دیوار
 کوتاه یک دیوار نیمه به آخری به ارتفاع ۱۰ متر و یک
 دیوار ضخیم به ارتفاع ۱۸ متر بایرهای ستی و
 ضلعانی به سمت شرق و غرب احاطه شده است.
 نقشه - معرقت - این و متربک معبد

Ptolemaic temple of Ramesses III, Medinet Habu (Thebes), built c. 1175 B.C. The precinct is surrounded by a system of fortifications, comprising one low wall and a second, massive brick wall 10 m. thick and 18 m. high with stone tower openings to east and west. Situation and isometric projection of the temple

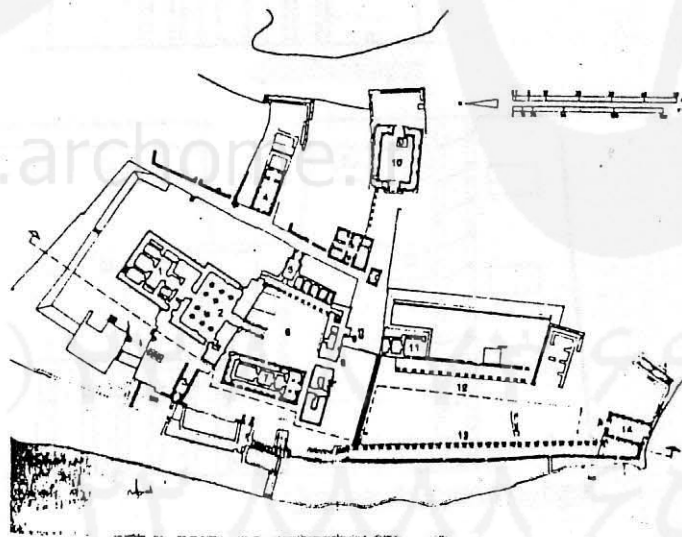
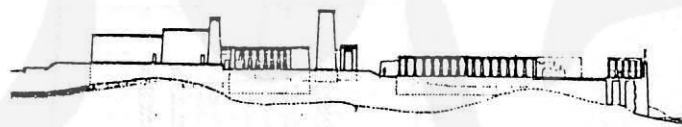
• معبد مدینت ناسر در طبرس

این معبد در بخش بلوبی یک سردر با عرض ۵۰ متر و ارتفاع ۲۴ متر که به یک حیاط بازمی شود دارد. یک سردر دوم نیز به یک حیاط ثانوی منتهی می شود و بعد از آن تالار ستوندار که در اطرافش پرستشگاههای قرار دارند، وجود دارد.

Temple of Medinet Nasr. It has in front of it a great pylon measuring 50 m in width and 24 m in height and opening on a courtyard. A second pylon leads to a second courtyard, after which comes the hypostyle surrounded by columns. Plan longitudinal section, elevation of the first pylon (A), cross section of the courtyard (B), section of the second courtyard (C) and the hypostyle (D).

تصاویر - ۲۰ - پلان، مقطع طبری

- A نمای سردر اول
- B مقطع عرضی حیاط (اول)
- C مقطع حیاط دوم
- D تالار ستوندار

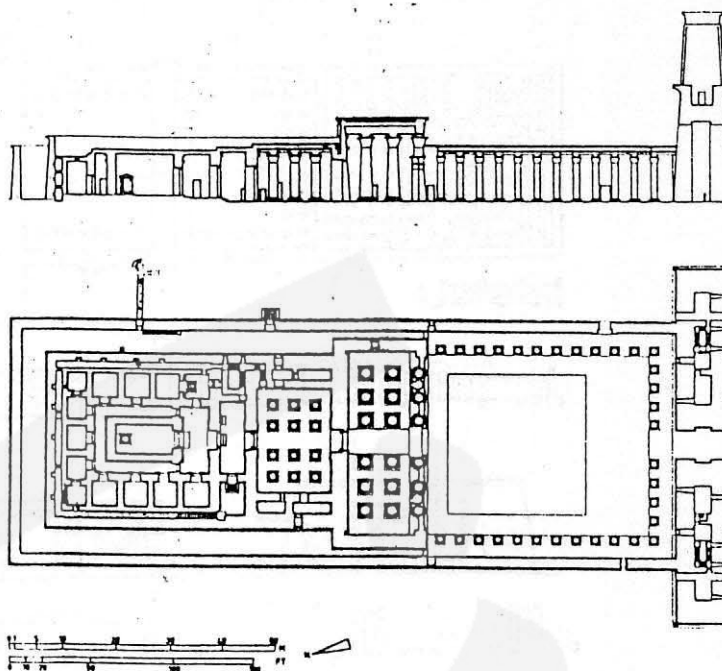

• معبد فیلا

این بنای مربوط به دوران پطلمیه بین قرن پنجم و چهارم قبل از میلاد بنا شده و بعد از میلاد سازه آن به الهه اسیس اختصاص داده شد.

Temple of Philae, dedicated to the goddess Isis, dating from the Ptolemaic period, built between the fourth century B.C. and the fourth century A.D. Side elevation and plan. 1) temple of Isis, 2) hypostyle hall, 3) shrine of Osiris, 4) temple of Hathor, 5) passage, 6) courtyard, 7) mammisi, 8) pylon of Nectanebo, 9) Philadelphus gate, 10) kiosk of Trajan, 11) temple of Imhotep, 12-13) porticoes, 14) kiosk.

- تصاویر - ۲۱ - نمای جانبی، پلان:
- ۱) معبد اسیس
 - ۲) تالار ستوندار
 - ۳) پرستشگاه اسیس
 - ۴) معبد آتور
 - ۵) راه عبور
 - ۶) حیاط
 - ۷) سردر تک نشو
 - ۸) دروازه میلاد نفوس
 - ۹) کiosk تراجان
 - ۱۰) معبد ایموتپ
 - ۱۱) ۱۲ و ۱۳) راه افقهای
 - ۱۴) کiosk

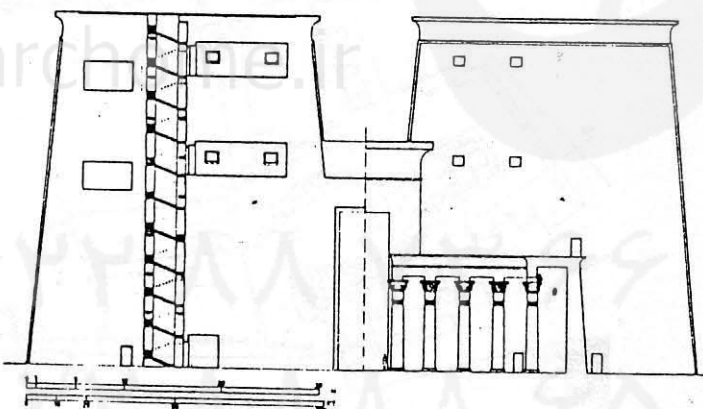
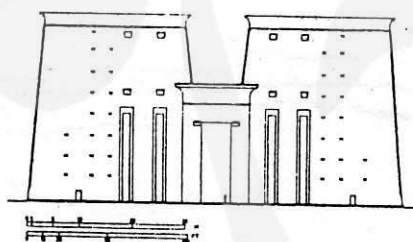

● معبد بزرگ ادفو

(۵۷ - ۲۳۷ قبل از میلاد)
 این معبد اهدایی به خدای هوروس ۱۴۰ متر طول دارد و
 توسط یک سردر ۳۶ متری شاهنشااهی می گردد بعد از حیاط
 پرستشگاه و تالار ستوندار دو دهانه ساخت آن ۹۵ سال
 طول کشید تالار ستوندار اصلی ر ۱۲۴ - ۱۲۵ قبل از میلاد
 ، دیوارهای خارجی ، حیاط و سردر (۱۱۶ قبل از میلاد)
 ساخته شدند

Great Temple of Edfu, built 237-57 B.C. and dedicated to the god Horus, is 140 m. long and is dominated by a 36 m. pylon. After the courtyard of the shrine and the second hypostyle, which took 95 years to build, came the main hypostyle (140-124 B.C.), surrounding wall, courtyard and pylon (in 116 B.C.). Plan and longitudinal section.

تصاویر - پلان ، مقطع طوی

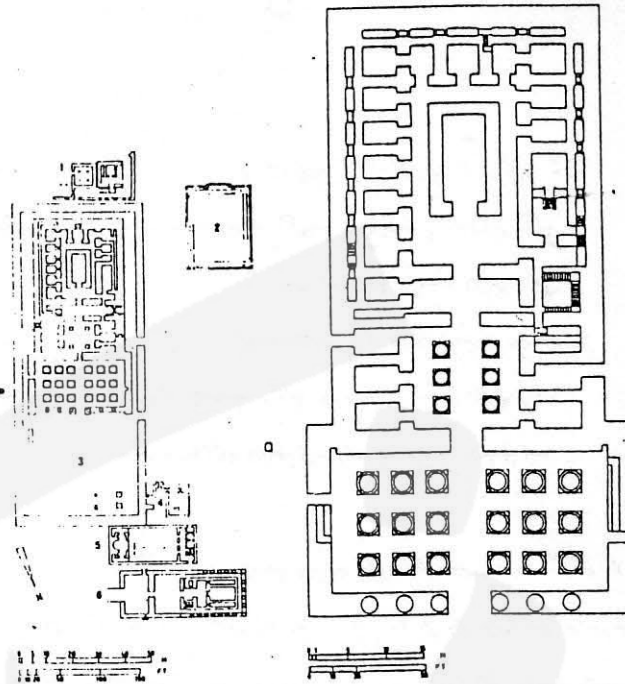

● سردر بزرگ معبد هوروس در ادفو

آخرین تاریخ ساخت این بنا به دو قرن قبل از میلاد منسب
 می باشد ، یکی از باشکوهترین دستاوردهای دوران فرعونیه
 و تعدادی اتاق می باشد

تصاویر - نما مقطع راز سمت حیاط ، نمای خارجی که سیارهای
 طراحی شده برای تماشای شدن چهار تیر به هم را نشان می دهد

Great Pylon of the temple of Horus, Edfu. Although dating only from the second century B.C., this is one of the most imposing achievements of Pharaonic architecture. It is 36 m. high, comprises ten storeys, and has rooms inside. Section and elevation (courtyard side). Outside elevation, showing the grooves designed to take four flagpoles.

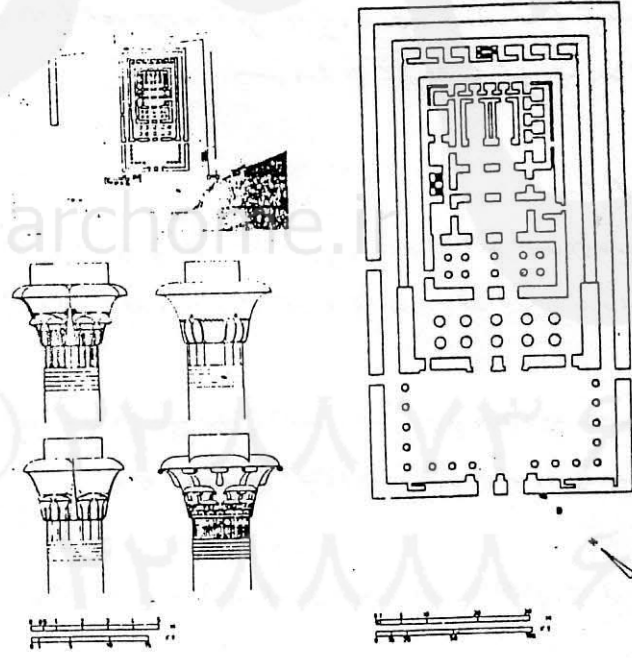
• معبد بزرگ دندرا

این بنا بین سالهای ۸۰ قبل از میلاد و ۵۰ بعد از میلاد ساخته شد و تم الهه Hathor تقدیم گشت. این سازه با شکوه و متعلق به دوران پطالسمه و ۱۹۰ م تقویم هجری با معبد ادفو ندارد. مقادیر ۲۰۹ - پلان و سایت پلان که بناهای مجاور در آن دیده می شود:

- ۱) معبد اسیس
- ۲) دریاچه مقدس
- ۳) معبد آپوس
- ۴) کتابخانه
- ۵) کلیسای مسیحیت باستانی مصر
- ۶) آپوسیتوس

Great Temple, Dendera, built between 80 B.C. and A.D. 50 and dedicated to the goddess Hathor. A work of the Ptolemaic and Roman period, this imposing edifice is not unlike the Edfu temple. Site plan showing the neighbouring buildings: 1) temple of Isis, 2) sacred lake, 3) temple of Hathor, 4) mannequin of Nectanebo, 5) Coptic church, 6) mannequin of Augustus plan

نقشه: Coptic ساخته ای از مسیحیت رابع در مصر باستان ۲۰۹ م که امروزه هنوز در مصر و اسیوتی پیروانی دارد.

• معبد کمومبو

این بنا بین سالهای ۱۸۱ قبل از میلاد و ۳۰ بعد از میلاد ساخته شد. این پرستشگاه دوگانه (لهذا شمره به هوروس باستانی و سوبک) از دیگر ای از دوران پطالسمه است که به منازعت بلندی صندریه به رود نیل قرار دارد. تزیینات آن تازمان هاکم پطالسمه (قرن سوم بعد از میلاد) ادامه یافت.

مقادیر ۲۰۹ - سایت پلان، پلان و جزئیات سرستونها

Temple of Kom Ombo, built between 181 B.C. and A.D. 30. Another Ptolemaic work, this double shrine, dedicated to Horus the Ancient and Sobek, stands on a spur overlooking the Nile. Decoration continued into the reign of Macrinus (third century A.D.). Site plan details of the capitals

تمدن اژه ای

مرجع : تاریخ هنر / " جنسن "

- همزمان با ظهور تمدن در بین النهرین و مصر : تمدنهای سواحل و جزایر دریای اژه را داریم.

نخستین تمدن اروپایی : تمدن اژه به عنوان اولین تمدن اروپایی شناخته می شود.

یونان : تمدن یونان زاینده تمدن کرت و میسن و پایه گذار آن اقوام شمالی دورین بوده اند.

تروا : هومر در اشعار خود به تروا و هیلن در منظومه ایلیاد اشاره می کند و یک باستانشناس آلمانی در آسیای صغیر سرزمین تروا را کشف می کند ، که قدمت اشیای یافت شده در آن به ۳۴۰۰ سال می رسد.

اساس تمدن : بر پایه بازرگانی و دریا نوردی بوده است.

جامعه : متشکل از جوامع کوچک خودگردان که بر خلاف مصر و بین النهرین قدرت متمرکز در آنها وجود نداشته است.

" کرت و تمدن مینوسی " (واقع در جزیره کرت)

شاهان : شاهان و شاهزادگان آنها از عظمت فراغت برخوردار نبودند (پیشینه قبیله ای حاکم است).

قصرها : قصرها با بقیه مجتمعهای مسکونی ترکیب شده و با حصار از مردم جدا نبودند. قدمت آنها به ۲۰۰۰ سال پ.م. می رسد که در ۱۷۰۰ پ.م. بر اثر زلزله نابود شدند.

آگورا : حیاط به صورت میدان یا آگورا که بنا های قصر به دور آن شکل می گرفتند و همان عملکرد میدان را در سیستم اجتماعی آنها داشته است.

کاخ کتوسوس :

- ستونهای کوتاه با سر ستونهای دوریک مانند

- دیوارهای نقاشی شده به شیوه طبیعت پردازی واقعگرایانه

- شبکه فاضلاب با لوله های سفالی

- خمره های سفالی در انبار ها

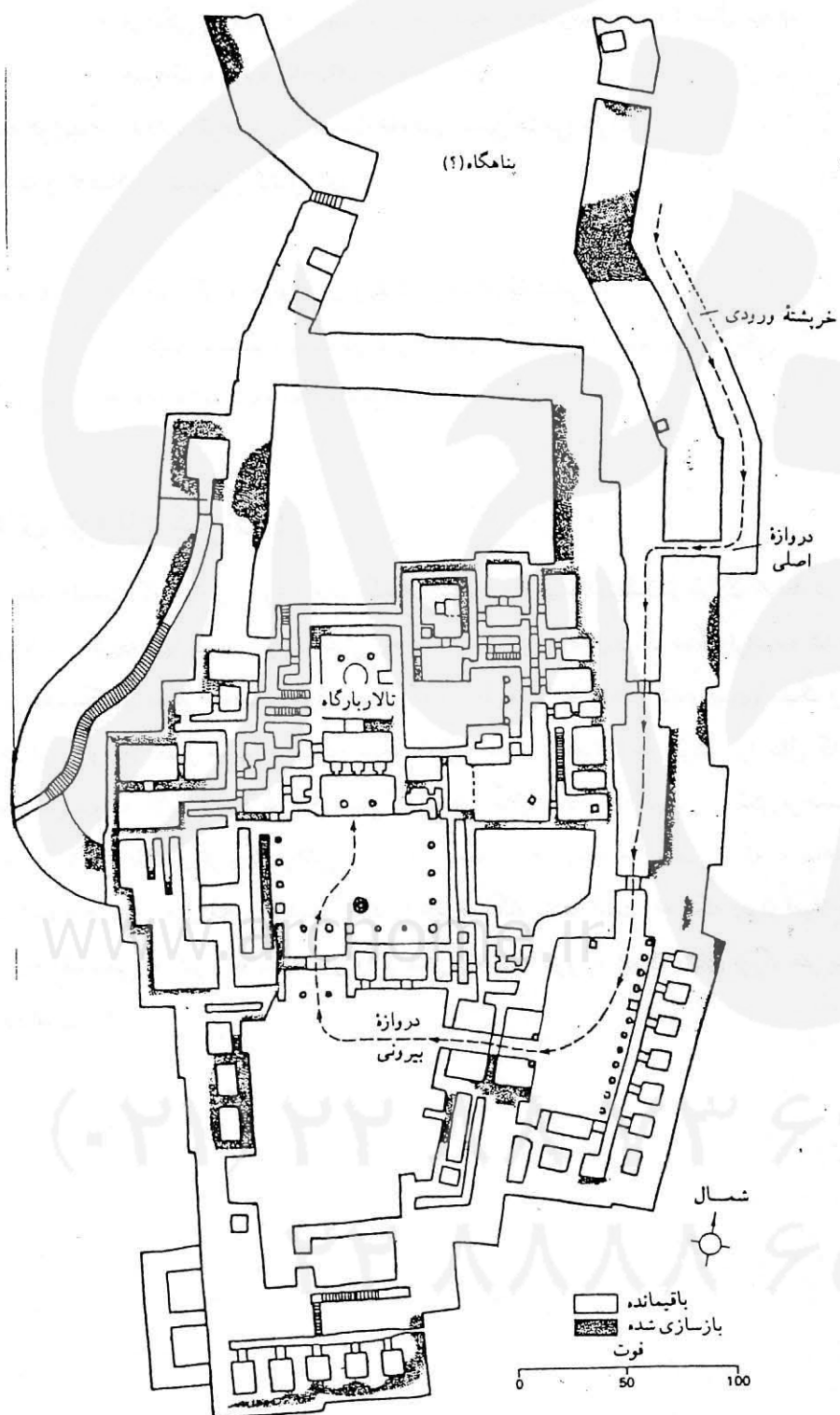
- کاخ منحصر اقامتگاه شاهی نبوده بلکه مرکز بزرگی بوده است برای انواع فعالیتهای کشوری و تجاری (کشتیرانی و تجارت)

تمدن میسنی "واقع در میسن سرزمین اصلی یونان"

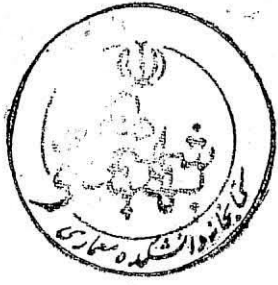
- فرهنگی پر سؤال و مبهم (روشن نشده) مربوط به ۲۰۰۰ سال پ.م.
- همزمان با دوره کاخهای جدید در کرت
- حمله دوریها - حملات اقوام دوری موجب نابودی میسنی ها می شود.
- جامعه و اقتصاد - نظامی - کشاورزی
- معماری - شکوه گرا و مونومانتال (تفکر بر مبنای پادشاهی)
- تکمیل سیستم ترلیت در دروازه شیران ----- > ستوریهای یونانی
- مکارون - خانه ها به شیوه مکارون بودند.

بنای دروازه شیران :

- باید دانست که علامتی بارز، شیران نگهبان میسنی را از پیشقدمانشان (غولان محافظ در هنر حتیان) به کلی متمایز می دارد : گرچه آنها نیز به صورت نقش تمام برجسته بر لوحه های بزرگ سنگ تراشیده شده اند، لیکن این لوحه ها در برابر قالبسنگهای بسیار حجیم و غول آسایی که در اطرافشان قرار داده شده است، سبک و ناچیز می نمایند. در هنگام بنای این دروازه، معمار میسنی بر بالای سنگ حمال (سردر) فضای سه گوش را خالی گذارده تا مبادا سنگ حمال در زیر فشار دیواره بالایش خرد شود و سپس آن فضای خالی را با لوحه سبکی از نقش برجسته پر کرده است. پس در اینجا ما با نوع تازه ای از پیکر تراشی ساختمانی روبه رو هستیم ؛ یعنی عنصری که به ساختمان منظم و موجب تکامل آن شده و در عین حال ماهیت متمایز خود را محفوظ نگاه داشته است. نه آنکه چون اصلاح و آرایشی بر سطح دیواری یا بدنه قالبسنگی به کار رفته باشد. در واقع نقش برجسته "دروازه شیران" نیای بزرگ هنر پیکر تراشی ساختمانی یونان بوده است.

نقشه ساختمانی ارگ شیروان، حدود ۱۴۰۰-۱۲۰۰ ق.م.

نقشه ساختمانی کاخ کنوسوس.

۱. هشتی غربی	۵. محوطه تناتر	۹. تالار تاجگذاری	۱۳. نورگیر یا روشنایی
۲. راهرو تشریفات	۶. دروازه بیرونی شمالی	۱۰. زیارتگاه کاخ و ایوانهای پایینی	۱۴. تالار ستونها
۳. دروازه بیرونی جنوبی	۷. تالار ستونها	۱۱. هشتی پلدار	۱۵. تالار پذیرایی اصلی
۴. حیاط مرکزی	۸. انبارها	۱۲. پلکان بزرگ	۱۶. تالار بارگاه ملکه

معماری و هنر یونان

(سده هشتم پ.م. آغاز تاریخ یونان)

مرجع: هنر در گذر زمان

”هلن گاردنر“

عصر طلایی آتن ”عصر پریکلس“ - سده پنجم پیش از میلاد - (تضاد جامعه باز آتن و جامعه بسته و پادگانی اسپارت)

جهان نگری : اومانیزم ، آنچه اهمیت دارد انسان است و انسان مقیاس همه چیز است --> رب النوعها شبیه انسان ،

وجه تمایز انسان : عقل ---> استدلال

نظام طبیعت با نظام عقل آدمی یکی است ---> نظام طبیعت و عقل ، زیبا و ساده است.

کمال طلبی : [انسان و طبیعت مظاهر کمالند و هارمونی در تمام اجزای طبیعت حاکم است]

اهمیت خود : مثال یونانی : خودت را بشناس .

مقایسه با جهان : در مقاسه با ستایش شرقیان از یک خدا - شاه ... و سرکوبی توده عظیم مردم ، آغاز تاریخ یونان

نگری شرق همچون آغاز تصور تازه ای از خرد به نظر می رسد. تاریخ شخصیت در اروپا باید از بررسی آنها (یونانیان) آغاز شود.

ذهن یونانی نیروهای عنصر غیر منطقی را که عقل باید پیوسته بر ضدشان پیکار کند به خوبی می شناسد. هنر و فرهنگ یونانی ترکیب فشرده ای از تضاد و گونه ای هماهنگی میان عاطفه عمیق و نظام منطقی تشکیل می دهد.

تفاوت جغرافیایی : جغرافیا و آب و هوای متغیری نظیر خلیجها ، کوهستانها ، تابستانهای خشک و گرم و آسمان درخشان با مصر

سکونتگاه خدایان : کوهستانها ، جنگلها و رودها

خدایان : شکلهای انسانی به خود گرفته اند (یگانه تفاوت فناپذیری آنها بود).

رب النوع : صورت تکامل یافته انسان

کمال مطلوب یونانیان : آفریدن خود کامل

مردمان : اختلاط اقوام مهاجم آریایی از ۲۰۰۰ پ.م. با اقوام اژه ای (که مرتبط با مصر و فنیقیه بودند).

دوری ها : در شبه جزیره پلوپنیز ؛ مردم اسپارت با خصوصیات عشیره ای و خشن .

ایونی ها : در ساحل شرقی آسیای میانه ؛ شهر میلئوس ؛ جامعه ای آزادتر با خصوصیات فردی .

آغاز اتحاد یونانیها: نخستین مسابقات المپیک در ۷۷۶ پ.م. (سده هشتم پ.م.)

اتحاد دولتشهرها تحت عنوان هلنی ها در مقابل بربرها (کسانی که به زبان یونانی سخن نمی گفتند).

اقتصاد : ملتی تجارت پیشه و مهاجر .
سیاست : دولتهای مستقل با ساختار سیاسی مشابه اما متفاوت : از دیکتاتوری تا دموکراسی
الگوهای اولیه : حق حاکمیت : ۱. شاهان ۲. اشراف
حکومت : ۳. " تیرانها " یا جباران
دموکراسی آتن: سر انجام در آتن آن تعادل پویایی که دموکراسی نامیده می شود به ظهور می رسد.

"آتن مظهر و غاد فرهنگ یونانی : یک مرکز فعال بازرگانی با جمعیتی معادل یکصد هزار نفر"

فرهنگ یونانی: مبتنی است بر اصالت انسان، فرد : - آثار معماری در خدمت انسانها
- دموکراسی
- خدایان انسانگونه
پیشرفت علوم و فلسفه ---> موسیقی، ریاضی، مجسمه سازی، معماری ---> هماهنگی و هارمونی

ستیز بین سرنوشت و عقل : تراژدی و تئاتر (سوفوکل ، هومر)
انسان ، طبیعت و عقل : عناصر ثابت در فرهنگ یونانی ؛
خوبی = هماهنگی بین این سه
انسان ---> ثبات و تغییر (افراد می میرند ولی بشریت پا برجاست)

نظام دموکراسی و دولتشهرها : جامعه طبقاتی : دموها ، متیکها ، برده ها.
" حکومت شورایی "

فضاهای شهری : بنای شورا (بولتریون)، تئاتر ، استادیوم ، آگورا ، آکروپولیس ، معابد

آکروپولیس : (شهر بلند ، که قبلا یک دژ مستحکم میسبی بود و در آتن تبدیل به آکروپولیس شد.) محل معابد
آگورا : میدانی که بناهای اجتماعی در اطراف آن هستند ، محل اجتماعات ، بحث و بازار ، بحث فلسفی
مهمترین فعالیت اجتماعی است + تربیت بدنی = عقل سالم در بدن سالم است.

" هنر یونان "

دوره کهن : سفالگری وجه مشخصه دوره مابعد میسن : - پیکره آدمی بر این ظروف مضمون اصلی بوده است.

- تکامل سبک هندسی

- آغاز خطوط منحنی

پیکر تراشی : کهن ترین نمونه ها مربوط به سده نهم پ.م. (شبیه سازهایی کوچک) حیوانات و پرندگان ها

پیکره های برهنه : عناصر مستقل بدن به طور کافی توصیف شده اند. (ریشه در عهد نارمر : بین النهرین)

”پیکره های یونانی دارای نرمی و انعطاف پذیری در حالت حرکت یا سکون هستند.“

معماری : معماری یونانی تندیس وارست : یونانیان کل ساختمان را نیز گونه ای پیکره می پنداشتند که شکلی انتزاعی دارد.

اصول : - قرار گیری بنا در نقطه ای مرتفع .

- مشخص بودن نقطه شروع و ختم بنا یا به عبارتی : پایه ، بدنه و سر

- معماری همچون مجسمه سازی باید تابع تناسبات هارمونیک به شیوه طبیعت باشد.

- هر اثر مصنوع بشر باید به حد کمال برسد <--- زیبایی = کمال <--- برگرفته از قوانین

طبیعت

مظاهر کمال

معماری معابد : تبلور افکار کمال طلبانه یونانیان در زمینه معماری ، در معماری معابد آنها مشهور است.

ویژگیهای معابد : - ساختمانهای بسیار مهم که در آغاز زیارتگاه هایی ساده برای نگهداری تندیس خدایان بودند.

- مراسم و آیینها در فضای باز انجام می گرفت (به دور معابد)

- محل معابد در مکانی مرتفع بود (اکروپولیس)

ارسطو : ” محل ساختمان معبد باید نقطه ای باشد که از همه طرف دیده شود و مقام فضیلت را حتماً بالا ببرد و بر پیرامون خود مسلط باشد. “

افلاطون : ” خدایان و معابد به راحتی پیدا و ساخته نمی شوند و بر پا داشتن آنها کار عقلی پر توان است. “

معابد اولیه : از چوب ساخته می شدند ولی تدریجاً مصالح ماندگار چون سنگ آهک و گاهی مرمر (از معادن نزدیک) به کار گرفته شدند.

نقشه : معبد یونانی از لحاظ نقشه شباهت نزدیکی به تالار بارگاه میسنی دارد و در پیشرفته ترین شکل از همان سادگی بنیادی بارگاه میسنی برخوردار است.

جهش : در این نقشه ها می توان نوعی جهش یا فرا روی از واحد های بسیار ساده به واحدهای بغرنج تر را بدون

هیچگونه تغییر بنیادی در نوع واحدها یا طرز گره بندی آنها دید. زیرا معماری یونانی همچون موسیقی

کلاسیک ، یک تم یا مضمون ساده مرکزی دارد که مجموعه ای از شکلهای بغرنج تر اما همیشه مفهومیتر از

بطن آن فرا رویده اند. (شباهت با موسیقی کلاسیک)

پافشاری بر نظم ریاضی -- دست یافتن به تناسبهای هارمونیک در موسیقی، پیکرتراشی و معماری -- اعتقاد به هارمونی در طبیعت و تجسمی از نظم کیهانی.

تناسبات : - تناسبات قدیمی معابد دراز و باریک با نسبت تقریباً ۱ به ۳.

- تناسبات کلاسیک پسین و هلنی به ۱ به ۲ نزدیک می شوند. (هیچگاه دقیقاً یک به دو نیستند)

بلندی یا قامت بنا: شامل سکو، ستون، اسپر؛ ترکیب این سه جزء در سه شیوه متجلی شده است.

سه شیوه : سه شیوه تا اندازه ای بر حسب جزئیات ولی عمدتاً بر حسب تناسبهای نسبی اجزا از یکدیگر متمایز می شوند.

تفاوت اهداف: هر شیوه برای منظوری خاص به کار گرفته می شد و مفاهیم متفاوتی را مجسم می کرد.

شیوه دوریک : متعلق به سرزمین اصلی یونان (ستون، سرستون بالشتکی، قرنیز متشکل از تریکلیف و متوپ)

شیوه یونیک : متعلق به آسیای میانه و جزایر دریای اژه (پایه ستون، ستون و سرستون حلزونی، قرنیز یکسره دارای حجاری)

شیوه کرنی : که بعدها رواج یافت (پایه ستون، ستون بلند، سرستون بزرگ کنکری، قرنیز یکسره) این شیوه در دوران رومیها به شدت رواج یافت (فرن پنجم پ.م.)

اجزاء : اسپر شامل: حاشیه باربر (آرشیتراو)، کتیبه (قرنیز)، طره (کرنیش)

ستوری یا پیشانی (پدیمنت)، صفحه مثلثی در یک قاب (فرنتون)

تحوّل : معابد دوریک ظاهری تناور دارند و ستونها با حالتی دارای استحکام بر سکوی سه پله ای نهاده شده اند.

در شیوه یونیک سبکتر، تشریفاتی تر و تزئینی تر شده اند و در شیوه کرنیتین، کشیدگی و ظرافت ستونها جنبه تزئینی سرستونها چشمگیر است.

نمادهای مذکر و مؤنث - تقابل دو شیوه دوریک و یونیک.

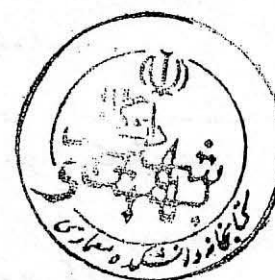
تزئینات : شامل پیکر تراشی های رنگی در ستوری و کتیبه ها (بخشهایی که وظیفه باربری نداشتند). ولی در یونیک

وضع فرق می کند (ستونها به شکل "کاریاتید" نیز نوعی پیکر تراشی در بدنه ستون است که جدا از این سه شیوه است.)

اصول فلسفی معماری : وضوح : ۱. معماری هیچگاه نباید گنگ باشد. وضوح با اثبات اقلیدسی

۲. عمدتاً بر تعیین حدود مشخص تکیه داشت.

- مصالح و سازه : مصالح سنگی به شیوه بی ملات ، اتصالات ستونها به کمک میله های فلزی بر اساس سیستم سه سنگی (ستون و تیر حمل) متکی بر نیروی وزن .
- معماری برونگرا :
- توجه معمار به طراحی بیرون نما شدید است . ساختمان یک پیکره عظیم است .
 - محل قرار گیری باید مناسب این پیکره گونگی باشد .
 - زاویه دید از کنج و به سان توجه به یک مجسمه است .

www.archome.ir

۶۶ ۷۳ ۸۸ ۲۲ (۲۱)

۶۵ ۷۷ ۸۸ ۲۲

آکروپولیس آتن :

- آکروپولیس بر فراز یک صخره بزرگ بر شیب در میان دشت آتیک قرار گرفته است .
- در دوره میسن نیز یک قلعه بر فراز این تپه قرار داشته است .
- در دوره آرکانیک یک معبد و تعدادی تأسیسات مذهبی در آنجا بنا شده بودند که در زمان جنگ با ایرانیان (قرن چهارم پ . م) تخریب شدند .
- آتن به عنوان شهر اصلی (اتحادیه " Delian " بازسازی شد ، گسترش و بازسازی آکروپولیس در زمان پریکلس و تحت مدیریت فیدياس انجام گرفت .
- این مجموعه شامل یک دروازه (پروپیلایا) [۲۸-۴۲۳] ، معبد پارتون [۴۸-۴۳۲] و معبد ارختموم [۴۲۰-۴۰۶] می باشد .

پروپیلایا (دروازه آکروپولیس)

- طرح کلی : دسترسی به آکروپولیس از جانب غرب که شیب تپه کمتر است صورت می گیرد .
- دروازه مجموعه به شکل " پروپیلایا " که به سوی محوطه مقدس گشوده می شود به وسیله " مینه سیکلس " ساخته شده است .
- بنا ها در این مجموعه چه در طرز قرار گرفتنشان نسبت به هم و چه در سلسله مراتب فضائیشان به طور عمده ای عناصر واسط را بین قلمرو درون و بیرون دارا هستند .
- ورودی به کمک دو ساختمان پیش آمده به صورت دو بال مشخص می شود ، بین این ساختمانها که از جلو و طرفین مسدود هستند یک محوطه مستقل وجود دارد که به سوی فضای داخلی کشیده می شود ، حیاطی که از سه جانب بسته است . به عملکرد استقبال کننده و اتصال دهنده این حیاط توسط فرم محدوده فضایی تأکید می شود .
- این بنا های تشکیل دهنده ورودی شامل رواقهای سر پوشیده ای هستند که به بیرون و درون بنا ارتباط دارند و مانند یک پرده شفاف عمل می کنند .

مراجعه کننده می تواند از این حیاط ورودی یا مستقیماً و از طریق پلکانهای تالار غربی و یا از طریق دو بال ساختمانی طرفین داخل شود ، که البته بال شمالی به عنوان یک pinacothec (تالار هدایا) ساخته شده است . راهی که به جلو و به محوطه مقدس می رود ، به وسیله یک سرسرای شش ستونه (هگزاستیل) مشخص شده است .

اختلاف در سطوح بایستی که در پروییلیا حل می شد. جایی که زمین با شیبی تند ارتفاع می گیرد. در نتیجه در وسط یک رامپ مورب وجود دارد که از طریق آن، صفوف منظم گروههای مختلف همراه با حیواناتی که باید قربانی می شدند می توانستند وارد محوطه مقدس شوند.

در سمت چپ و راست این رامپها، پلکانهایی هستند که عامل هدایت کننده از قسمت ورودی به سوی سرسرای غربی و از آنجا به سوی تالار شرقی هستند.

برای رسیدن به سرسرای ستوندار غربی یک فضای وسیع (13x18 m) وجود دارد. در میان این فضا به محور مرکزی تأکید می شود و این عمل به وسیله دو ردیف ستون سه تایی یونیک که در راست و چپ قرار گرفته اند انجام گرفته است. این ستونها همچنین به تحمل بار دهانه وسیع سقف جعبه ای این سرسرا کمک می کنند.

تالار غربی از جانب شرق به وسیله یک دیوار که چند درب در آن قرار دارد محدود می شود. در بالای پنج پله و از طریق قسمتهای باز دیوار مزبور می توان به تالار شرقی دسترسی یافت. این تالار به عمق سرسرای غربی نیست. فقط چون حیاط ورودی به داخل پروییلیا کشیده شده است که بتواند واردین را در خود بپذیرد، تالار شرقی نیز به جانب داخل محوطه مقدس پیش رفتگی پیدا کرده است.

این محور عبوری که از داخل پروییلیا می گذرد، بلافاصله پس از اینکه تازه وارد به داخل محوطه مقدس می رسد پایان می گیرد، منظره رو به رو با مجسمه "آتا پرونائوس" مورد تأکید قرار می گیرد- که البته آن هم در امتداد محور دروازه نیست بلکه در امتداد یک محور مورب قرار گرفته است.

شخصی که به این فضا وارد می شود، معبد پارتون را به عنوان یک عنصر تأثیر گذار در فضا به صورت مورب ملاحظه می کند، محور معبد ارخثوم نیز در امتداد محور دروازه نیست و نسبت به آن به صورت مورب قرار گرفته است.

شکل بی قاعده ارخثوم را می توان در رابطه با این واقعیت توضیح داد که در زمان ساختن آن تعداد مختلفی از بناهای مذهبی موجود می بایستی که با آن در ارتباط می بودند.

بنابراین، محوطه مقدس در آکروپولیس بیانگر این است که این مجموعه چیز است به عنوان یک عرصه تنوع، متشکل از تعداد متنوعی از بناهای منفرد که هر کدام به تنهایی به عنوان یک عنصر ارزش در فضا شکل گرفته اند. سطوح مختلف توسط رامپها و پلکانهایی به یکدیگر متصل می شوند و یا به وسیله دیوارهای حایل از یکدیگر جدا می کردند.

پارتون :

پارتون که به وسیله "ایکتینوس" طراحی شده ، به وسیله "کلیکراتس" اجرا شده است . یک معبد به شیوه دوریک مربوط به زمان پریکلس یعنی عصر طلایی آتن (دوران کلاسیک) است .
- پارتون بر روی یک بنای قدیمی تر متعلق به عصر پیش از "پریکلس" ساخته شده است .

پلان : در پلان ، بنا حول یک محور عمودی به صورت متقارن شکل گرفته است و به جای یک ایوان استاندارد شش ستونه ، در نمای روبه روی دارای ۸ ستون و در نماهای جنبی هر کدام ۱۷ ستون قرار دارد .

سلول درونی در قسمت شرقی و فضای تقریباً مربع شکل غربی هر کدام توسط وستیبولهایی قابل دسترسی هستند که هر کدام دارای شش ستون هستند و به وسیله دیوارهای حائشی از طرفین محدود می شوند البته این دیوارها در اینجا تقریباً تبدیل به جرز (پیلاستر) شده اند .

سلول مستطیل شکل است و دو ردیف ستون در دو طبقه در دو جانب و یک ردیف هم در انتهای آن قرار دارند . سلول فرمانی مجسمه آتنا را که توسط فیدیاس ساخته شده بود در خود جای می داد . فضای تقریباً مربع غربی که دارای چهار ستون یونیک است احتمالاً به عنوان کنجخانه (خزانه) مورد استفاده قرار می گرفته است .

ابعاد : ابعاد پارتون ۶۹,۵۰ × ۳۰,۸۸ است .

فضا و فرم : به علت یک مسیر مورّب از سوی دروازه به معبد ، پارتون همچون یک مجسمه در فضا نمایان می شود . عناصر رابط - ارتباط با محیط [و طبیعت] پیرامون ، توسط مجموعه ای از عناصر رابط برقرار می شود :

۱. پلکانهای دور تا دور آن (که معبد را بر فراز سکویی قرار می دهد و همچون پایه مجسمه است) .
۲. ردیف ستونهای پیرامون آن که در مقابل دیوارهای جسیم قرار گرفته اند . در حالیکه یک دیوار بسته هرگاه بدون رواقی در جلوی خود باشد ، جدالی شدید را مابین فضای بیرونی و درونی پدید می آورد . به عنوان پرده نیمه شفاف ایجاد یک فضای حدّ فاصل کرده اند .
۳. در قسمت وستیبولها با ردیف دوم ستونها که اضافه شده اند این جلوه و تأثیر اتصال درون با بیرون مورد تأکید قرار می گیرد .
۴. به این ترتیب است که ایست نماهای انتهایی بنا به عنوان ورودیها ظهور می کند .

سلول : یک فضای بسته از چهار جانب است که در آن یک قلمروی داخلی به وسیله ردیفی از ستونهای داخلی در سه جانب آن پدید آمده است. در نتیجه یک قلمرو (حوزه) که دارای کیفیت فضایی بالایی است پدید آمده است و همین موضوع برای قسمت کتبخانه هم که دارای چهار ستون داخلی است مصداق دارد.

تزئینات : تزئینات غنی از مجسمه ها که بیان کننده موضوعهای اساطیری و سیاسی هستند ناشی از نوعی فراست و بینش محلی است که از برخاسته از موقعیتی در متن یک اسطوره پر عظمت و تاریخی پر شکوه است.

- در سنتوری شرقی ، نقشی از تولد آتنا از سر زئوس قرار دارد و در سنتوری غربی ، مبارزه بین آتنا و پوزیدون برای به دست آوردن سروری آتیک نقش بسته است.

- جنگ بین یونانیان و بربرها بر روی " متوپ " ها [مرعی های روی فریز] و نقوشی مربوط به مراسم مذهبی هر چهار ساله پان آتایی ها مشهور است.

رنگ : در بررسی فضا و فرم در این بنا باید به موضوع رنگامیزی نیز توجه کرد :

۱. ستونها ، دیوارها و تیرهای باربر ، بدون رنگ [به حالت طبیعی خود] رها شده اند .
۲. سه ترکی های روی فریز [تریکلیف ها] و سایر جزئیات آن دارای یک توانالیه آبی بوده اند .
۳. نوار ظریف و برجستکیهای ملاط کاری بالای تریکلیف ها با نقوشی تزئینی طلایی بر روی زمینه قرمز تزئین شده بوده اند .
۴. بلوکهای جعبه ای سقف روی رواقهای پیرامونی نیز رنگامیزی شده بوده اند .

تناسبات : تناسبات در بنا موضوعی است که بسیار دشوار می توان درباره آن یک قطر و اطلاع قطعی ارائه داد . از آنجایی که هیچ اثر و نوشته ای از معماران آن زمان در این باره به جای نمانده است ، موضوع به صورتهای مختلف قابل تعبیر است . تنها نکته متقن و ثابت که می توان به آن رجوع کرد ، موضوع " تفکر یونانی " است که مربوط می شود به " پتیاکوراس " و اعتبار همه جایی دارد :

زیبایی و هارمونی : " زیبایی ریشه در هارمونی دارد که همه چیز را مجاز می دارد و بر

تناسبات معین عددی مبتنی است . "

" ویتروویوس " متذکر میشود که ابعاد معابد یونانی همگی مبتنی بر یک مدول هستند . وی در بخش سوم کتاب چهارم می گوید که ضخامت یک پایه ستون در یک معبد دوریک دو مدول است . بنابراین یک مدول واحد ، در واقع باید نصف قطر یک ستون باشد . وی ارتفاع کامل یک ستون (شامل سرستون) را ۱۴ مدول ذکر می کند که به این ترتیب تناسب بین ارتفاع ستون به قطر آن برابر ۷ به ۱ است و در پارتون نسبت ۶ به ۱ است .

۴۱

از آنجایی که در ساختمان معابد قواعدی حاکم بوده است ، مسلما در ساختمان آنها تناسبات معینی رعایت می شده است ؛ زیرا که تمامی ابعاد وابسته به یک مدول اصلی بوده اند .

مدولهای فرعی : به نظر می رسد که معماران سازنده منحصر بر اساس مدول کار نمی کرده اند ، بلکه همچنین تناسبات خاصی را نیز در کلیه ابعاد و اندازه های بنا رعایت می کرده اند ، گرچه نمی توان آن را قاطعانه اثبات نمود .

- در مورد پارتون نیز ظریفات مختلفی توسط Breve و Gruben در رابطه با نسبتهای بین پلان مقاطع و ... ارائه شده است .

Breve و Gruben ادعا می کنند که یک واحد اصلی را پیدا کرده اند که مبتنی بر نسبت ۹ به ۴ است که " حاکم است بر پلان ، نما و فواصل ستونها " . اما آنها نیز تأکید می کنند که تنها اطلاعات قطعی که می توان به دست آورد از مدارکی خواهد بود که زاجع به پارتون توسط سازندگان آن به جا مانده بوده است که ویتروس به آنها استناد می کند ؛ زیرا که احتمالا آن مدارک توسط سازنده بنا تهیه شده بوده است .

سازه : معابد یونانی نیز همانند معابد مصری از یک سازه " تیر و ستون " تشکیل شده اند . یعنی ستونها با عناصر افقی روی آنها . تیرهای باربر که از جنس سنگ بوده اند در مقابل فشار ، مقاوم و در مقابل کشش ، مقاومتی ندارند ؛ بدینجهت دهانه ها و در نتیجه فضای بین ستونها محدود است . گرچه با اینکه می توان با سنگ مرمر دهانه های تا حدود ۶ متر را پوشاند ، به طوریکه در تالار شمالی معبد ارخثوم انجام شده است . اما رعایت مدول و تناسبات در مواردی فاصله بین ستونها را تقلیل داده است .

- دهانه های بزرگتر نیاز به سیستم ساختمانی دیگری دارد که بتواند نیروهای کششی را تحمل کند ، مانند قوس و طاق .

اتصال : مقاومت در مقابل نیروهای افقی در سیستم تیر و ستون به وسیله وزن توده سنگین به دست می آید . در نتیجه اتصال بین ستون و تیر باید قابل انعطاف باشد و نه گیردار .

ستون : ستونها شامل قطعاتی تقریبا استوانه ای از سنگ مرمر هستند که به وسیله میله هایی که از داخل آنها می گذرد به یکدیگر متصل شده اند و تقریبا $10/4$ متر بلندی دارند .

آرشیترائو : تیر باربر (آرشیترائو) یک تیر افقی است که عبارتست از تعدادی قطعه سنگ که در کنار یکدیگر قرار گرفته اند و هر قطعه بر روی دو سرستون تکیه دارد .

فریز : بالای آرشیتراو فریز (کتیبه) قرار دارد که شامل تعدادی تریکلیف و متوپ است که به توالی قرار دارند و احتمالا نقش باربر و عملکرد سازه ای نداشته است . ترتیب قرار گرفتن سه ترکی ها (تریکلیف) طوریست که یک عدد روی سرستون و در امتداد محور ستون و یکی هم در مرکز بین دو ستون قرار گرفته و بین هر دو تریکلیف یک متوپ قرار دارد ؛ که البته این طرز قرار گیری در انتها و در قسمت گوشه به ترتیبی که شکل نشان می دهد حل شده است در حالیکه عملا یک مشکل بوده است . در مورد پارتون به نظر می رسد که معمار با کم کردن فاصله دو ستون انتهایی و تغییر محور ستون انتها نسبت به محور تریکلیف گوشه مسأله را حل کرده است . در حالیکه تریکلیف ها و متوپها فواصل خود را همچنان حفظ کرده اند .

انتعنا : معبد به عنندان یک تمامیت (یک کل) نمایانگر نکات ویژه ای از انحنای است . از وسط به طرف بیرون ستونها به ترمی لاغر می شوند ... پلکانها که ستونها بر روی آنها قرار گرفته اند به طرف لبه ها فرورفته شده اند که تقریبا به صورت نامرئی و غیر محسوس است اما در تأثیری که می گذارند شک نیست .

مرمر : هم سازه و هم مصالح روکار بنا از مرمر است . سقف نهایی با سازه چوبی خریا دهانه بزرگتری از دهانه سلول داخلی و تالار غربی را می پوشاند (سقف شیبدار با اسکلت چوبی و روکش سفالی)

تعبیر و تفسیر : بین بناهای آکروپولیس و بناهای دوره های بعدی یک تفاوت اساسی وجود دارد . گرچه که آنها نیز فرم خود را از دوران قدیم اقتباس کرده اند .

مسیر دسترسی در بناهای کلاسیک (پارتون) در امتداد یک محور نیست ، اما در خود دارای محوری است . در حالیکه دسترسی به آن یک محور مورب نسبت به محور بناست . در نتیجه این حالت تقابل در دو محور ، بنا همچون مجسمه ای خودنمایی می کند [از کنج دیده می شود] و شاید این موضوع تأکیدی بر پلاستیسیته آن باشد .

اصولا دسترسی به دروازه هم در واقع در امتداد یک محور نیست بلکه از طریق یک راه پیچ در پیچ به بالا هدایت می شود و فقط در دوره رمی هاست که ورودیها با پلکانهای عریض که در دو طرفشان برجهایی قرار گرفته اند خودنمایی می کنند .

امکان انتخاب : در مرحله ورود به حیاط جلوی دروازه آکروپولیس ، شخص مختار است که مستقیما در طول محور ورودی به محوطه مقدس آکروپولیس برود و یا راه خود را به سوی تالارهای جانبی کج نماید . همچنین است از دروازه به سوی معبد ارختوم ، مجسمه آتنا و یا معبد پارتون [هیچکدام در امتداد محور ورودی نیستند] . آنچه که بیشتر جالب توجه است فقدان یک نظام هندسی حاکم بر محوطه است که بر اساس آن محوطه و فضاها منفرد داخل آن به صورت یک کل و اجزا ، آن ، تنظیم شده باشند . اما در آن روزگاران معابد با شکوه و بزرگی چون پارتون و ارختوم در

آکروپولیس وجود نداشتند؛ بلکه تعداد زیادی بناهای کوچک مانند خانه های راهبان، ستونهای یادبود، مجسمه های خدایان و قهرمانان و تعدادی کتیبه های سنگی که مقررات عمومی و قراردادهای خارجی را برای اطلاع مردم روی آنها مینوشتند در آنجا وجود داشت. حال اگر تصور کنیم که معابد در برخی قسمت‌هایشان رنگامیزی شده هم بوده باشند، باید قبول کرد که تماشاگر و ناظر آن روزکاران با تصاویر شدیداً متفاوت با امروز روبه رو می شد. جاذبه مجموعه در ظلم، تَوَع و عناصر متضاد آن نهفته است.

شیار ستونها و : برای هر ساختمان پیروی از قاعده کلی و آنگاه وجود تفاوتها در جزئیات یک اصل محسوب می شد. ستونها سطح صافی ندارند بلکه دارای سطوح شیاردار هستند. همینطور سایر اجزاء ساختمان با منحنی هایی تلطیف شده اند.

نور و سایه : کاربرد نور و سایه نیز به همین اندازه در این بناها جالب است که به عنوان یک ابزار معمارانه به کار گرفته شده است. به طور مثال می توان آن را در ستونهای شیاردار و یا در سایه روشنهایی که رواقهایی اطراف سلول مرکزی بر روی دیوار خشک و ساده سلول ایجاد می کند مشاهده نمود.

فضاهای حد فاصل : به نظر می رسد این رواقها و وستیولها بیان کننده مفهوم ارتباط بین بیرون و درون هستند. یعنی یک عنصر فضایی واسط.

حوزه فضایی : آنچه که در اینجا به عنوان یک حوزه فضایی تشریح شده است. البته برای خلق یک فضای واسط بین درون و بیرون به طور دقیق عمل نمی کند. زیرا که بین فضای باز بیرون و یک فضای کاملاً بسته درونی قرار گرفته است که در واقع به مثابه یک قلمرو کوچکتر فضایی [سلول یا تالار غربی] است.

عدم هتش فضای : فضای داخلی در معماری یونانی هتش عمده ای ندارد. می توان یک اصل قاطع را در سازه درونی درونی پارتون تشخیص داد که موضوع القاء، انتقال نیروهاست. زیرا نه تعایل ستونها [باریک شدنشان] و نه تورم بدنه ستون در یک سوم ارتفاع آن از نظر سازه ای لازم نبوده است بلکه فقط در جهت القاء، انتقال نیروهاست. ستونها می توانستند تنها استوانه های ساده ای باشند و تیرها نیز می توانستند به سادگی بر روی ستونهای بدون سر ستون قرار گیرند. در حالیکه همه این تظاهرات صرفاً جنبه القاء، حس بارگذاری و باربری دارد و سر ستون یک علامت زیبایی است برای قطعه ای که نوع انتقال نیرو تغییر می کند. سه پلکان پایه که برای تمام ساختمان وجود دارد نشان دهنده عاملی است که کل بار ساختمان را به زمین منتقل می کند. همچنین این سه پلکان می

توانند نشان دهنده ریشه و بن ساختمان باشند و پیشانی هم نقطه اختتام بنا را اعلام می کند .

البته تمام اینها را می توان به نوعی دیگر نیز تعبیر کرد . نمای رو به روی پارتون یک سازه سه بخشی هم در کل و هم در جزء متجلی می سازد . به صورت زیر :

سه مرحله دروتی

در بعد کلی : ۱ . پایه سه پلکانی (ستیلوت) ۲ . ستون ، سرستون ، تیر ۳ . پیشانی
در بعد جزئی : ۱ . ستون ۲ . سرستون ۳ . کتیبه [شامل تیر باربر و فریز]

- البته این روابط در نمای طولی متفاوت است . در اینجا نظام ستون ، سرستون و تیر در بالا توسط پیش آمدگی لبه سقف شیبدار و در پایه به وسیله ازاره سه پله ای بسته می شود . تزئینات غنی پیشانی ، متوپها و فریز و دیوار سلول داخلی با مجسمه ها می توانند به انواع مختلف تعبیر شوند :

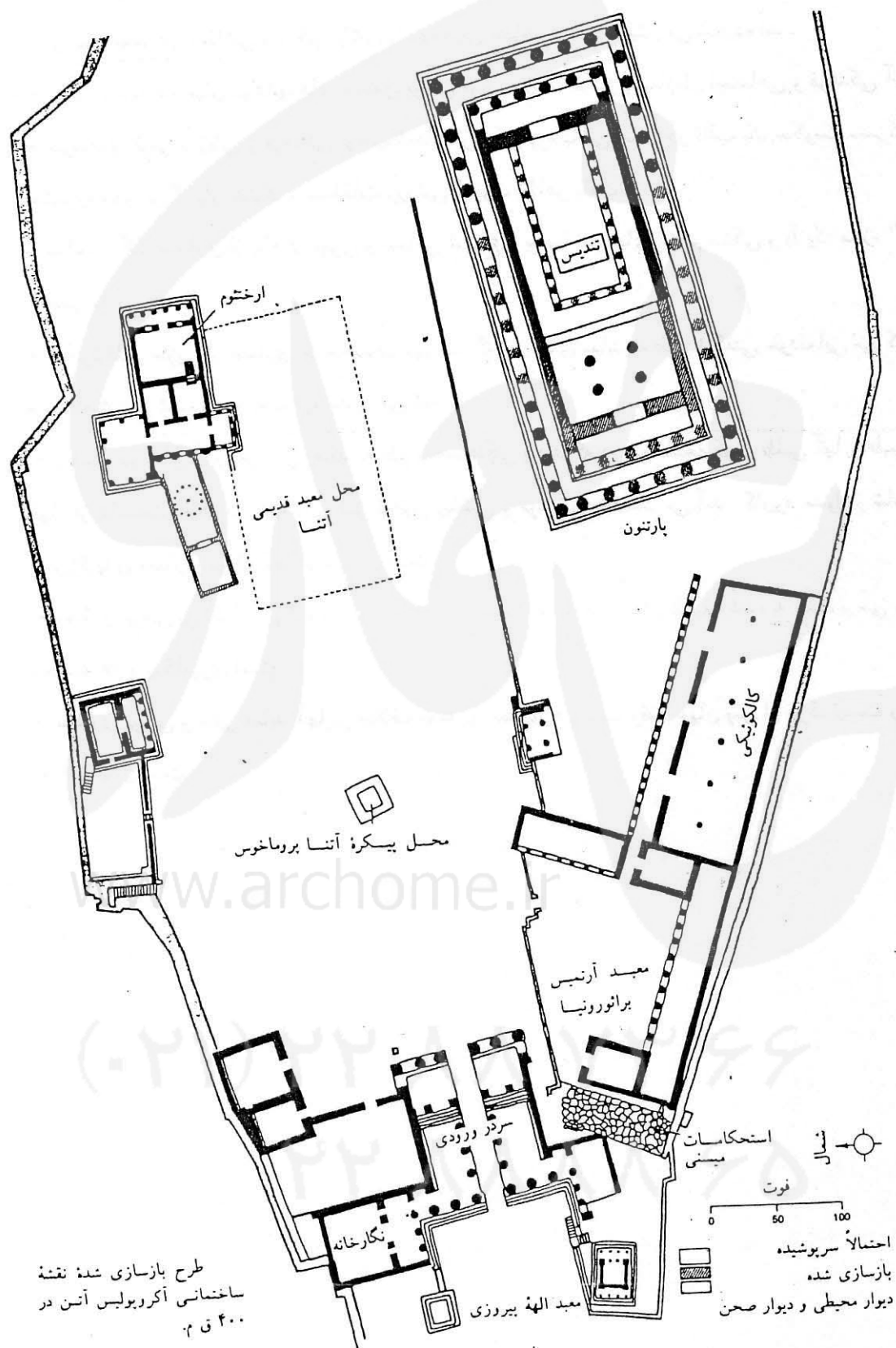
اولا - نماینده تزئیناتی است که به یک سطح عریان بافت و نسج می دهد ، این هنر کیفیت استثنایی است .
ثانیا - واسطه ایست برای تجلی اتحاد بین اساطیر گذشته و تاریخ محلی در فرمی قابل درک برای مردم عادی .

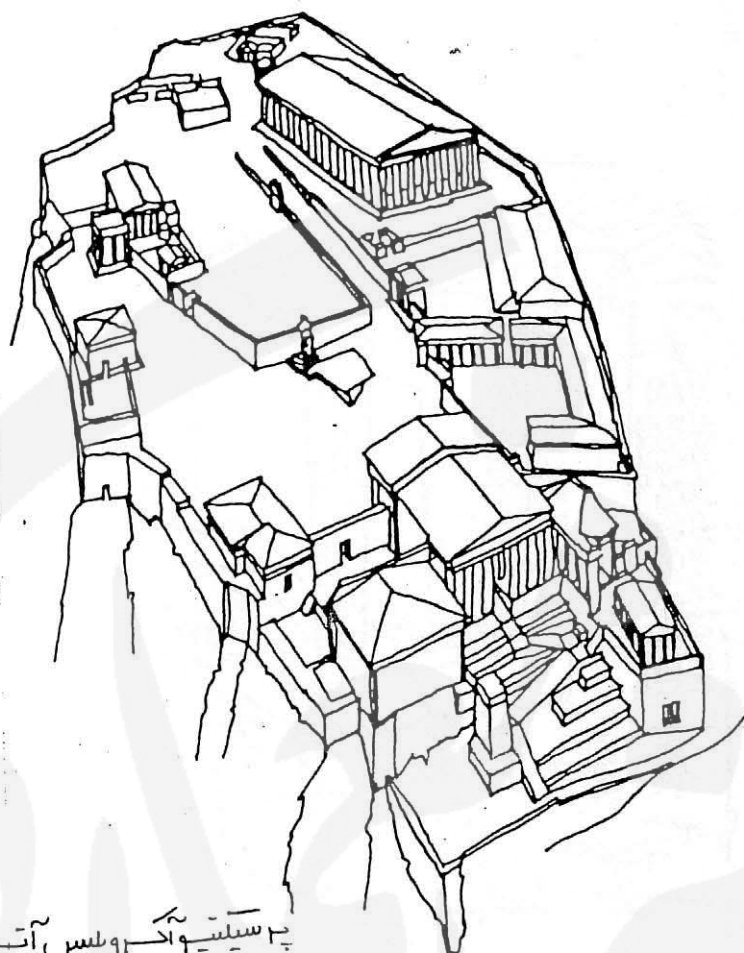
پارتون از دور - یک زاویه دید مهم دیگر که شاید باید به آن در پایان اشاره شود این است که : بسیاری از ساختمانهای مدرن چه از دور و چه از نزدیک تأثیر یکسانی بر بیننده دارند . اما پارتون هر گاه از دور ظاهر شود بیانگر یک فرم سازه ای مهم از نوع باقاعده و وزین است و هر چه به آن نزدیکتر بشویم جزئیات انفرادی و اختصاصی بیشتری در آن خودنمایی می کنند که متفاوت از فرم کلی هستند .

خلاصه و جمع‌بندی معماری یونان :

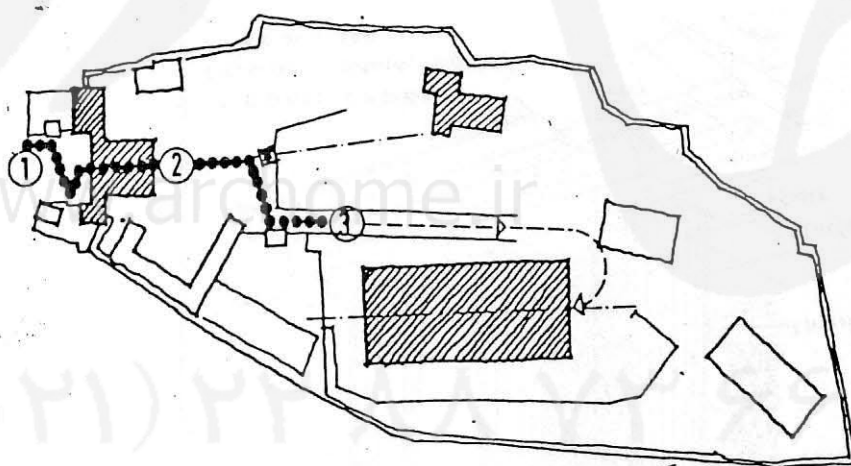
- یونانیان معماری ، نقاشی و پیکر تراشی را مهمترین مظاهر تمدن خویش می شمردند .
- رقابت شدید در میان دولتشهرهای مستقل یونانی موجب رشد افکار و سازمان اجتماعی و فرهنگی آنها شد .
- پیوندهای قومی و زبانی و فرهنگی موجب اتحاد فرهنگی و سیاسی اما نه در قالب یک حکومت متمرکز شد و در جشنواره های بزرگ پان هلنیک و مسابقات ورزشی المپیک تظاهر یافت .
- ساختن آثار معماری از بناهای چوبی و سفالی شروع و به ساختمانهای عظیم سنگی و با یک سازه " تیر و ستونی " ختم شد .
- پیکرتراشی جزئی از معماری هم محسوب می شد که در نمای معابد به طرز شکفتی خودنمایی می کرد و از نقش برجسته شروع شده بود و به پیکره تبدیل می شد .
- یونانیان در خلق آثار تجسمی معتقد به نظم و هماهنگی بودند که در پی فلسفه کمال طلبی آنها و طبیعتگرایی با الهام از تناسبات حاکم در طبیعت و طبق قوانین ریاضی و موسیقی به دست می آمد . کاربرد مدول و تناسبات دقیق از ویژگیهای معماری دوران کلاسیک یونان است .
- معماری یونانی برونکرا ، پیکره وار و با صلابت و متانت و در عین حال تلطیف شده به کمک برخی ریزه کاریها و مجسمه ها و رنگامیزی است .
- معماری یونانی و حتی معابد آنها بر خلاف معماری مصری در بست وقف جهان پس از مرگ نیست و روح زندگی در آنها فعال است .

www.archome.ir

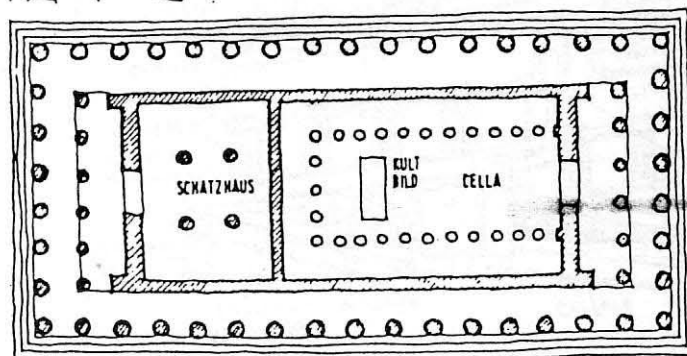
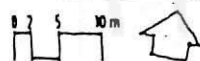

پرسپلیو اکروپولیس آتن

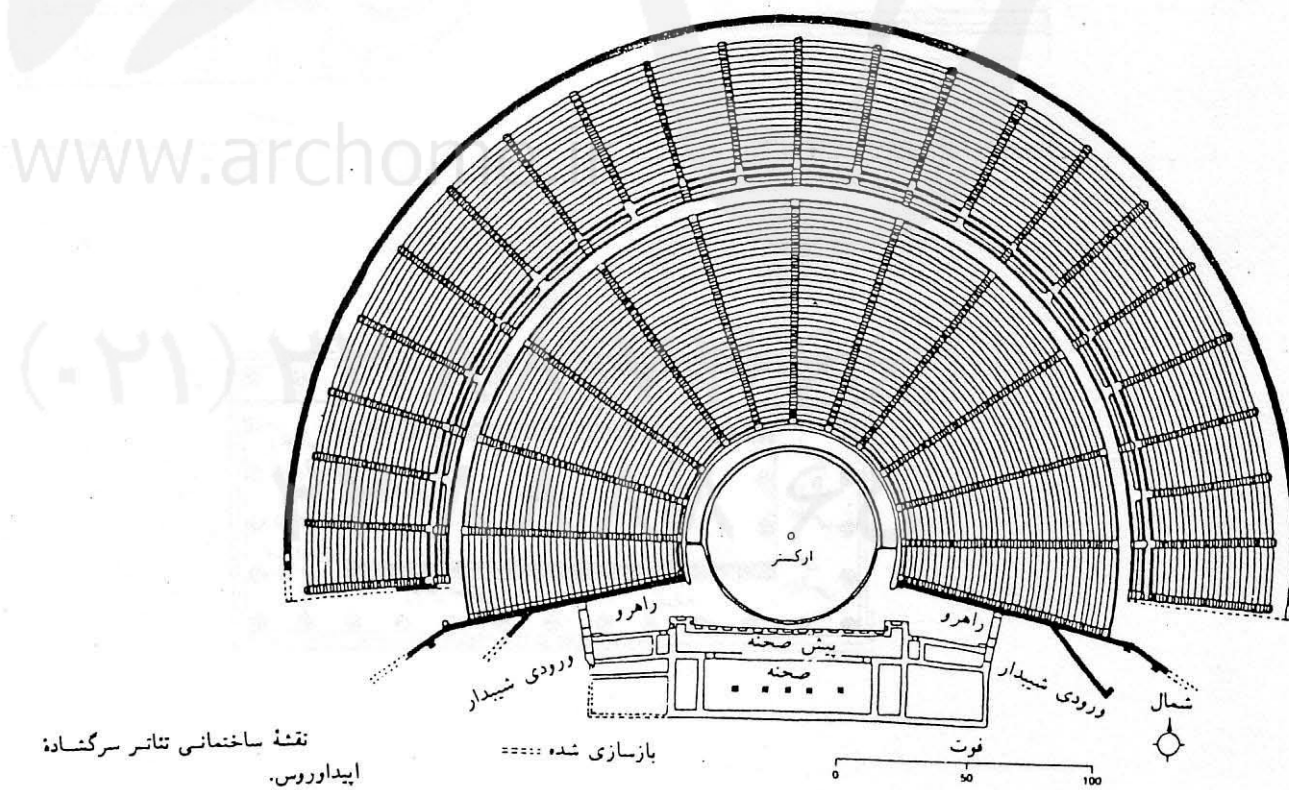
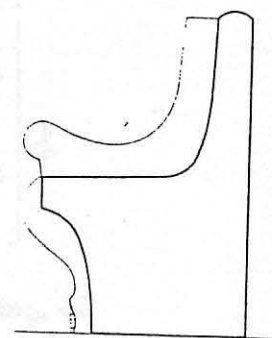
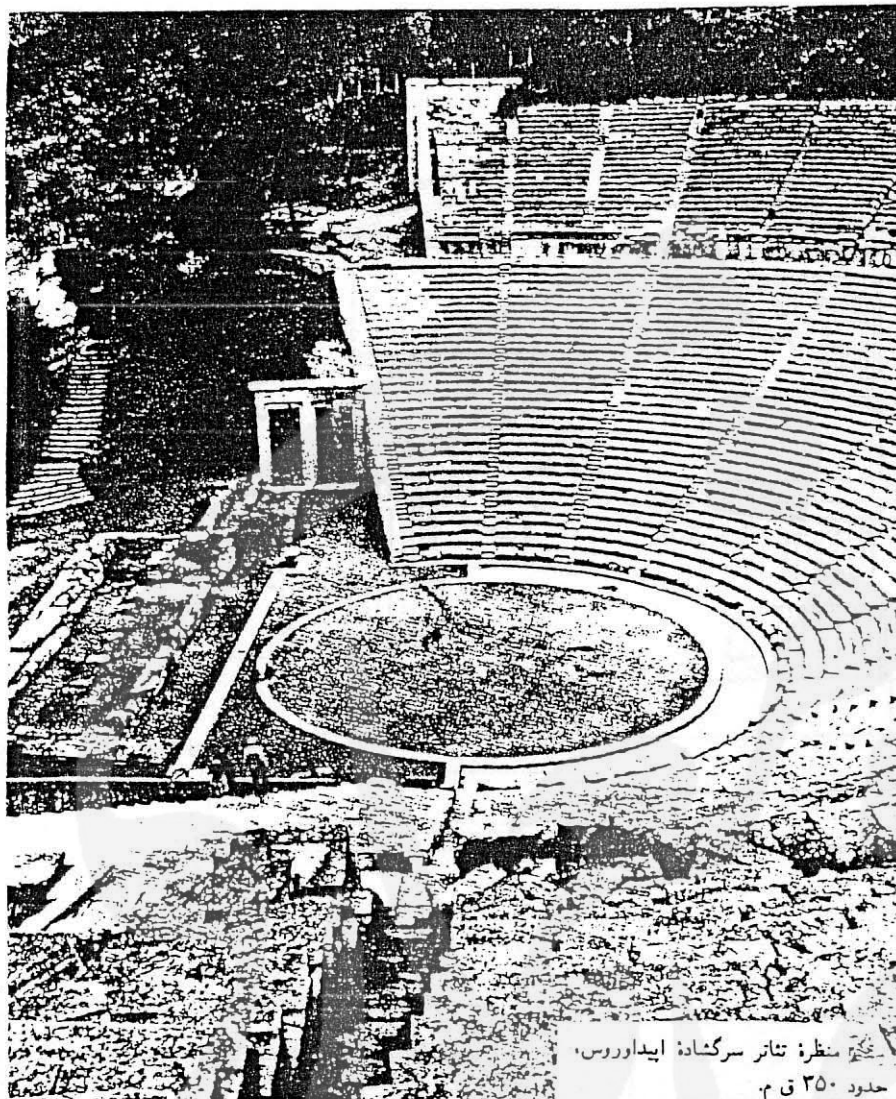

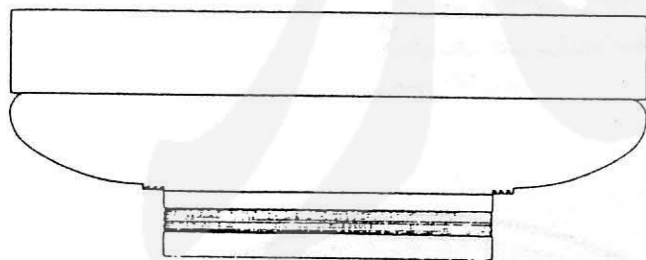
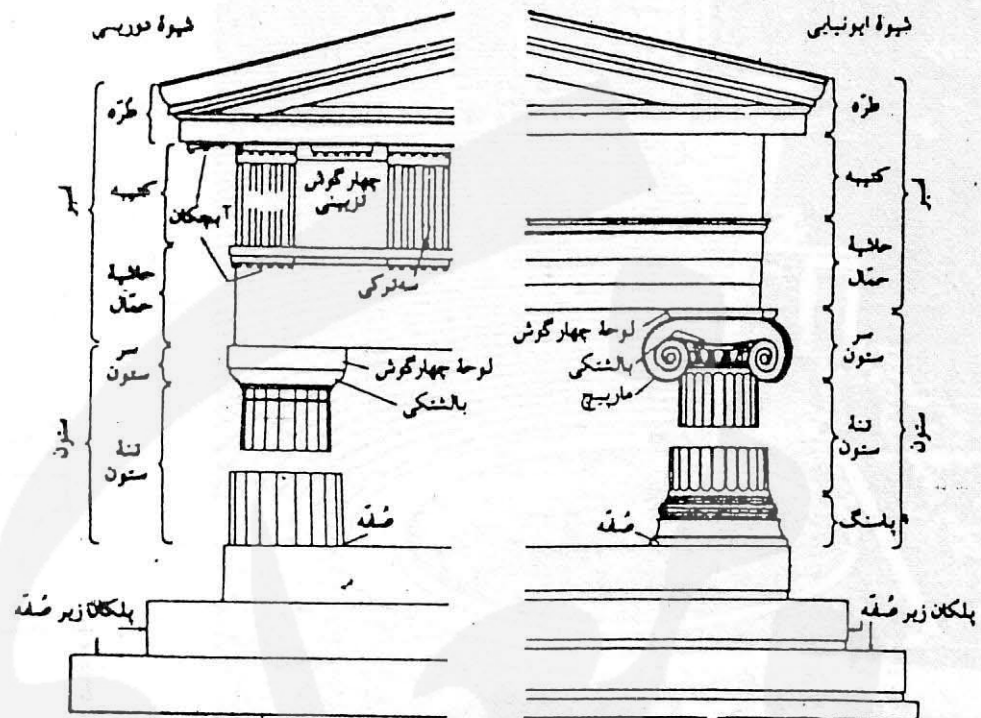
مسیر حرکت در آکروپولیس آتن

چیلان معبد یارتئون

۵۴

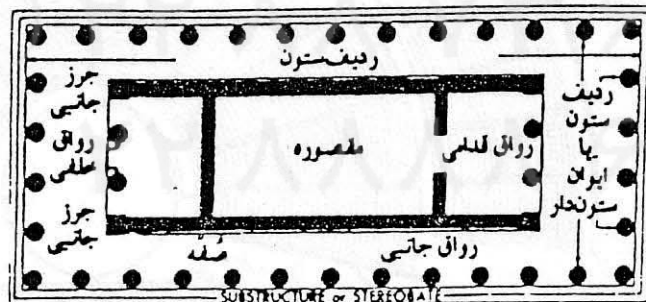

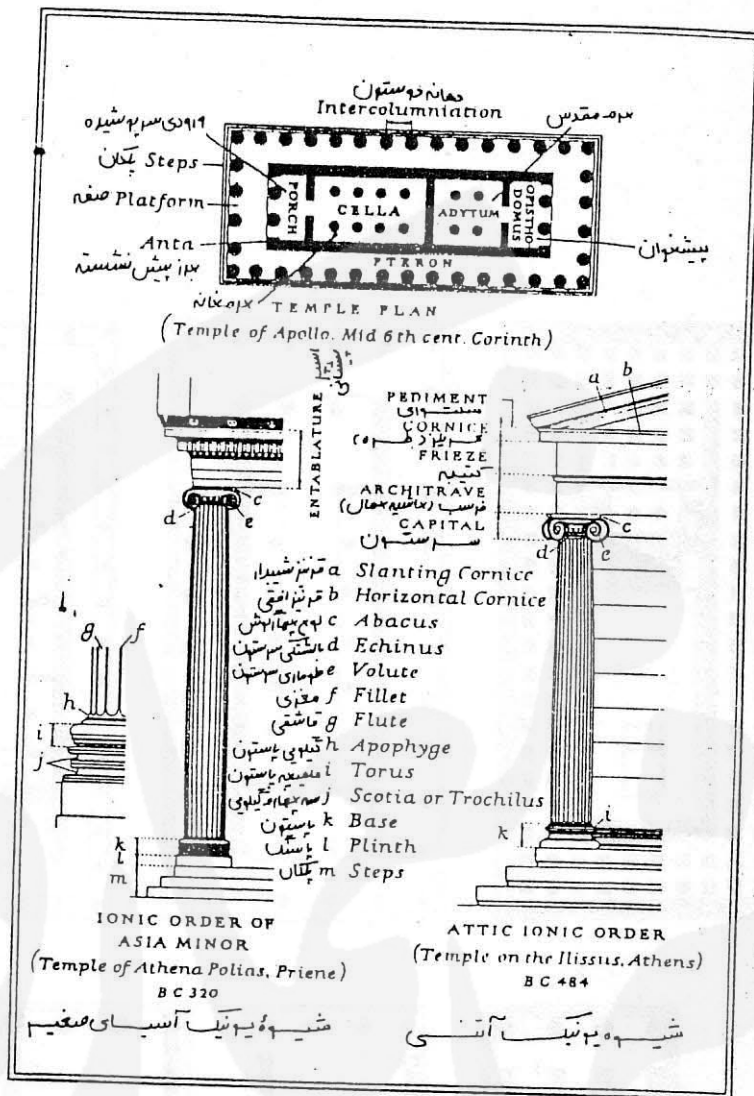

سسستون دوایب

سسستون یونیک

شبهه یونانی

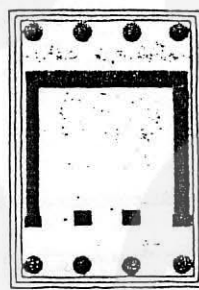
شش نقشه نمونه معبد یونانی: (الف) گنج‌خانه آتنی‌ها در دلفی، معبدی با ستونهای بین دو جزوه که در آن دو دیوار جانبی پیش آمده و در فاصله آنها دو ستون برپا داشته شده‌اند؛ (ب) معبد پ در سلینوس سیسیل، معبد دارای ستون‌بندی بی‌دیوار، که در آن ستونها در برابر مقصوره برپا داشته می‌شوند و سراسر پهنای آن را می‌گیرند؛ (ج) معبد آتنا الهه پیروزی در آکروپولیس آتن، معبدی دارای ستون‌بندی خلفی و قدیمی، که در آن یک ردیف ستون مشابه ستونهای مقابل مقصوره معبد پ به عقب مقصوره افزوده شده است؛ (د) معبد هرا در المپیا و (ه) معبد آفایا در آیگینا، معابدی دور ستونی که در آنها یک ردیف ستون‌بندی دورتادور مقصوره برپا داشته می‌شود؛ و (و) معبد آپولون در دیدوما نزدیک میلوس، معبدی با دو ردیف ستون دورادور مقصوره، (تصاویر با مقیاس ثابتی ترسیم نشده‌اند).

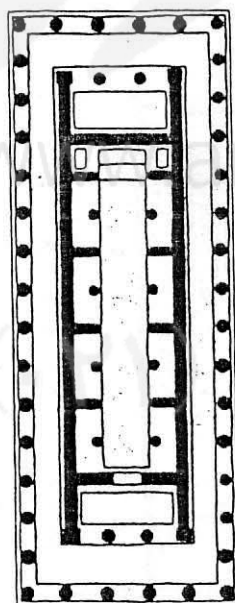
الف

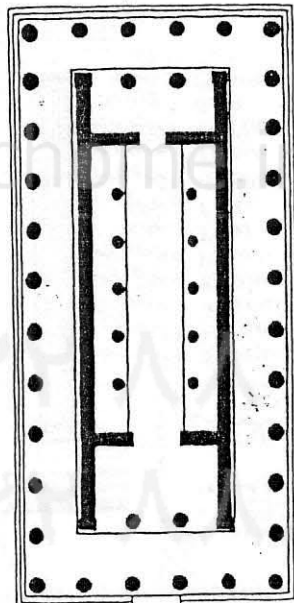
ب

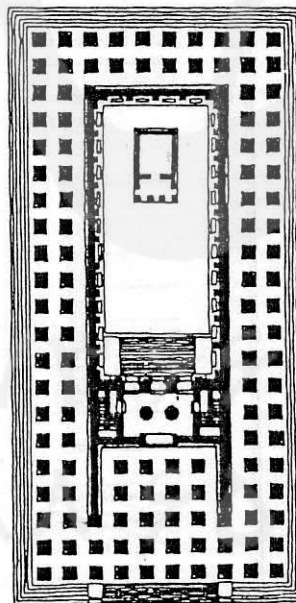
ج

د

ه

و

دوران هلنی

- سومین مرحله تکاملی هنر یونان که از حدود ۴۰۰ پ.م. تا قرن اول میلادی دوام یافت شامل دوره کلاسیک پسین (پیش از فرمانروایی اسکندر) و دو قرن ونیم باقیمانده آن که مقارن دوران اسکندر و جانشینان او بود به نام دوران هلنی معروف است. دورانی که گسترش تمدن و هنر یونانی (هلنی) را در آسیای صغیر و بین النهرین و مصر و ایران تا مرزهای هند داریم.

- یکی از مهمترین بناهای این دوره یک آرامگاه عظیم است به نام "ماوسولیوم" که به اقدام ماؤسولوس "ساتراپ ایرانی حاکم در آسیای صغیر و بعداً بیوه او به نام آرتامیسار در شهر هالیکارناسوس ساخته شد خود بنا اکنون از میان رفته است اما توصیفات و آثاری از آن به جای مانده است و اهمیت آن به قدری بوده که از آن پس لغت "ماوسولیوم" از زبانهای لاتین به معنای مقبره به کار می رود این بنا سه طبقه و به ارتفاع ۴۸ متر بوده است. که روی یک سکوی مستطیل به پهنای ۳۵ متر و به بلندی ۲۴/۵ متر از سطح زمین قرار داشته است این اثر مربوطه به دوران پیش از اسکندر است.

- در دوره هلنی هنر پیکره سازی کلاسیک پیشرفت می کند و علاوه بر پیکره های خدایان از اشخاص سیاسی چون "ماؤسولوس" و نیز برخی افراد عادی نیز پیکره هایی ساخته می شود (ر.ک. به کتابهای مرجع)

معماری هلنی :

- فعالیتهای ساختمانی از مراکز قدیمی واقع در سرزمین اصلی یونان در این زمان به شهرهای پر رونق پادشاهان هلنی در آسیای صغیر که مرکزیت بیشتری برای دنیای هلنی داشتند (حلقه ارتباطی بین ایران، مصر و سرزمینهای یونانی بودند) انتقال یافت. مقیاس بزرگ و مونومانتال بناها و گسترش استادانه فضای درونی بنا از مختصات معماری هلنی بود.

- در معبد آپولون در "دیدو ما" نزدیک شهر میلئوس (ملطیه) یک شهر "ایوانی" کهن که بر ساحل غربی آسیای صغیر است یک نمونه اثر معماری هلنی است. این طراحی پیچیده فضای درونی تالارهای بزرگ، مستقیماً به شیوه رومی پس از خود می انجامد و گسست چشمگیر و شدیدی از معماری کلاسیک یونان به شمار می رود.

- در زمینه تزیینات از مهمترین تجمعات هلنی می توان به موزاییکهایی اشاره کرد که در تزیین کف اقامتگاههای ثروتمندان این شهرهای درباری به کار می رفت .
- تأثرهای دوره هلنی مجموعه کاملی از واحدهای کارکردی هستند که تقریباً الگوی اولیه آنها تأثر اپیداروس مربوط به دوره کلاسیک است (۳۵۰ پ.م)
- اثر دیگر معماری این دوره "مذبح زنوس" در شهر پرگاموم (پرگامون) است که اکنون سراسر جبهه غربی آن باز سازی شده و در موزه برلین نگهداری می شود .
- این مذبح در حدود ۱۸۰ پ.م به یاد بود پیروزیهای سیاسی بر بالای تپه ای مشرف بر شهر پرگامون ساخته شد .
- بنایی است بسیار با شکوه (مونومانتال) که در مرکز حیاطی مستطیل شکل قرار داشته است . و به صورت دور ستونی به شیوه یونیک با یک ورودی عظیم ۱۱ شکل و پنج پلکان که دور ساختمان می چرخد و سپس سکویی بسیار بلند که در قسمت ورودی با بیش از ۲۰ پلکان به ساختمان اصلی منتهی می شود .
- ظاهراً بناهای مذبح ها با این عظمت یادگار سنت ایونایی از دوره باستان بوده است لیکن مذبح پرگاموم از جهت وسعت و شکوه بر همه آنها برتری دارد و تنها نمونه ای است که بقایای آن برجای مانده است ، دیواره صاف آن که ۱۲۰ متر درازای و حدود ۲ متر بلندی دارد منقوش به حجاریهای برجسته است .
- معروفترین اثر در زمینه پیکر تراشی این دوره ، مجسمه "الهه پیروزی ساموتراس" مربوط به حدود ۲۰۰ قبل از میلاد است که با ارتفاع ۲۴۰ سانتیمتر در موزه لوور نگهداری می شود .

هنر اتروریایی (اتروسک)

چندی طول کشید تا شبه جزیره ایتالیا از پرتو تاریخ روشنی گرفت :

پس از پایان عصر مفرغ یعنی حدود قرن هشتم ق.م. نخستین مهاجران یونانی شروع به سکنی گزیدن در سواحل جنوبی ایتالیا و جزیره سیسیل کرده بودند .
پیش از آن اتروسکها زادگاه خود را در لیدیه آسیای صغیر ترک کرده و در ناحیه ای میان فلورانس و رم امروزین مستقر شده بودند . [توسکانی] سرزمین توسکها یا اتروسکها

• اوج شکوفایی هنر اتروریایی همزمان با عهد کلاسیک یونان و پایه گذاری شهر رم ۷۵۲ قرن هشتم پ.م.

• تأثیر هنر اتروریایی از هنر یونانی در مجسمه سازی و معابد (شبه معابد ساده تر یونانی)

• جهت گیری معبد ---> پنکان در ضلع جنوبی : با محور شمالی - جنوبی

• معبد آپولون در ویپی

• اتروریایی ها استادان مسلم مهندسی ساختمانی و نقشه کشی شهرها و مساحی و نقشه برداری بوده اند .

• خاستگاه آتریوم (دهلیز سرکشاده) خانه رومی ، اتروریایی بوده است .

• کاردو و دکومانوس و تقسیم شهر به چهار محله (اتروسکی است)

• روشهای ساختن استحکامات ، پنها و مجاری فاضلاب و نهر کشی از روی دره ها را به رومیان آموختند .

• هلال و قوس در معماری اتروسکی با قالب سنگهای گوه ای (هلال واقعی که محکم و متکی به خود است)

• هلال و طاق گهواره ای در ۲۷۰۰ پیش از میلاد در مصر معمول شده بود [در ساختن مقابر زیرزمینی و درمقیاسی

کوچک]

• در بین النهرین ساختن هلال واقعی در ساختن دروازه های شهر و ساختمانها معمول بوده است .

• یونانیان از قرن پنجم ق.م. بر اصول فنی هلال پی بردند . ایشان نیز آن را در ساختمانهای زیرزمینی یا دروازه های ساده به کار می بردند .

• استفاده از ساروج و قنوه سنگ امکان ایجاد فضای های بزرگ و پوششهای گنبدی و طاقهای قوسی را به رومیان می داد .

• بناهایی مثل : حمامهای بزرگ ، تماشخانه ها ، آبگذرها ، و معبد [پانتئون] حمامهای چشمه های آب گرم با قوس ساخته می شدند .

معماری اتروسک

از آثار پراکنده به دست آمده نتایج زیر حاصل می شود:

۱. به طرز قابل ملاحظه ای از طاق سنگی استفاده می کردند.
۲. مقابر رومی: ساختمان مستطیلی شکل ساده ای با سقف شیبدار بود که تدریجاً تکامل یافت و در شکل خانه ها با دهیزهای سرگشاده از نوع خانه های پمپی و هرکولانم به تکامل خود رسید.
۳. خانه آتریومی (دهلیزی): حیاط مربع یا مستطیل در مرکز ساختمان که اتاقها دور تا دورش به صورت دایره گرد می آمدند حاصل ابتکار و نوآوری رومیان بود. کانون خانوادگی، زیارتگاه خدایان خانگی، اجاق باستانی دین خانوادگی همگی باعث می شد که خانه مقامی با اهمیت و باشکوه یافت که در یونان این چنین نبود.
۴. معبد اتروسکها: بر اساس شرح ویتروویوس و چندین پی باقیمانده به نظر می رسد به احتمال زیاد به تقلید از معابد یونانی ساخته می شدند.
- ویژگی آنها سه بخش بودن فضای درونی و راه پله و سکوی آنها است — podium (یونانی: stylobat)
۵. مصالح: اغلب از چوب و خشت به صورت تیر و ستون که روکاری چوبی سنگینی داشت. بیشترین بخش سطح آن با نقش برجسته ای از گل پیخته خوش رنگ ترین می شد.
۶. تأکید: نمای فوق العاده آراسته با ترین نسبتا پراکنده و اندک در جناحین و پشت معبد توجه بیننده را بر روی ورودی جلب می کند.
۷. محور: سازماندهی محوری معبد اتروسک اساساً با طرز سازماندهی معبد یونانی تفاوت داشت. در پشت رواق پیش آمده به زیارتگاه که به سه مقصوره هم اندازه تقسیم شده بود. فضاهای تاریک دخمه یا غارمانندی تشکیل می داد. هدف از ساختن آن استفاده از فضای درونی بود. معبد پناهگاهی بود که بیش آمدگی عریض سقفش آن را محفوظ نگه می داشت.
- هنر اتروسک در گورستانها: ردیفهای سرشاری از نقاشیهای دیواری و نقشهای برجسته رنگین که زینت بخش فضاهای اندرونی مقابرشان بود. به بازگویی زندگانی پر نشاط، مهمانیها و رقصهایشان پرداخته اند و نرمی و حرارتی که در این نقاشیها و نقشها احساس می شود حکایت از منشاء تا حدی یونیک و تا حدی بربر آنها دارد. آنها مسابقات ورزشی و جنگهای خود را نیز بدین حال مجسم ساخته اند.
- خشونت و افراط از سجایای آنها بوده که قشای سرنوشت ساز در شکل گیری یک فرهنگ پر توان و آفرینشگر ایفا کنند و جانشینان رومی را در راه رسیدن به حاکمیت بر جهان یاری دهند.
۸. گورستانها: در نقطه ای خارج از شهرهایشان (نکروپولیس) قرار داشتند.

هنر رومی :

- ۵۱۰ پ. م. آغاز جمهوری رم بود.
- جامعه مختلط از فرهنگهای مصری ، یونانی ، ایرانی ، اتروریایی (اتروسکی)
- هنر رومی با الگوی مختلط است نه منفرد ؛ اما رومی وار شده است.
- معبد فورتونا ویرلیس با الگوی یونانی- اتروریایی (اواخر قرن دوم ق. م.) [شبیه معبد آپولون در ویسی]
- رومیان نیازمند فضای وسیعی در داخل معبد خویش بودند .
- این الگو تا دو قرن پس از میلاد ادامه یافت .
- نوع دیگر معبد سازی : معبد سیپیل در تیولی . چند دهه بعد از فورتونا ویرلیس که نیای آن معبدی قدیمی در شهر رم بود - که آتش مقدس در آن نگاهداری می شد - براساس شکل کلیه های مدور روستایی دهات رومی و یا الگوی بناهای مدور یادبود یونانی (تئوس) بناهای مدور گنبددار رومی شکل گرفتند .
- مصالح و سازه و روکش بر اساس اسنوبی بود که متجاوز از هزار سال پیشتر در خاور نزدیک در ساختن استحکامات به کار می رفت و رومیان ، امکانات و موارد استفاده آن را توسعه دادند .
- آیین پرستش فورتونا الهه " تقدیر " سنتی اتروسکی بود . [مادر خدای شهر]

www.archome.ir

۶۶ ۷۳ ۸۸ ۲۲ (۲۱)

۶۵ ۸۸۸۸ ۲۲

معماری رومی

مرجع : تاریخ هنر

اگر استقلال یا اصالت پیکره سازی رومی مورد تردید باشد ، بر عکس معماری رومی آفرینشی چنان با عظمت بوده که جایی برای چنین شکی ندارد . آنچه از عناصر معماری اتروریایی یا یونانی به امانت گرفته می شد ، در اندک زمانی و با مهر خاص تمدن رومی ممهور می شده است .

معبد **فورتونا ویرلیس** (ص ۱۲۴) : سالهای آخر قرن دوم ق م . تلفیق عناصر یونانی و اتروریایی است . (نوعی جدید فراخور نیازهای رومیان نه یک تلفیق اتفاقی از عناصر یونانی و اتروسکی) عناصر اتروسکی آن : پایه کرسی بلند ، رواق تو نشسته و مقصوره ای عریض با ستونهای داخل جرز . اما مقصوره مانند بناهای اتروسکی به سه بخش مجزا تفکیک نشده است .

نیازمندی به فضای وسیع درونی : برای معابد ، حمامها ، بازیلیکها و ... از ویژگیهای معماری رومی است .

نوع دیگر معابد در دوره جمهوری :

معبد **سیپیل در تیولی** (چند دهه بعد) (ص ۱۲۵) : ابتدای قرن اول ق م . سر مشتی برای تمام معابد مدور دوره جمهوری پسین است .

این معبد حاصل پیوند دو
سنت جدا از هم است :
۱. معبدی کهن در شهر رم که آتش مقدس در آن نگاهداری می شد . شبیه کلیه های
گرد روستایی رومی

۲. ساختمانها گرد یونان **تولوس** [معبد دلفی و بنای یادبود لوسیسیکراتس ۳۴۴ ق م .]

قدیمی ترین بنای رومی با مصالح ساروجی : معبد **فورتونا پریمیجینا** در یالسترینا : مکشوف از زیر بمباران شده یک شهر قرون وسطایی معبدی عظیم روی شیب تپه ، کوهی از زمین روییده است . حالت حجم بیرونی آن شبیه معبد هات شپ ستوت در مصر است .

این گونه قالبزنی بر فضاهای گسترده هرگز در دنیای یونان کلاسیک امکان پذیر - و یا حتی مورد پسند - نبود . معماری قدرت : مربوط به حکومت استبدادی " سولا " که منجر به حکومت ژول سزار شد . از ویژگیهای معماری رومی گردید .

ژول سزار : ساختن " فوروم یولیوم " در شهر رم که هسته اولیه سایر فورومهای امپراطوران رمی شد اقدام مهم او بود .

* کلیزه یا آمفی تاتر فلاویوس : (۸۵ بعد از میلاد)

- از لحاظ حجم یکی از بناهای منفرد سراسر دنیاست .
- برای ۵۰.۰۰۰ تماشاچی ساخته شده است .
- سازه ساروجی و طاق و قوس از نوع گهواره ای و متقاطع دارد .
- شاهکاری از فن مهندسی است .
- نماسازی با پوششی از قطعه سنگهای بریده شده است .
- نمای خارجی در قاب بغدی ، ستونهایی از سه شیوه یونانی طراحی شده است .

* انواع بازیلیکا :

- ساختمان بازیلیکا یا تالارهای درازی که به انواع مختلفی از مصارف شهری می رسید ابتدا در یونان هلنی متداول شد .
- در زمان رومیان این گونه معماری یکی از علایم بارز هر شهر عمده ای شد و یکی از مصارف اصولیش تأمین مکانی فاخر و با شکوه بود برای تشکیل دادگاههایی که به نام امپراطور عدالت را برقرار می داشت .
- جالبترین نمونه بازیلیکای لپتیس در شهر ماگنا در آفریقای شمالی است .
- به جای طاقبندی با سنگ و آجر دارای پوشش چوبی بود که به پیروی از سهولت کار و سنت کهن ساخته می شد . اما در خطر آتش سوزی قرار داشت .
- بازیلیکای کستانتین حاصل اقدامی متهورانه بود در ایجاد نوعی تازه از طاقبندی ؛ اما گویا طرح ساختمانی آن مورد پسند عامه قرار نگرفت [شاید به علت شباهت با حمامها فاقد شوکت و عظمت شده بود]

www.archome.ir

بازیلیکای کستانتین : (اوایل قرن چهارم ب.م)

- شکل کلی آن بر خلاف بازیلیکاهای دیگر از روی تالار اصلی حمامهای عمومی [کاراکالا و دیوکلئین] با مقیاسی بس بزرگتر ساخته شده بود .
- وسیعترین درونها مسقف در سراسر رم بوده است .
- فقط جناح شمالی آن باقی مانده است .
- راهرو وسطی با ارتفاع بلندتر از جناحین و شامل سه طاقبندی متقاطع بوده است .
- نورگیری توسط پنجره از بین این طاق بندیها صورت می گرفته است .
- داخل ساختمان کملا روشن و هوادار بوده — انعکاس آن را در انواع معماری از کلیساها تا ایستگاههای راه آهن قرن نوزدهم می بینیم .

در این زمان کاربرد هلال و قوس به عنوان عنصر اصلی معماری رومی ادامه می یابد .

آبارها : aquaduct : نمونه ای دیگر از هنر مهندسی رومی هستند .

خانه های مسکونی :

- از ویژگیهای معماری رومی : شمول آن از بناهای بزرگ و عمومی تا انواع خانه های مسکونی است .

۶ . Domus = سرای رومی : خانه های اعیانی برای سکونت یک خانواده بود که بر اساس سنت کهن سرزمین ایتالیا ساخته می شد .

شامل پرستیل (حیاط خلوت و جایگاه تمثال نیاکان) ، آتریوم (حیاط یا حوضخانه) و حتی گاهی مغازه هایی در جداره کنار خیابان .
مشتق از نوع مسکن روستایی اتروسکی شبیه نمونه های پمپی و هرکولانه .
دموس ها درون گرا بودند و پنجره ای به بیرون نداشتند .

۷ . Insula = دستکاه عمارت : نوع مسکن آپارتمانی چند طبقه با یک حیاط مرکزی برای نورگیری بوده است .

نمونه ها : در رم و در استیا [بندر باستانی رم]

ضمائم : دکانها و میخانه ها رویه خیابان در طبقه همکف و اتاقها و فضای زندگی در طبقات فوقانی بودند .

ارتفاع : تا پنج طبقه از طبقه دوم به بالا دارای بالکن هایی بوده اند .

ساکنین : پیشه وران و دکانداران شهر بوده اند .

۸ . Villa = ساختمانهای مسکونی اشرافی در میان باغهای بیرون شهر بودند .

تأثیر معماری یونانی

- رومیها علی رغم سازه متفاوت، عناصر معماری یونانی را محترم می شمردند و کمال هنری را در آنها می دیدند و این برخورد رسمی و نه چنان آمیز در برابر معماری یونانی، به طور کلی از زمان استیلای رومیان بر یونانیان تا انتهای قرن اول ب. م. دوام یافت.

- پس از آن آثار و شواهد روز افزون تمایلی مخالف در معماری رومی ظاهر شد. یعنی تمایل به وارد آمدن تغییراتی تخیلی و غیر اصولی بر موزن معماری یونانی. [شاید ریشه در دوران هلنی پسین داشته باشد]

نمونه : - دروازه بازار از شهر میلنوس (ملطیه) ۱۶۰ ب. م. [در موزه دولتی برلین]

نمونه ای از معماری نمایشی [سه پاره شدن سنتوری در اثر پیش آمدگی و فرورفتگی] است.

- معبد کوچک ونوس در بعلبک : (احتمالاً در اوایل قرن دوم ب. م.) نمونه دیگری حاکی از تغییرات اصولی است که تحدب بدنه در مقابل تقعر طاقچه بندیها و برش هلالی پایه سنگ و حاشیه جمال آن قابل توجه است.

- کاخ دیوکلسین در شهر اسپلاتودر یوگوسلاوی [پیوند میان هلال و ستون] (ص ۱۴۳) را به خوبی نمایش می دهد.

پانتئون : [تحت تأثیر معماری حمام] = به معنای معبد همه خدایان : پان + ته + ئون

- مصالح ساروجی (بتن رومی) امکان ایجاد فضاهای باز بزرگ را فراهم کرده بود.

- کاملاً متفاوت با شکل عمومی معبدهای مدور پیشین است.

- رواق ورودی چنان طراحی شده بود که بخشی از حیاط مستطیل شکل و رواقدار مقابلش را تشکیل می داد.

- در اینجا همه توجه معمار روی به ساختن مقصوره درونخانه فضا دار معبد معطوف بوده است.

- تأثیر رعب انگیز و در عین حال موزون این درونخانه قابل توجه است.

- ضخامت جداره گنبد از ۶ متر (در پایه ها) تا ۱/۸۰ می رسد.

- عدم احساس حبس بودن به علت طاقماها و ستونها در کنار هشت جرز بدنه در درونخانه احساس می شود.

- مطلقاً کاری سقف از بین رفته است که معنایی رمزی از قبه آسمان داشته است.

- صد سال پیش از آن ویتروویوس در نوشته های خود به وصف یک اتاق بخار با سقف گنبدی در یکی از حمامهای

رومی پرداخته که شامل همه خصوصیات بنای پانتئون (البته به مقیاسی کوچکتر) بوده است.

پانتئون رم :

- پانتئون بنایی است که در محوطه یک بنای قدیمی که در ۲۷ سال پیش از میلاد ساخته و سپس در اثر آتش سوزی نابود شده است. در بین سالهای ۱۱۸ تا ۱۲۵ بعد از میلاد توسط امپراتور آدریانوس به عنوان یک معبد ساخته می شود.

- معلوم نیست که از چه تاریخی به عنوان معبد خدایان هفتگانه رم [خورشید، ماه، مرکوری (عطارد)، ونوس (زهره)، مارس (مریخ)، ژوپیتر (کیوان)، ساترن (زحل)] استفاده شده است.

- اوایل قرون وسطی این بنا به عنوان یک کلیسا مورد استفاده قرار گرفت و امروز به عنوان یک موزه ملی استفاده می شود.

ورودی : - رواق ورودی جزئی از یک حیاط رواقدار بوده که امروزه از بین رفته است.

پلان : - این بنا در پلان در حول یک محور تقارن طولی شکل گرفته است و شامل دو بخش اصلی است.

۱- ورودی رواقی شکل

۲- استوانه فضای اصلی

- عنصر جسيمی که در پلان به صورت حد فاصل (عنصر واسط) ملاحظه می شود، عاملی است برای ایجاد چسبندگی بین مستطیل ورودی و دایره معبد.

ورودی : از نوع هشت ستونه (octa style) است که در عرض آن سه ستون به کار رفته است و ستونهای عرضی در چهار ردیف شکل گرفته اند که بنابراین داخل فضای ورودی را به سه راهرو تقسیم می کنند. راهرو وسطی بهتر است و عرض آن نسبت به عرض راهروهای جنبی ۳ به ۲ است این راهرو به مدخل فضای دایره ای منتهی می شود اما دو راهروی جنبی آن در انتها به وسیله دو فرو رفتگی (طاقنما) نیمدایره ای در دیوار مسدود می شوند.

ابعاد : قسمت استوانه ای معبد قطری برابر ۴۳/۶۰ دارد و ضخامت دیوار آن ۶/۲۰ است این دیوار در قسمت بیرون یکدست و بدون شکستگی است در حالیکه در داخل دارای فرو رفتگیهایی (طاقنمایی) است. ضخامت گنبد از ۶/۲۰ به ۱/۸۰ تقلیل پیدا می کند.

فضا و فرم : طرح پلان در کل سازه نیز منعکس است. ورودی با پیشانی مثلثی شکلش و ستونهای کرنشین و عناصر حد فاصل که تا حد کتیبه بالا می روند. در پشت این ورودی، معبد استوانه ای شکل قرار دارد که گنبدی بر تارک آن خودنمایی می کند، این گنبد از بیرون دارای خیزی ملایم و از درون نیم کره کامل است. مسیر به داخل ساختمان نخست از طریق پلکانهای ورودی و سپس از وسط دو ردیف ستون که راهروی وسطی را تشکیل می دهند به سوی مدخل محوطه مدور معبد که در امتداد همان محور طولی است و نسبت به راهرو کم عرض تر است

شکل می گیرد. از نظر فضایی این محدود و کم عرض شدن مدخل قسمت مدور به تبعیت از عرض و ارتفاع طاقنماهای مدور داخلی شکل گرفته است و همچنین با گنبد نیمکره آن متناسب است.

محور: گرچه داخل معبد از یک پلان متقارن مرکزی خالص برخوردار است اما تاکید بر محور ورودیست که به وسیله محرابی که در داخل دیوار روبروی آن تعبیه شده است تاکید می شود و به این وسیله انتهای محور تعیین می گردد. این موضوع با انقطاعی که در نوار کتیبه دور استوانه در ناحیه سر در مدخل و بالای محراب پدید آمده است بیشتر مورد تاکید است.

- ورودی با یک قوس نیمدایره پوشانده شده است. همین راه حل برای قسمت محراب هم اجرا شده است و در هر دو قسمت کتیبه قطع گردیده، بنابراین روی این دو قسمت از بنا که به طور قرینه ساخته شده اند و در امتداد محور طولی هستند تاکید بیشتری شده است.

تقارن مرکزی: وقتی که به مرکز دایره می رسم تاثیر نیروی محور طولی توسط احساس تقارن مرکزی تعدیل می شود، به علت قرار گرفتن در یک فضای استوانه ای که گنبدی بر فراز آن قرار گرفته که از مرکز توسط نورگیری که دارد می درخشد این احساس تشدید می شود.

تقسیم ارتفاع دیوار: دیوار فضای استوانی به وسیله یک نوار کتیبه به دو قسمت غیر هم ارتفاع تقسیم شده است، وجه تمایز قسمت پایینی توسط جرزها، ستونها و فرورفتگیها تعیین می شود. این فرورفتگیها (طاقنماها) در پلان به صورت یک در میان نیمدایره و مستطیل هستند که در امتداد محور طولی مدخل بنا و محراب مقابل آن می باشند. در یک چنین وضعیت پیرصلابتی، قسمت بالای کتیبه از نظر طرح و فرم کاملاً تخت بوده است که با سنگ مرمر پوشانده شده بود و تزئینات مرمرین کنونی متعلق به سال ۱۷۴۷ است، اما هنوز برخی از قسمتهای نمای قدیمی بدون پوشش جدید قابل رویت است.

تناسبات و هماهنگی: بر ابعاد ساختمان و لا اقل در اجزاء آن یک تناسب هماهنگ حاکم است. مثلاً: نسبت قطر استوانه به ارتفاع کامل داخل بنا ۱ به ۱ است و ارتفاع استوانه نسبت به کل ارتفاع ۱ به ۲ است و نسبت ۲ به ۳ در عرض راهروهای ورودی رواقدار به چشم می خورد و همچنین تناسباتی در جزئیات داخلی بنا مشهود است.

سازه: سازه این گنبد حاکی از یک نبوغ تحسین بر انگیز است. از داخل یک مقطع نیمدایره دارد و شکل آن نیمکره است که در نتیجه حامل دو نیروی کششی و فشاری است که در بالای آنچه که خط شکست نامیده می شود، نیروهای فشاری و در قسمت پایین کششی هستند.

- از آنجایی که از سنگ که یک ماده کم مقاومت در مقابل کشش است ساخته است، اگر که طاق کاملاً نیمکره می بود سازه را در خطر قرار می داد. اما معماران رومی راه حل زیر را برای این مورد انتخاب کرده اند: تنها قسمت فوقانی گنبد از یک طاق که بخشی از کره است تشکیل شده، یعنی درنواحی ای که نیروها هم در امتداد عمودی و هم در امتداد افقی به صورت فشاری کار می کنند. اما قسمت پایینی که نیروهای افقی در آنجا

کششی است، یک طاق کامل جزیی از نیمکره نیست بلکه از بیرون مرتباً به طرف پایه ها باز شده و ضخیم تر گشته است به طوریکه نیروهای جانبی را جذب می کند. مصالح ساختمان در یک قالب چوبی قالب گیری شده است. برای تحمل بار در قالب، در قسمت بالایی گنبد یک سیستم از دنده های عمودی با قوسهایی از آجر پیش بینی شده که قسمت داخلی آنها را با نوعی مخلوط سبک از پودر سنگهای آتشفشانی پر کرده اند. در مقطع وسط، مخلوط همراه با سنگ توفا است و نهایتاً در مقطع پایینی، مخلوط از خرده آجر است. پایه استوانه ای که باید وزن گنبد را تحمل کند شامل یک حلقه متشکل از هشت جرز است که وزن بنا در آنها توزیع شده و توسط قوسهای آجری به این جرزها منتقل شده و به زمین می رسد. هر جرز حفره ای دارد که به شکل نیمدایره یا مستطیل است که این حفره ها با ستونهای جلویی این امتیاز را دارند که از مقدار مصالح کاسته اند و به زودتر خشک شدن بنا کمک می کنند و سنگینی بنا را کاهش می دهند.

تفسیر: پانتئون به عنوان یک مثال کامل از یک فضایی طراحی شده بر مبنای اصل مرکزیت در دوران باستان شناخته شده است. این مورد افراطی فضا هم به مرکز معطوف است و هم بیانگر یک سلسله مراتب دسترسی در طول یک محور است. تاثیر کلی که یک فضا دارد، می تواند بر اساس چگونگی طراحی نوع دسترسی به آن متفاوت باشد:

سلسله مراتب: - کوتاه و باریک یا پهن و بلند و یا بر اساس موضوعات کلی تر که حاکی از روابط حاکم طراحی دسترسی در رابطه با فضا است.

دو جهت: از طرف دیگر حتی در یک فضا که به طور مرکزی طراحی شده است، همواره دو جهت وجود دارد

یکی امتداد محور ورودی و دیگر نیز محور مرکزی قائم فضا و معماران رومی نیز از این موضوع آگاه بوده اند، زیرا جهتی که به وسیله محور ورودی پدید آمده است مورد تاکید قرار گرفته است به این صورت که به محض ورود شخص به فضای اصلی خاتمه نمی یابد بلکه تا مرکز این فضا ادامه دارد و در رسیدن به این مقصود از سازه به عنوان ابزار استفاده شده است تا محور تشدید شود.

رواق ورودی: در این جا نیز همانند سایر مصادیق معماری باستان (کلاسیک)، یک رواق ورودی و یک وستیبول به عنوان عناصر واسطه عمل می کنند. رواق عمودی به طرف بیرون نشانه رفته است و در جلو و طرفین به وسیله ستونهای بسته شده است، در اینجا نیز این ستونها همچون یک پرده شفاف عمل می کنند که ارتباط بیرون و درون را برقرار می سازند.

سه راهرو : تنها هنگامی که وارد رواق ورودی می شویم ، تقسیمات آن سه راهروی طولی ظاهر می شود ، راهروی وسطی به نسبت دوتای طرفین مورد تاکید بیشتر قرار گرفته است ، راهروهای کناری باریک تر هستند و تا حدی کوتاه تر و در انتها با دو فرورفتگی (طاقنمای) نیمدایره بسته می شوند .
در حالی که راهروی اصلی که پهن تر و بلند تر هم است امتداد دارد تا به ورودی فضای اصلی منتهی شود .

تناوب پهن و باریک شدن در ایجاد سلسله مراتب ورود :

مسیر از داخل این رواق ورودی به علت تناوب باریک و پهن شدن مشخص می شود : نخست شخص وارد پرده نیم بسته (شفاف) ردیف ستونهای خارجی می شود (باریکی و تنگنا). سپس به راهروی پهن هدایت می شود (گشودگی)، آنگاه از درگاه نسبتا محدود و باریکی نهایتا به فضایی وسیع (گشودگی) معبد وارد می گردد .

چنین رابطه ای بین فضای رواقدار ورودی و فضای مرکزی اصلی نیز وجود دارد . تاثیر عرض و ارتفاع فضای مرکزی به وسیله تقسیمات کوچک و تفاوتهایی که در طراحی رواق منظور شده است افزون می شود . بنابر این آن چه که شخص در این جا با آن روبرو می شود عبارتست از اصول کاربرد عناصر واسط در یک سلسله مراتب فضایی بین داخل و خارج ، اما این بنا در عین حال یک مصداق است از اصل تاکید بر مسیر دسترسی به داخل یک فضا .

مقیاس : اصل دیگر در این بنا عبارت است از وجه امتیاز فرمهای مقیاس بزرگ . در مقایسه با عرض و ارتفاع فضای مرکزی قسمت پائینی دیوار به یک مقیاس قابل قبول برای انسان تقلیل یافته است . چه از نظر سلسله مراتب و چه از نظر مقیاس . این تاثیر صرفا با طراحی در ارتفاع دیوار تامین نشده است ، بلکه به وسیله طاقنماها که فضاهای کوچکتر را پدید آورده اند نیز تکمیل شده است . این طاقنماها در قسمت جلو ستونهایی دارند .

عدم احساس حبس بودن : که عدم احساس حبس بودن را در انسان ایجاد می کند چون به نظر می رسد که معبد از پشت ستونها راه به فضاهای دیگر می برد در حالی که واقعا اینطور نیست . این فرورفتگیها موجب تاکید بر محورهای قطری و مورب فضای داخل معبد می شوند . کمر بند بالایی استوانه بایستی در اصل به صورت یک نوار واسط عمل کرده باشد [البته امروز حالت اصلی خود را از دست داده و تغییر کرده است] یعنی واسطی بین گنبدی با سازه صندوقی و قسمت پایین استوانه .
مرجع : فرم ، فضا و معماری /

پانتئون ، بحث تکمیلی :

- در سال ۱۱۸ بعد از میلاد و در زمان امپراطوری (آدریانوس) معبد پانتئون ساخته شد .
- بدنه اصلی این معبد استوانه ای است که بر روی آن گنبدی به شکل نیمدایره قرار گرفته است . که در راس آن سوراخی تعبیه گردیده است .
- در قسمت جلوی این معبد یک رواق ورودی مستطیل به شکل روانهای ورودی معابد یونانی قرار دارد که با استیل هشت تایی و با ستونهای عظیم بسیار بلند کورنتی به بدنه اتصال دارد .

قسمت پشت این معبد در ابتدا به ساختمان یک بازلیکا ارتباط داشته است که در قسمت جلوی رواق هم یک حیاط رواقدار وجود داشته است .

- قطر گنبد ۴۳/۳ cm و ارتفاع بلندترین نقطه آن تا سطح زمین نیز به همین اندازه است .
- دیوارهای استوانه یا بدنه اصلی معبد بسیار ضخیم هستند که برای سبک کردن حجم آنها در بدنه این دیوارها پستوهایی (NIKI) به فرم نیمدایره و مستطیل به صورت یک در میان به وجود آورده اند ، ضخامت این دیوارها در قسمت پی ها به ۷ متر می رسد که عمق پی ها به اندازه ۴/۵ متر در زمین است . [ضخامت گنبد در پایین ۶ متر و در بالا ۱/۸ متر است]

- به محض ورود به معبد با یک فضای عظیم روبرو می شویم که یکپارچگی و همگون بودن این فضا بیننده را محصور می کند . [در معماری مصر و بین النهرین هر چه می بینیم دیوار است] .

- رومیها در ساختن فضاهای بزرگ داخلی از سقفهای قوسی و گنبدی استفاده می کردند و برای تحمل بار سنگین سقف ها دیوارها را حجیم می ساختند و یا اینکه آنها را با پشته‌بند حمایت می کردند . در تکامل این روش ... نیروهای طاق را به پایه ها منتقل می کردند و نیاز به ساختن جرز حجیم از بین می رفت .

مرجع : جزوه مهندس وحدتی

- استفاده از قوس برای اولین بار در تاریخ این امکان را به رومیها داد که فضاهای داخلی بسیار بزرگ و حجیم را ایجاد نمایند و یکی از نمونه های بارز این معماری پانتئون رم است .

- هر چند که قبل از آن تاریخ ، معابد دایره ای شکل ساخته می شد ولی عظمت این معبد منحصر به فرد است .
- از خارج مانند یک استوانه پهن است که با یک گنبد ظریف پوشانیده شده است ولی در قسمت ورودی با ستونها و ساختمانهایی که قبلا از زمان رمی و یونانی با آنها آشنا شدیم درست شده است .

- [داخل بنا از نظر ارتفاع و قطر در یک تعادل دقیقی قرار گرفته است] که البته این تعادل از خارج هویدا نیست زیرا که پایه دیوارها به خاطر سنگینی ساختمان می بایست ضخیمتر ساخته شود .

- از داخل ساختمان چنین می نماید که سنگینی گنبد بر روی استوانه واقع نشده بلکه بر روی هشت عدد ستون و هفت عدد تو رفتگی های دیوار قرار گرفته است و [بنابراین در داخل این فضا احساس محبوس بودن به انسان دست نمی دهد و فضا بسیار سبک به نظر می رسد .]

- ستونها و دیوارها و مرمرها همگی به همان حالی که در زمان رومیان بوده است باقی مانده اند ، اما ممکن است که پوشش رنگی آن از بین رفته باشد .

- پانتئون وقف تمام خدایان رومی که هفت تا بودند شده بود که به این دلیل تو رفتگیها یا طاقچه ها هفت عدد بودند و سقف طلایی به عنوان دروازه بهشت شناخته می شود [خدایان سمبل هفت سیاره اند]

مرجع : کتاب تاریخ هنر / دکتر لاوی

رم باستان (۸ تا ۹ قرن بر اروپا و دنیا تسلط داشته)

چگونگی تاثیرپذیری و مستقل شدن از هنر یونانی .

- هنر یونانی ایدآلیستی و به دنبال کمال مطلوب است .

- هنر رومی بیشتر واقعگرا و تصویر کننده واقعیات موجود است .

- مجسمه هایی که از آثار یونانی باقی مانده است در اصل کپی رمی آنهاست .

- از آنجایی که رومیها ستا بنا به اعتقاد به نیاکان مجسمه های مومی اجداد خود را در خانه نگه می داشتند پس از مهارت در کپی کردن از مجسمه های یونانی ، به مهارت در ساختن از موضوعات واقعی رسیدند .

- معماری رمی بر خلاف یونانی توجه شدید به فضاهای داخلی دارد . که در این امر به علت پیشرفتهای تکنیکی در نحوه پوشش به موفقیت‌های رسیدند . استفاده طاق و قوس در رم متداول می شود گر چه قبلا در بین النهرین وجود داشته و یونانیها در اواخر دوره هلنیستی به آن دست یافته بودند .
- مصالح : CEMENTO : خاکستر آتشفشان + آهک + آب (کلگومرا)
- دو دوره مهم در تاریخ رم باستان :

۱- دوره جمهوری (تحت تاثیر هنر یونان) : سه دوره جنگها و کشور گشایی ها و فتح کارتاژ و یونان و سوریه

۲- دوره امپراطوری (استقلال از هنر یونانی) : درگیری با ایرانیها .

- در سال دویست میلادی جمعیت رم به یک میلیون نفر می رسد .

- پایه اصلی حقوق و قوانین مدنی مربوط به رم باستان است .

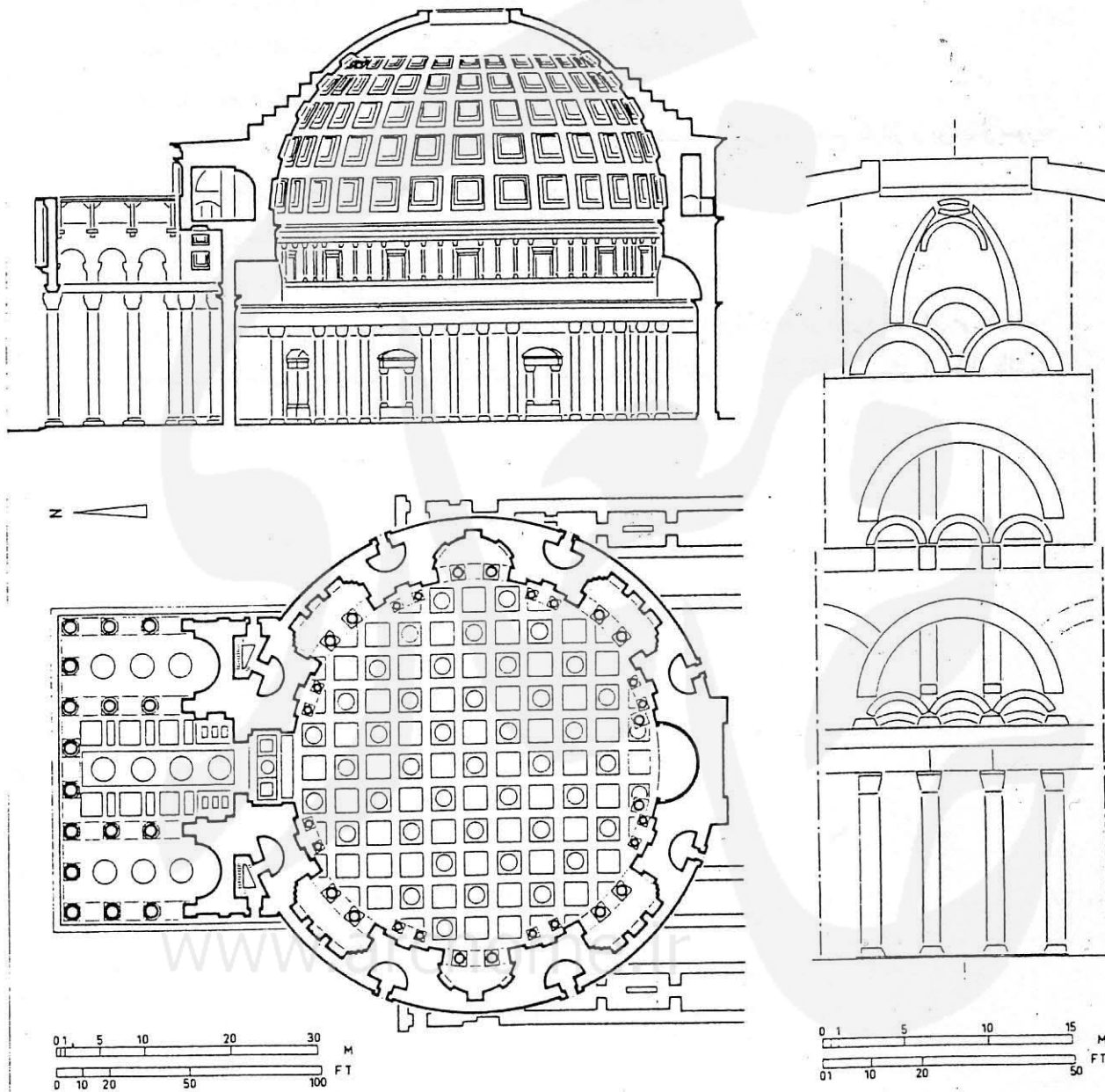
- روزانه ۵۰۰ هزار برده در معادن نقره رومیا کار می کردند و صدها هزار برده در مزارع آنها کار می کردند .

روحیه تسلط طلبی بر طبیعت و جهان منعکس در معماری رمی (تاثیر بر معماریهای فاشیستی و سلطه طلب) .

www.archome.ir

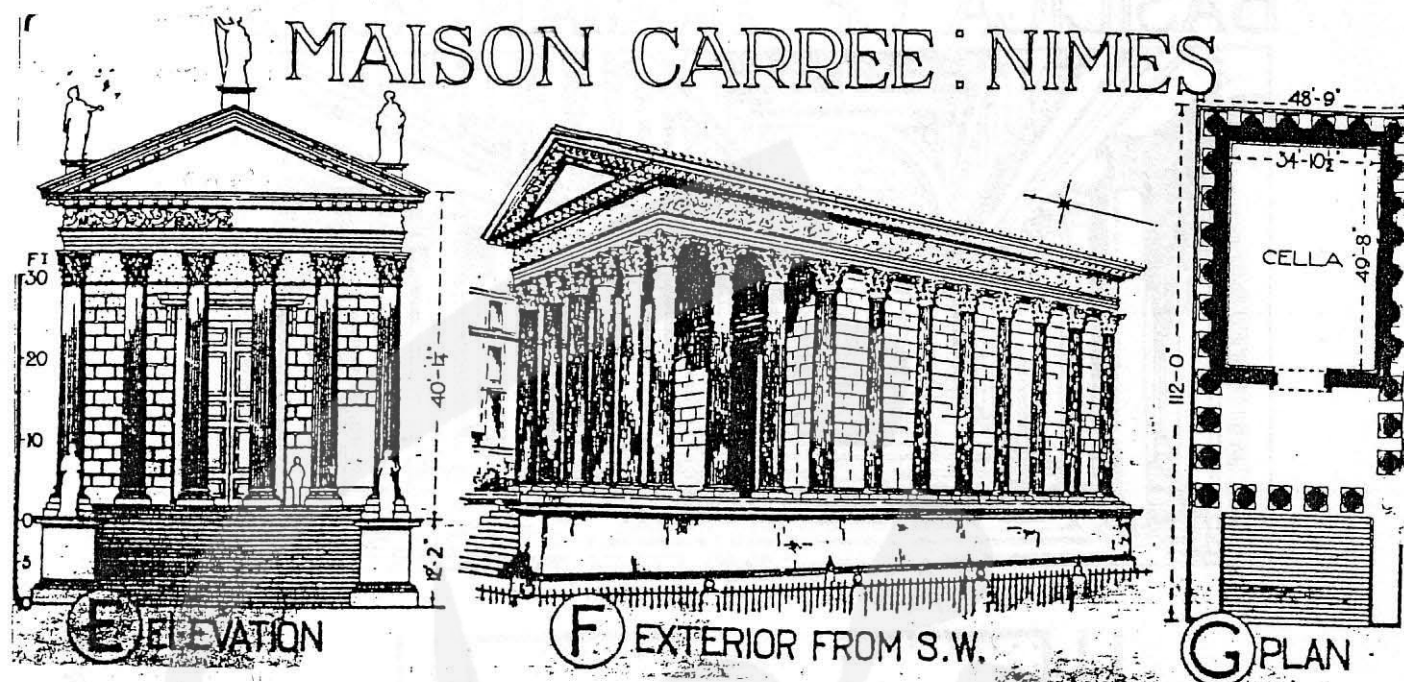

پانتئون روم

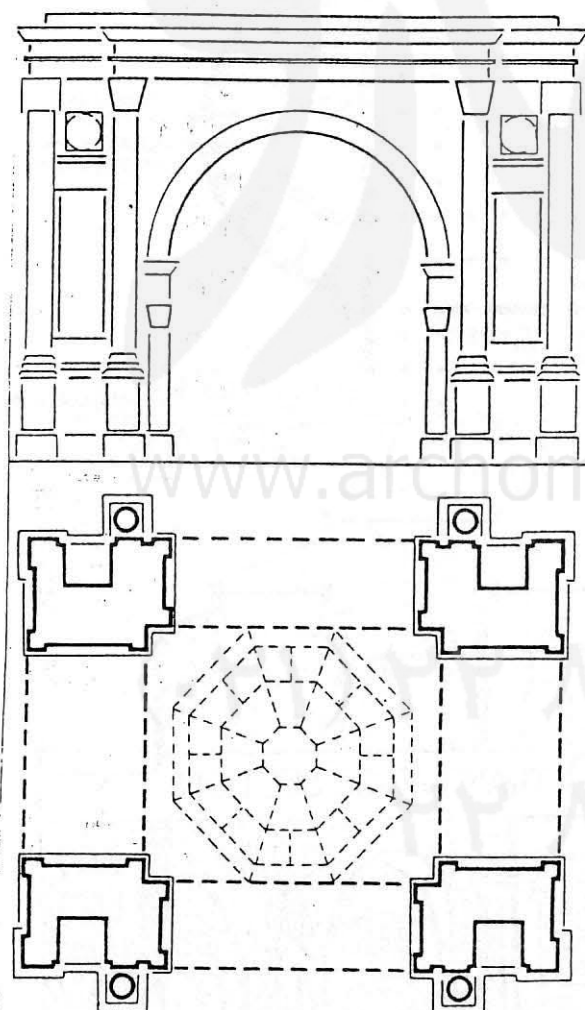

Pantheon, Rome, built between A.D. 120 and 123, in the reign of Hadrian. Longitudinal section and plan 1:750; structural development of the dome 1:400. The cella is an enormous brick rotunda measuring 43.3 m. across, which is also the height of the oculus dome above it. It is constructed in the upper part of horizontal courses of tuff without buttressing.

ر ۱۲۰ تا ۱۲۳ میلادی)
این بنا در دوره هادریان ساخته شده است.
حرمخانه د این معبد یک فضای مدور عظیم
به قطر ۴۳٫۳ متر می باشد و ارتفاع گنبد
بالای آن نیز همین مقدار است. این گنبد
بر روی بخش فوقانی ردیف های آجرری افقی
و بدون پشتبند بنا شده است.

معبد مزون کره : نیمس

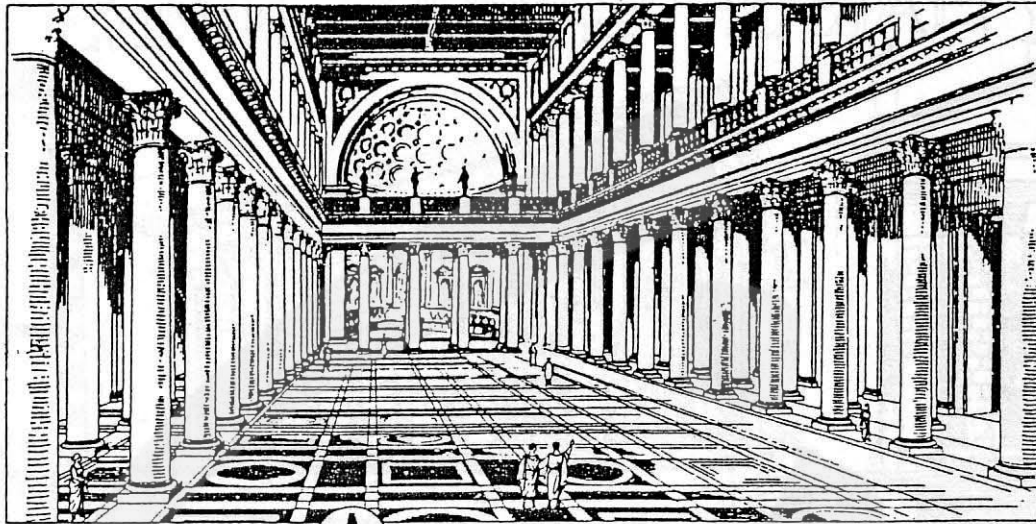
Tetrastyle of Marcus Aurelius, Tripoli, A.D. 163. Elevation and plan c. 1:200. The tetrastyle played a role similar to that of the triumphal arch in Roman urban architecture: both Roman inventions, they were placed at important city crossroads. The one at Tripoli is roofed with an octagonal dome of free-stone.

• دروازه چهارپایه مارکوس آریلیوس در تریپولی :

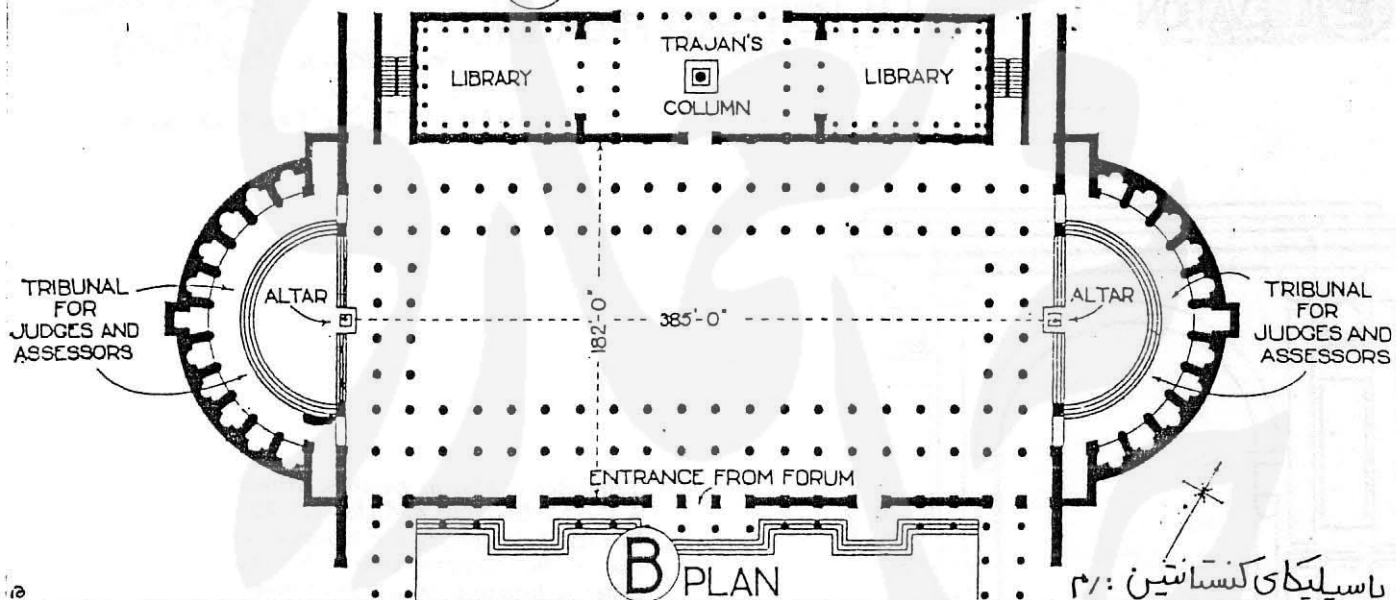
(۱۶۳ میلادی)
 دروازه چهارپایه نقشی مشابه طاق نصرت دارد
 معماری شهری رم دارند و هر دو از ابداعات
 رومیان می باشند و در تقاطع های مهم شهر
 مستقر می شدند . دروازه تریپولی توسط
 یک گنبد هشت ترک سنگی پوشیده شده
 است .

• حمام تراجان : ۳۱۰

BASILICA OF TRAJAN: ROME

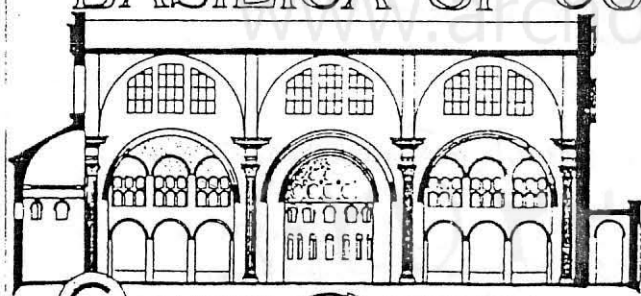
(A) INTERIOR (RESTORED)

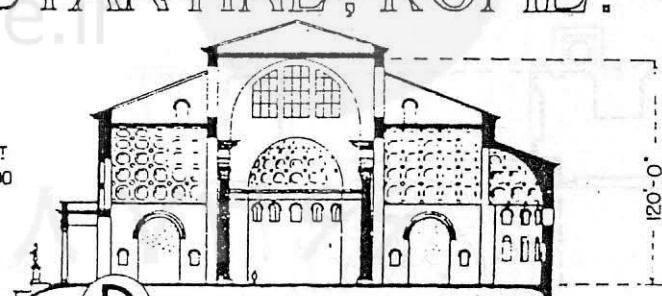
(B) PLAN

• باسیلیکای کونستانتین : ۳۱۰

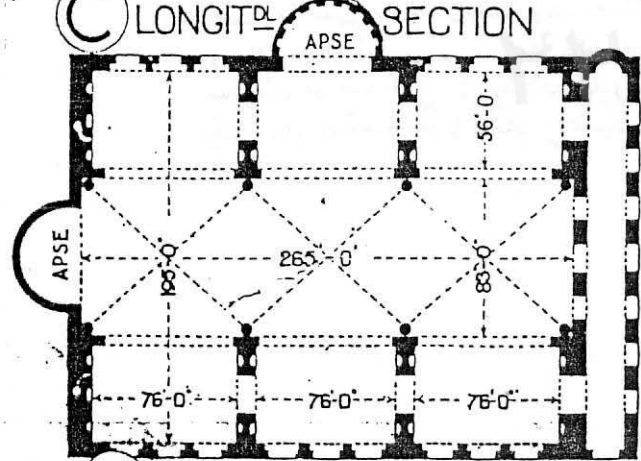
BASILICA OF CONSTANTINE, ROME.

(C) LONGITUD. SECTION

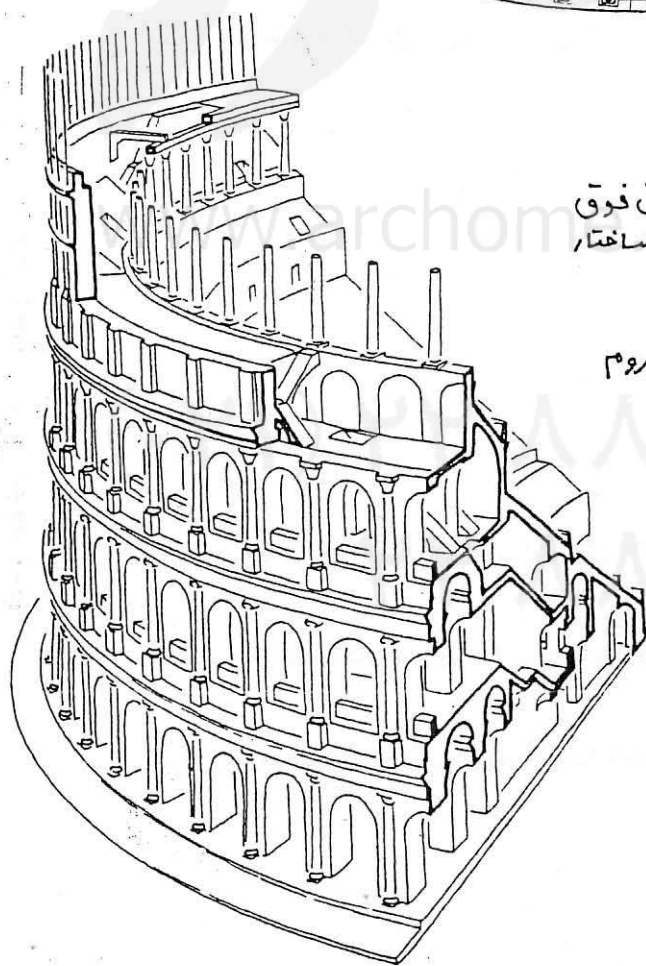
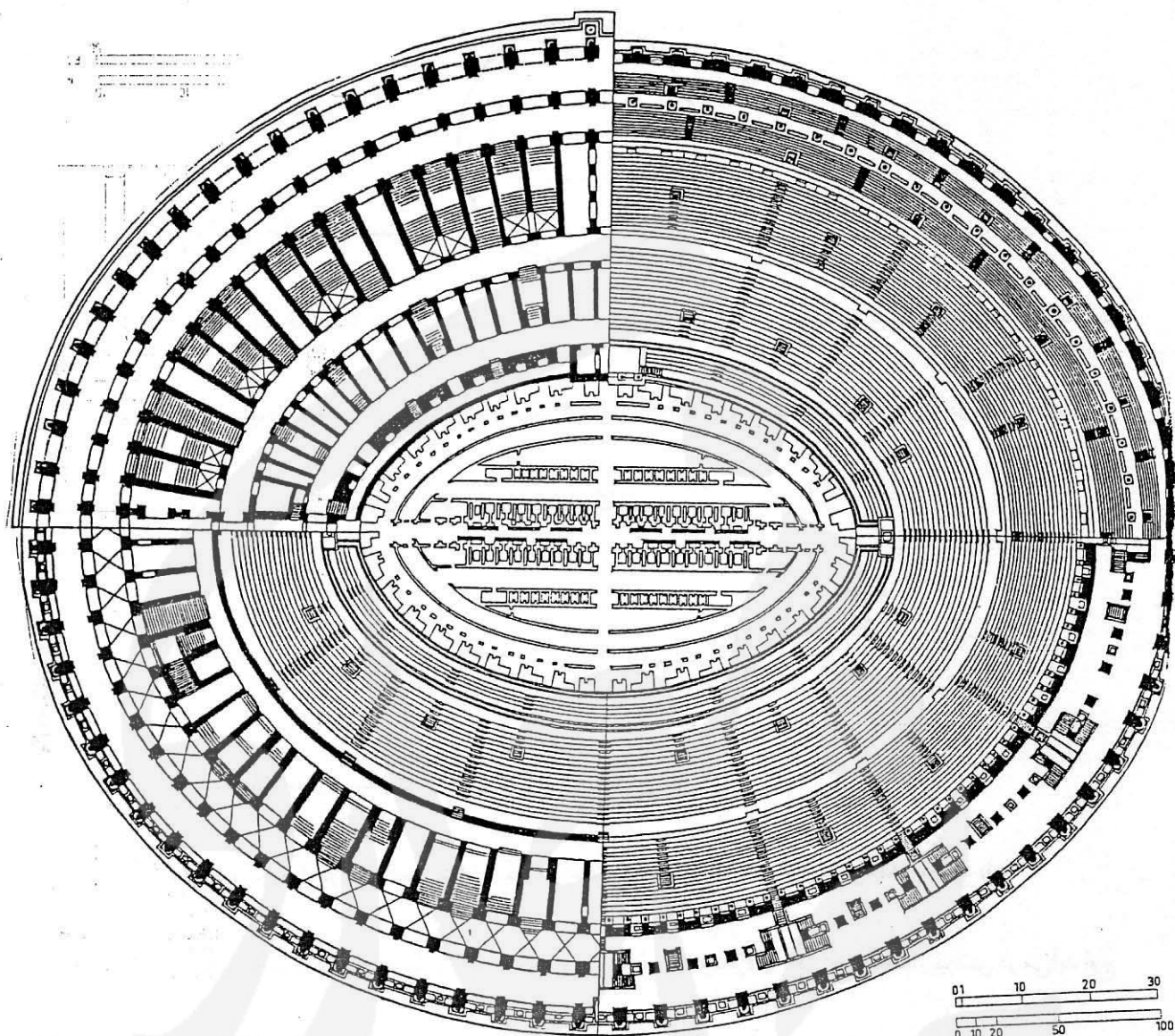
(D) TRANSVERSE SECTION

(E) PLAN

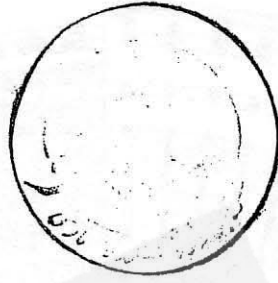
(F) INTERIOR (RESTORED)

• آمفی تاتر فلاویان معروف به کلوئیوم

د ۷۵-۸۰ میلادی) هر یک از چهار تهر بیلان فوق
یک ارتفاع را نشان می دهد. تقویم مقابل نیز ساختار
سازه ای بنا را به نمایش می گذارد.
این بنا بزرگترین تاتر مدور [روم] است.
ر ساختن تاتر های مدور برای اولین بار در روم
رایج شد.
ابعاد کلوئیوم بیش از ۱۸۰ x ۱۵۰ m در
امتداد اقطار بیضی بیلان است و در برپایی
آن یک نظام هم شمنند طاق و پشت بند
به کار گرفته شده است.

Flavian amphitheatre, also known as the Colosseum, Rome, built between A.D. 75 and 80. Plan in quarters at various levels 1:1000. Opposite, structural diagram. The biggest ever 'theatre in the round'—a formula invented by the Romans—the Colosseum measures more than 180 m. by 150 m. along the two axes of the ellipse and uses a clever system of vault buttressing.

معماری آغاز مسیحیت

- از اولین قرن میلادی تفکرات مسیحیت در روم باستان شروع به رواج یافتن می‌کند در تضاد با تفکرات

رومی، مسیحیان به شهدای خود احترام می‌گذاشتند و شهدای صدر مسیحیت (قدیسین) را در مقبره های مدور

دفن می‌کردند؛ رومی‌ها به قهرمانهای خود احترام می‌گذاشتند.

صلیب رومی

در کلیساهای صدر مسیحیت این مقابر به کلیسا متصل بودند.

تأثیر شهر «ورونا» در روند تغییر شکل معماری صدر مسیحیت به معماری بیزانس نقش مهمی دارد:

ورونا پایتخت بعد از رم که نهایتاً بدست اقوام بربر ساقط می‌شود بود و بعداً تحت اختیار بیزانس در می‌آید اوج

معماری بیزانسی در کلیسای سن ویتالیه در راونا (ترکیب فرم مرکزی و محوری) گنبد.

www.archome.ir
«سانتا سوفیا»

(ایاصوفیه، قسطنطنیه)

ایاصوفیه در یک زمان کوتاه پنج ساله (532 تا 537 بعد از میلاد) ساخته شد. آخرین ساختمانی که در محوطه

آن تا پیش از ساخته شدنش وجود داشت در اثناء یک دوران نا آرامی تخریب شده بود. سپس بلافاصله در زمان

امپراتوری ژوستینیان ساختمانی جدید آغاز شد نام معماران آن چنین آمده است:

صلیب یونانی (پلان مرکزی با گنبد)

آنتیمیوس اهل Tralles و ایزودورس اهل ملیت. در سال 532 پس از مرگ آنتیمیوس ایزودورس مسئولیت

کامل اجرای بنا را به عهده گرفت. پس از اتمام بنا در سال 537 بعنوان کلیسای اصلی شهر شناخته شد اما پس از

پیروزی ترکها در 1453 بعنوان مسجد بزرگ سلطان استفاده شد و بنام «جامع ایاصوفیه» خوانده شد، از سال 1935

نیز به صورت موزه در آمده است.

به علت عمر درازی که دارد، بارها مورد تعمیر قرار گرفته است، حتی از 559 که بخشی از طاقش فرو ریخت،

نخستین تعمیرات آغاز شد و برسیله ایزو دوروس جوان که برادر زاده ایزو دوروس سلیتی بود انجام گرفت ولی

شیب طاق گنبد مرکزی را بیشتر کرد تا از نیروهای رانشی افقی کاسته شود. کلیسای مرمت شده بار دیگر در سال

563 دوباره مورد مرمت واقع شده هنوز در محور ژوستینیانوس بود، تعمیرات بعدی در قرن دهم میلادی

صورت گرفت که منجر شد به اضافه کردن چهار پشتبند به نمای شمال غربی، این تعمیرات حتی در دوزان

امپراتوری عثمانی نیز تداوم داشت و به مرور زمان پشتبندهایی نیز به نمای جنوب شرقی هم اضافه شدند و

پنجره های موجود در دیوارهای جداکننده، ابعادشان کوچکتر شد. نهایتاً در سالهای 49-1847 توسط دو برادر به

نامهای جوزپه و گاسپارو فوساتی تحت تعمیرات فشرده قرار گرفت.

قسمت خارجی بنا به علت تاریخ پرتلاطمی که داشته است عمده تاً تغییر کرده است، اما سازه قسمتهای

درونی هنوز هم همان چیز است که در اصل ساخته شده بود و بعداً بوسیله ایزودوروس تعمیر شده و نوسازی

شده بود [در زمان ژوستینان].

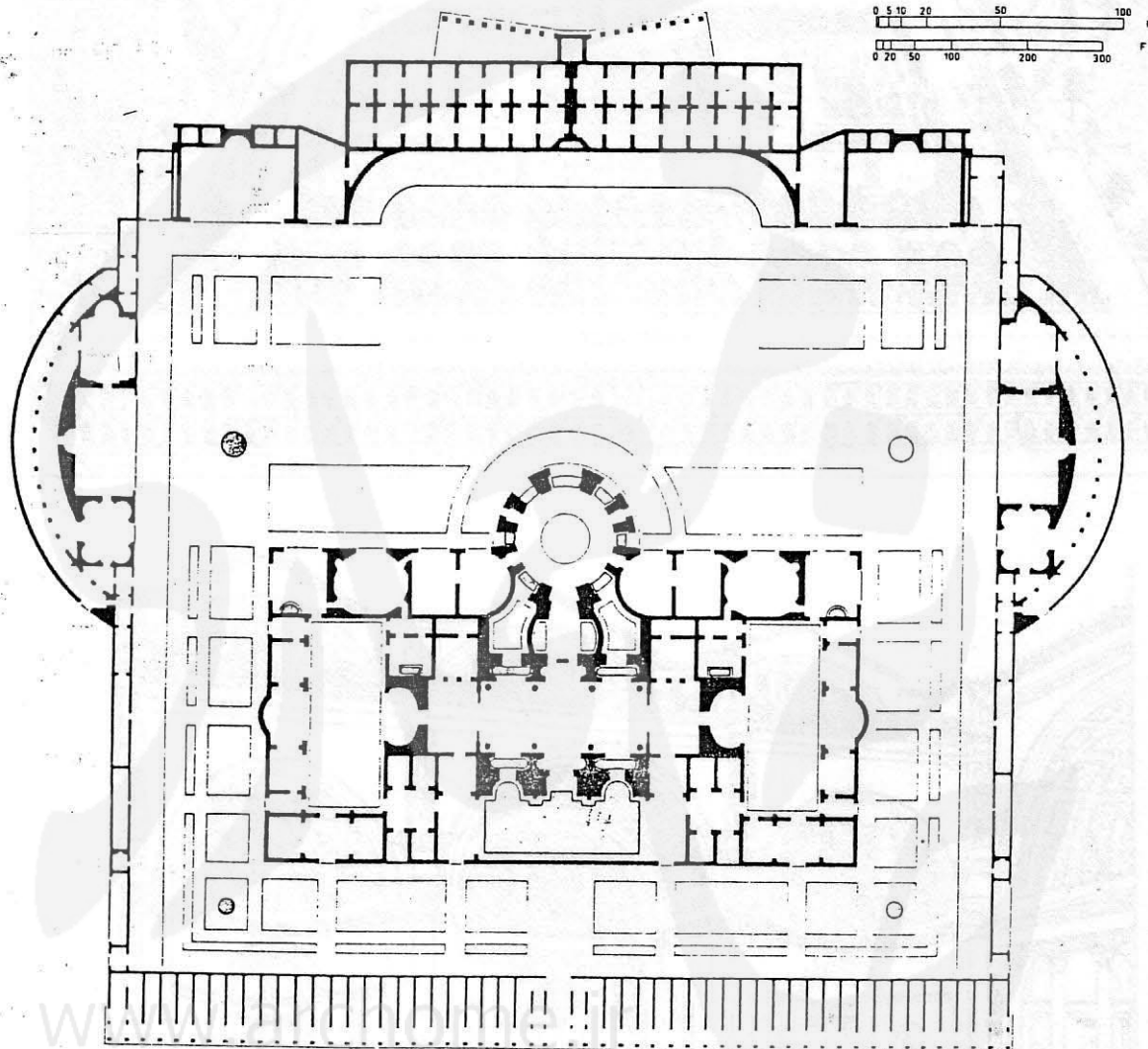
طراح کلی:

مجموعه اصلی شامل یک کلیسا و یک حیاط وسیع رواقدار در جبهه شمال غربی کلیسا بوده است. خط دسترسی در طول محور طولی کلیسا بوده و از طریق حیاط ادامه داشته است تا به داخل دو وستیبول افقی خارجی و داخلی منتهی شده و از آنجا به داخل کلیسا راه می‌یافته است (exonarthea, endonarthea) حیاط جلوی ورودی در زمان حاضر دیگر وجود ندارد و ورودی اصلی بنا به ضلع جنوب غربی و انتهای وستیبول داخلی منتقل شده است. در مقایسه با طرح کلی اصلی، دسترسی های امروزی از نظر فضایی چندان رضایتبخش نیست. زیرا که مراجعین به کلیسا نخست به داخل یک فضای طولانی و باریک که هیچ رابطه‌ای با ورودی کلیسا ندارد هدایت می‌شوند.

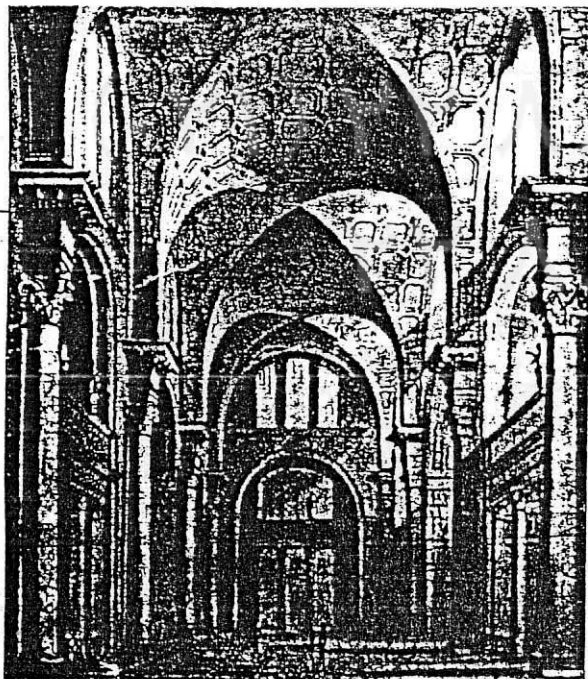
پلان:

طرح کلی مجموعه نسبت به یک محور طولی قرینه بوده است. این محور در اصل به عنوان یک مسیر دسترسی در داخل مجموعه عمل می‌کرده است. حیاط، وستیبول داخلی و وستیبول خارجی هم عرض بوده‌اند (تقریباً ۶۳ متر) کلیسا هم در پلان یک مستطیل است به ابعاد 69.70 پهنا و 74.80 m درازا، چهار جز اصلی، ردیف ستونهایی که بین جررها قرار دارند و طاقی های نیمه دار (exedrea) که جررها را به هم متصل می‌کنند و در عوض به وسیله رواقها تعریف شده‌اند، تقسیم می‌کنند کلیسا را به یک ناوات طولی پهن و دو ناوات کوتاهتر و باریکتر کناری، این ناوات های کناری در دو طبقه هستند و بنابراین این طرح پلان در سطح راهروها (گالری ها) تکرار می‌شود.

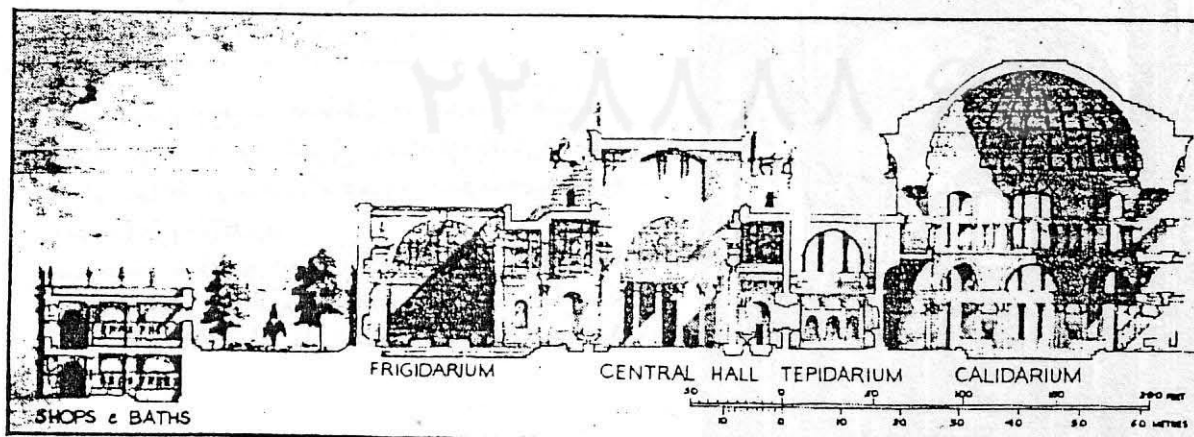
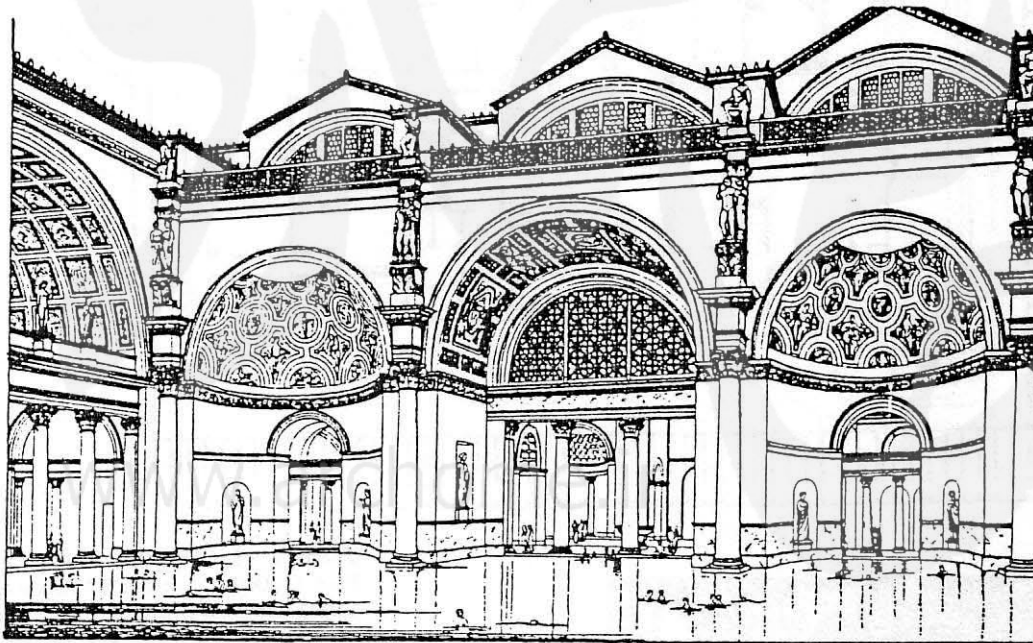
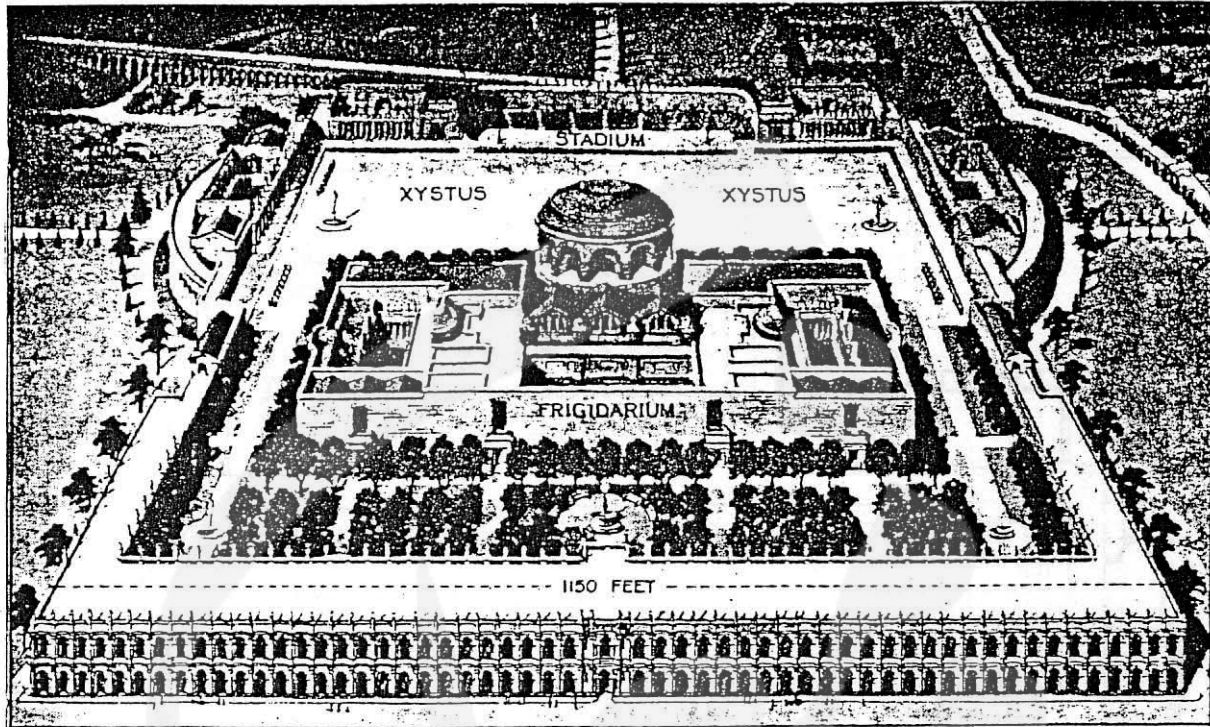
• حمام کاراکالا : روم

Thermae of Caracalla, Rome, c.216. Plan 1:3000. Covering 20 hectares (50 acres), this vast complex with its gigantic interiors represents one of the high points of Roman architectural engineering. The great central *aula* alone measures 65 m. by 25 m., and it lies at the heart of a building occupying an area 214 m. by 110 m.

این مجموعه پیچیده مساحتی در حدود ۲۰ هکتار را در بر می گیرد و از طریق فضاهای داخلی عظیمش یکی از نقاط برجسته معماری و مهندسی رومی را به نمایش می گذارد. سرسینه مرکزی بزرگ آن به تنهایی ابعادی معادل ۶۵ x ۲۵ متر داشته محدوده ای به مساحت ۲۱۴ x ۱۱۰ متر را در قلب مجموعه اشغال می کند.

حمام کا، اکالا : /م

این تقسیم‌بندی در طرح، منعکس‌کننده کاربرد کلیسا است. ناومرکزی به امپراتور و کشیشان در طول مراسم اختصاص داشت و ناوهای کناری مختص سایرین بوده است. در مورد چگونگی استفاده از طبقه بالای راهروهای کناری به این قاطعیت نمی‌توان اظهار نظر کرد. تخت امپراطریس در بالکن در انتهای شمال غربی قرار داشته است و گویا تمامی فضای بالایی به زن‌ها اختصاص داشته است. برخی منابع اظهار کرده‌اند که راهرو جنوب غربی مختص استفاده خانواده امپراطریس بوده است اما مراسم Sinds of Bishops نیز در آنجا برگزار می‌شده است.

فرم و فضا:

در تاریخ یا معماری نمونه‌های بسیار نادری هستند که اهمیتی همچون ایاصوفیه پیدا کرده باشند. این بنا همواره به عنوان یک شاهکار معماری مورد توجه بوده است و از درجه این اعتبار تا به امروز کاسته نشده است. حتی عثمانی‌ها نیز بعد از پیروزی بر قسطنطنیه تحت تأثیر آن قرار گرفتند و مساجد بعدی سلاطین نیز تحت تأثیر ایاصوفیه ساخته شدند.

تأثیر فضایی اصلی که هنگام ورود به کلیسا پدید می‌آید امروزه محسوس نیست. زیرا که حیاط ورودی دیگر وجود ندارد و ورود به فضای کلیسا که در اصل با عبور از این حیاط وسیع و باز و سپس از طریق دو لایه پرده مانند از ستون و رواق دو وستیبول خارجی و داخلی ممکن می‌شد، امروزه دیگر تغییر کرده است.

دو وستیبول خارجی و داخلی امروزه با قوسهای متقاطع شلجمی پوشیده شده‌اند که علاوه بر عملکرد

سازه‌ایی شان، این قوسهای متقاطع تأکیدی هستند بر مسیر طولی ورود به کلیسا. حتی حالا که ورودی در گوشه جنوب غربی واقع شده است و مسیر دسترسی به کلی عوض شده اما یک تأثیر هنوز باقی است و آن اینکه: ورود به کلیسا از طریق یک مسیر تنگ و کم ارتفاع در واقع تأکیدی است بر احساس بلندی و وسعت.

فضای داخل:

فضای داخلی ایاصوفیه تلفیقی است از دو تیپ مختلف فضایی: «فضای مرکزی و فضای طولی» ماهیت مرکزی فضا بوسیله گنبدی که در وسط آن جای گرفته است تأکید می شود این احساس را نورگیری طبیعی از لبه‌های گنبد نیز مورد تأکید قرار می دهد. همچنین چهار پاندانتیو که حد فاصل گنبد مدور و فضای چهار گوش زیرین هستند و همچنین قوس های دیافراگمی و جرزهایی که در چهار گوشه مربع قرار گرفته اند همگی این احساس فضای مرکزی را تقویت می کنند.

جهت طولی فضا نیز بوسیله سازه ای که گنبد را تحمل می کند (دو نیم گنبدی جانبی) از پیش مورد تأکید قرار گرفته است. زیرا که در جهت طولی شمال غربی به جنوب شرقی گنبد مرکزی با دو نیم گنبد تکمیل می شود، در حالیکه در دو جهت کناری قوسهای دیافراگمی بوسیله دیوارهای سپری شکل مسدود شده اند.

نیم گنبدها خود نیز بر روی نیم گنبدهای ثانوی مستقر هستند. محور طولی همچنین بوسیله اتصال فضایی بین ورودی شمال غربی و محراب (جنوب شرقی) مورد تأکید قرار می گیرد در عین حال فرم پاکت ماندی که جرزه‌ها و ردیف ستونها و قوسهای دیافراگمی برای فضای داخلی ایجاد کرده‌اند نیز خود تأکیدی است بر محور طولی بنا.

این فضای اصلی دارای دو جناح طولی است که از فضاهای کوچکتر و کوتاهتر تشکیل شده اند. این فضاهای دست دوم، که از بیرون نور می گیرند، فضای داخلی را همچون یک لایه فضایی ثانوی در برگرفته اند آنها در عین حال که جدا شده از فضای اصلی هستند متصل به آن نیز هستند زیرا این اتصال بوسیله طاقی هایی که بین جرزهای اصلی در جهت طولی فضا ساخته شده اند و روشی شناخته شده است، پرده ای متشکل از ستونها بین دو فضای مختلف ایجاد می کنند که در عین حال هم جداکننده دو فضا و هم اتصال دهنده آن فضا ها است.

تزئینات:

سطوح مختلف پوشیده از لایه ای از موزائیک غیر فیگوراتیو هستند و آنچه که باقیماند، نشان می دهد که موزائیکها دارای طرحهای گیاهی و هندسی بوده اند و احتمالاً طرحهای فیگوراتیو عصر ژوستینیان بعدها در حدود سالهای ۷۲۹ و ۸۴۳ نابود شده اند و آنچه که امروز به صورت طرحهای فیگوراتیو باقی مانده است متعلق به دورانهای بعد از قرن نهم است.

www.archome.ir

مرمرها و آینه گرا:

دیگر از نکات قابل توجه بقایای پوشش دیوار در قسمتهای جنبی (دو راهرو یا جناح کناری) در مرمرهای آینه گون سطوح مربوط به راهروها که از مرمر به صورت سطوح و یا نوارهایی است و این سطوح از سنگهای یکپارچه و صیقلی درست شده که تداعی آینه را می کند. کیفیت مسطح این سطوح صیقلی منعکس کننده اصول ساختمان بنا است. از طریق چهار جرز حجیم که بار گنبد را تحمل می کند انسان می تواند یک

جهت باریک را در فضای اصلی مشاهده کند. بر خلاف معماری مسیحی، معماری اسلامی نیاز به فضایی که رو به جهت خاصی باشد را مطرح نمی کند.

سازه:

چهار جز که در گوشه های مربعی به طول حدوداً ۳۳ متر قرار گرفته اند به یکدیگر به وسیله قوسها و ستونهایی متصل شده اند. حد فاصل پلان مربعی و گنبد مدور، چهار سطح مثلثی شکل کروی (پاندانیو) می باشد. گنبد نیز به صورت یک سرپوش نیمکره است که البته دقیقاً نیمکره نیست و در پلان کمی حالت بیضی دارد که شاید به علت تعمیرات زیادی که روی آن انجام گرفته است این حالت پدید آمده است. قطر آن حدوداً ۳۳ متر و ارتفاع آن در حدود ۵۶ متر است.

سازه گنبد عبارتست از روش گنبدزنی رمی که بین دنده هایی از آجر را با مخلوطی شبیه به سیمان پر می کرده اند، دنده ها از داخل گنبد نمایان هستند و در انتها بوسیله حلقه هایی از پنجره ها مشخص می شوند و نمایانگر سازه گنبد هستند. در سطح منطقه پنجره ها یعنی در پای گنبد دنده ها به طرف خارج کشیده شده اند تا بتوانند در مقابل نیروهای رانشی گنبد مقاومت کنند.

بارهای افقی گنبد در همه جهات مساوی هستند. جایی که آنها مستقیماً بوسیله گوشواره ها (طاسچه ها) به

جرزها منتقل نمی شوند بوسیله نیم گنبد ها جذب شده اند ... نیروی قائم گنبد را نیز قوسهای دیافراگمی به زمین

منتقل می کنند.

راه حل چهار نیم گنبد:

در این جا می توانست راه حل چهار نیم گنبد اجراء شود که در آن صورت دیگر محور طولی کلیسا از بین می رفت اما این راه حل بعدها در مساجد عثمانی اعمال گردید مثل مسجد جامع سلطان احمد.

تفسیر:

ورودی ایاصوفیه یک نمونه دیگر از اصل عنصر حد فاصل و تقسیم کننده فضا است که یک اتصال بین بیرون و درون را شکل می دهد، ابزار چنین تقسیم فضایی تنگ و گشاد شدن، بلند و کوتاه شدن و اتصال و جدایی است.

مسیر محور طولی که در عین حال اصلی است برای تنظیم پلان، به امپراطور و کشیشان اختصاص داشته است که بعنوان یک راه دسترسی به مزبح (altar) و با یک نظم سلسله مراتبی بوده و سایرین نه در طول محور اصلی که از دو جانب آن وارد کلیسا می شده اند.

۹ دهانه ای که در اصل باز بوده و مردم از بینشان عبور می کرده اند، از حیاط مردم را به داخل وستیبول خارجی هدایت می کردند، اما بعد از تکمیل بنا، خیلی زود این دهانه ها به وسیله پنجره هایی بسته شده و تنها سه دهانه به عنوان در ورودی مورد استفاده قرار گرفت. و ستیبولهای داخلی و خارجی به وسیله یک دیوار از هم جدا شده اند و بوسیله پنج درگاهی به یکدیگر متصل می شوند. از وستیبول داخلی سه گروه هر یک شامل سه در به فضای اصلی کلیسا راه دارند. تنظیم آنها طوری است که با تقسیم سه لایه ای فضای به یک ناوات اصلی و دو ناوات کناری هماهنگ هستند. گروه مرکزی درها مختص امپراطور بود که با اسقفها همراهی می شد.

بنابراین می توان سلسله مراتب را در مسیرهای ورودی نیز مشاهده نمود. یک راه اصلی برای تمام کسانی که در مراسم شرکت می کردند وجود داشت و برای سایرین تعدادی راههای غیر مشخص و عادی، قرار گیری وستیولها در یک امتداد افقی نسبت به محور طولی بنابراین می توانست احتمالاً به دلیل عملکرد توزیعی آن باشد. به هر حال از هر دری که انسان وارد وستیول شود تأثیر آن همواره یکجور بوده است و آن اینکه آنها فضاهایی بودند به عنوان حد فاصل و تقسیم کننده بین فضای بیرون و درون بین قلمرو ماده و قلمرو معنا. وستیول داخلی بهتر و مرتفع تر از دیگری است و ارتفاع آن با نورگیری غیر قرینه که از قسمت کناری سقف وستیول بیرونی دارد مورد تأکید قرار می گیرد و به این ترتیب با یک فرم پلکانی از وستیولها به درون کلیسا هدایت می شویم.

اختلاف ارتفاع

یک اصل مهم دیگر که در اینجا وجود دارد، این است که از تفاوت ارتفاع در معماری برای ایجاد تقسیم بندی فضا استفاده شده است.

داخل ایاصوفیه منحصرأ یک نمونه از تلفیق فضای محوری و مرکزی نیست بلکه در آنجا یک تقسیم بندی فضایی به صورت فضای دست اول و فضای دست دوم نیز رعایت شده است. راهروهای طبقه بالا و ناوات های کناری فضای اصلی کلیسا را همچون یک پوسته فضایی نیم شفاف در بر گرفته اند ... ترتیب و تنظیم فضای داخلی دارای این مشخصه ویژه است که جمع اضداد است بدون اینکه یک تقسیم بندی قطبی شدن در آن صورت گرفته باشد.

فضای اصلی بوسیله نوری که از لبه گنبد داخل می شود، روشن می گردد. به طوریکه به نظر می رسد که گنبد

در حالت تعلیق است و تکیه بر جایی ندارد و بسیار سبک به نظر می آید. در گذشته نحوه نور پردازی این فضا

بوسیله پنجره های escutcheor شکل دیوارهای کناری مطمئناً نقش مهمی داشته است نسبت به حال که اندازه

آنها از زمان عثمانیها کوچکتر شده است. محور طولی همچنین بوسیله پنجره های محراب مورد تأکید بیشتر

واقع می شود.

نور پردازی:

نورپردازی مستقیم به فضای اصلی از بالا صورت می گیرد، اما برخلاف آن نورهای ناشی از ناوات های

کناری غیر مستقیم هستند و این ناواتها همچون یک پوسته فضایی که در پشت روشن است برای فضای اصلی

کلیسا عمل می کنند.

نور در شب:

نورپردازی کلیسا در شب تأثیر کاملاً متفاوتی دارد، از طاقها زنجیر های طولی آویزان شده اند که به انتهای

آنها چهلچراغهای عظیم متصل است بنابراین یک فضای کوتاهاتر خلق می شود که از طرف بالا با تاریکی محدود

شده است چراغهای امروزی احتمالاً متعلق به دوران عثمانی می باشند.

اصول ساختمانی:

اصول ساختمانی بنا در روکاری دیوارها منعکس است. عناصر سازه‌ای گنبد اصلی، قوسهای دیافراگمی پاندانتیوها و جرزها و نیم گنبدها به این نحو طراحی روکار قابل تشخیص هستند. روکاری سطح دیوارها نه تنها از احساس وزن و سنگینی بنا کاسته بلکه بافتی را به سطوح داده است که تعریف کننده فضا است و نقش سازه‌ای هم ندارد.

نقش اعداد:

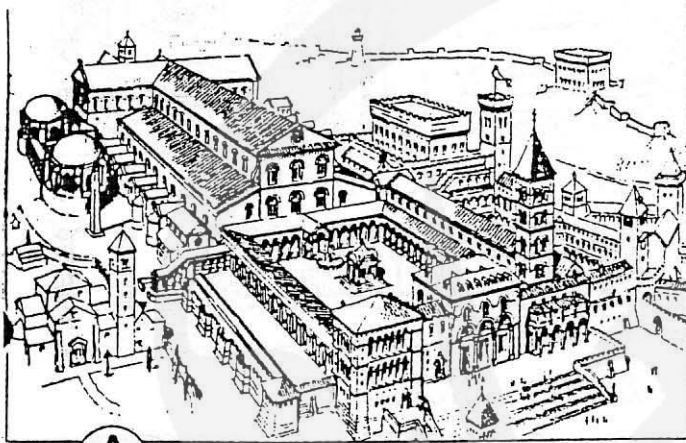
اعداد در گذشته تنها نقش شمارشی آنطور که امروز حاکم است نداشته اند بلکه دارای معانی پیچیده تر نیز بوده اند. در این معبد گنبد ۴۰ دنده و ۴۰ پنجره دارد و عدد ۴۰ نشانه ای از کامل بودن است. پنجره ها و قوسها نیز شاهی هستند از کاربرد سمبولیزم اعداد در رابطه با کیهان و جهان زیرا که کلیسا محل فرودمینوی است به ۱۲ به عدد ماههای سال و یا تعداد حواریون است و ۷ نمایشگر روزهای هفته و ۵ سمبل سیاره های شناخته شده در آزمان است، ...

www.archome.ir

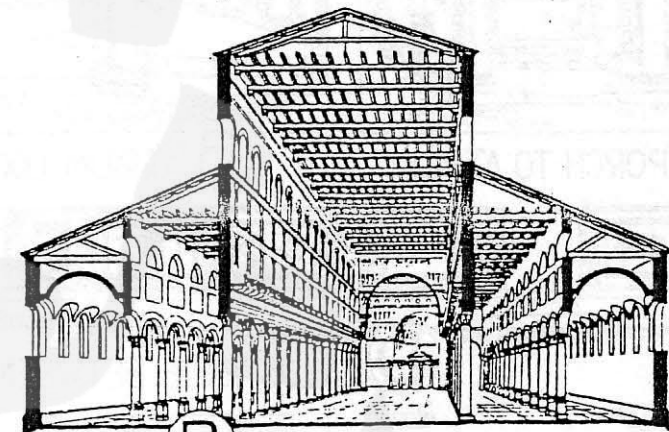
در آن زمان گنبد مرکزی تنها یک سازه معماری نبود بلکه تصویری بود از طاق بهشت یا گنبد آسمان و کلیسا نیز خانه خدا بود، جایی که خدا مسکن گزیده و مورد پرستش واقع می شود.

• کلیسای باسیلیکایی سنت پیتر : رم

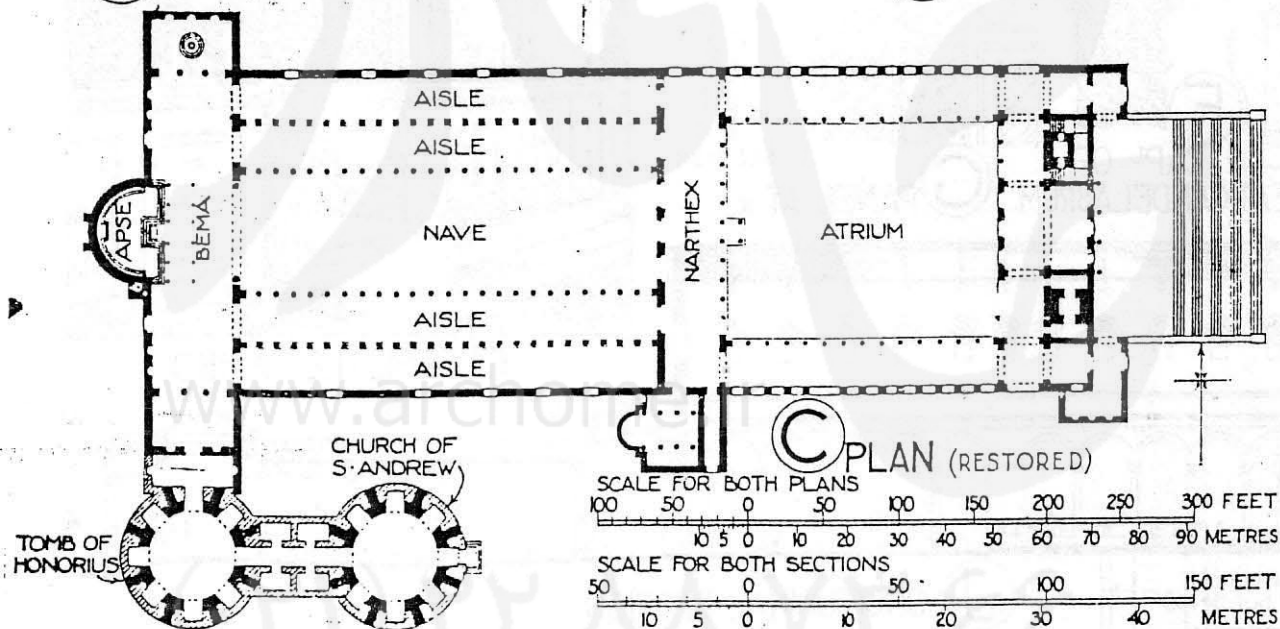
BASILICAN CHURCH OF S. PETER : ROME

(A) EXTERIOR FROM S.E. (RESTORED)

(B) INTERIOR (RESTORED)

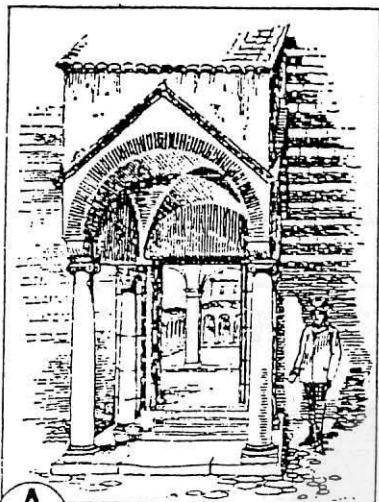

(C) PLAN (RESTORED)

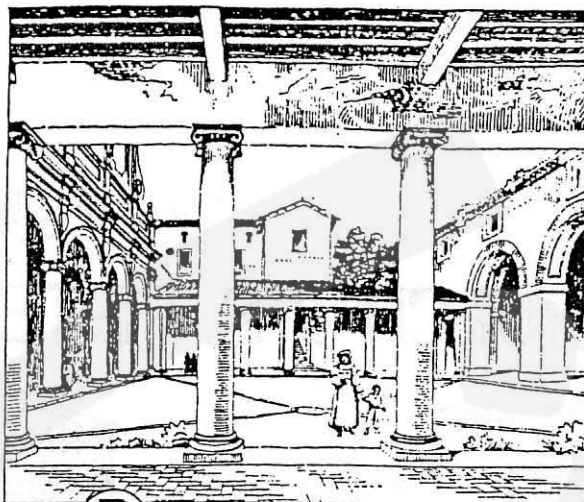
SCALE FOR BOTH PLANS
100 50 0 50 100 150 200 250 300 FEET
10 5 0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 METRES
SCALE FOR BOTH SECTIONS
50 0 50 100 150 FEET
10 5 0 10 20 30 40 METRES

S. CLEMENTE : ROME

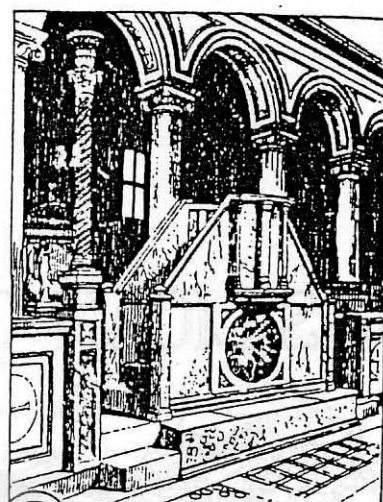
• سنت کلمنت ۴۱۰

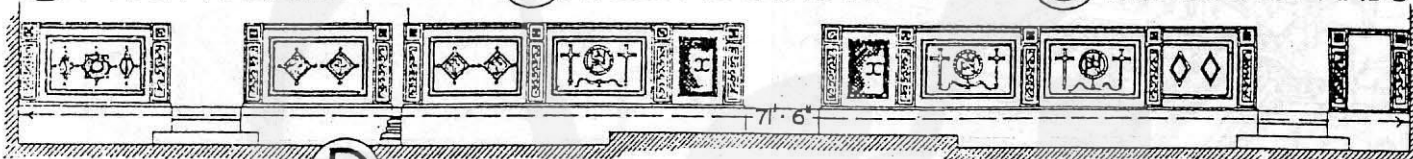
(A) PORCH TO ATRIUM

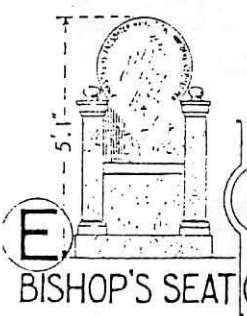
(B) ATRIUM LOOKING N.

(C) THE GOSPEL AMBO

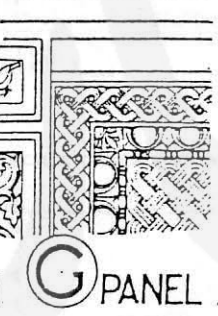
(D) BALUSTRADE BETWEEN CHOIR AND SANCTUARY

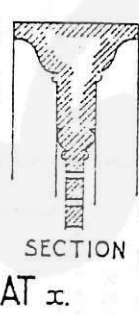
(E) BISHOP'S SEAT

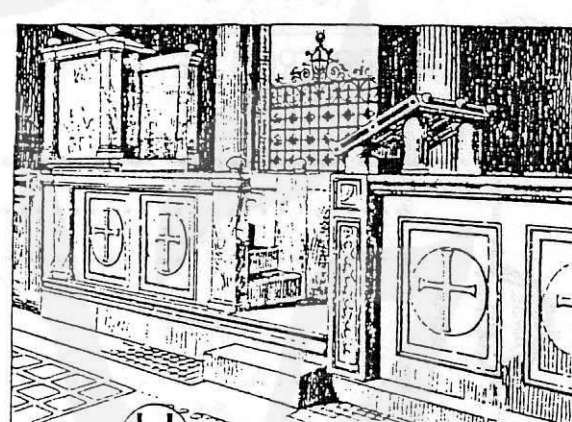
(F) CAPL. OF CANDELABRUM

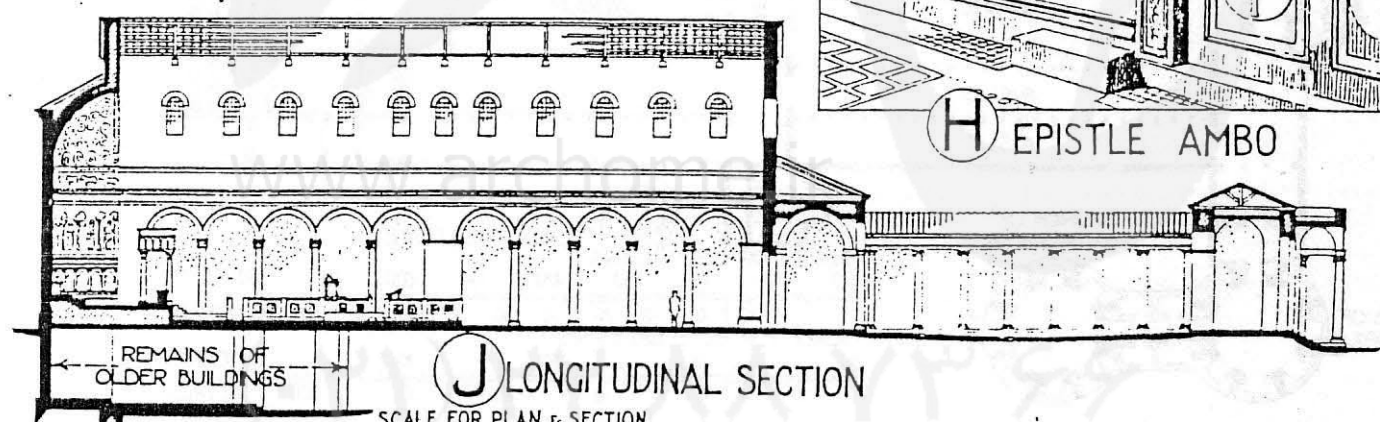
(G) PANEL AT x.

SECTION

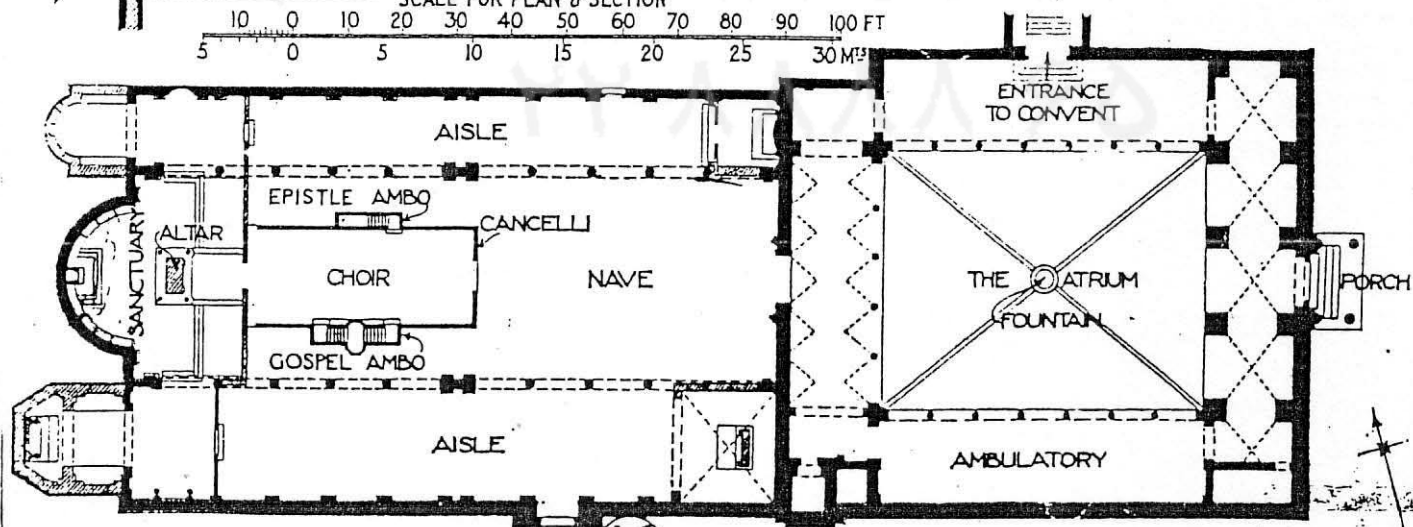

(H) EPISTLE AMBO

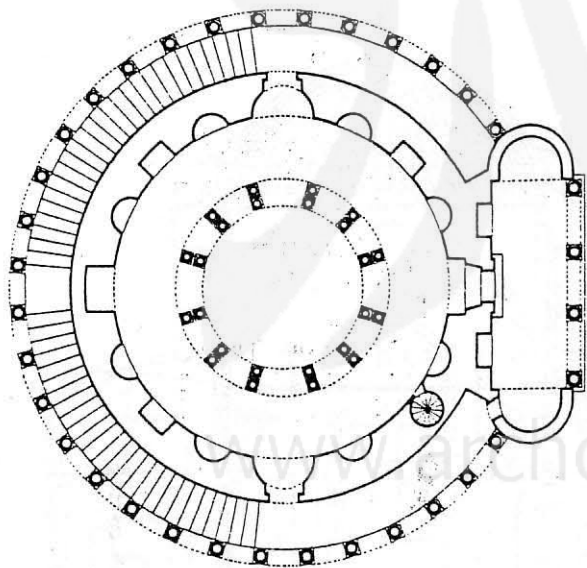

(J) LONGITUDINAL SECTION

SCALE FOR PLAN & SECTION
10 0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 FT
5 0 5 10 15 20 25 30 M

(K) PLAN

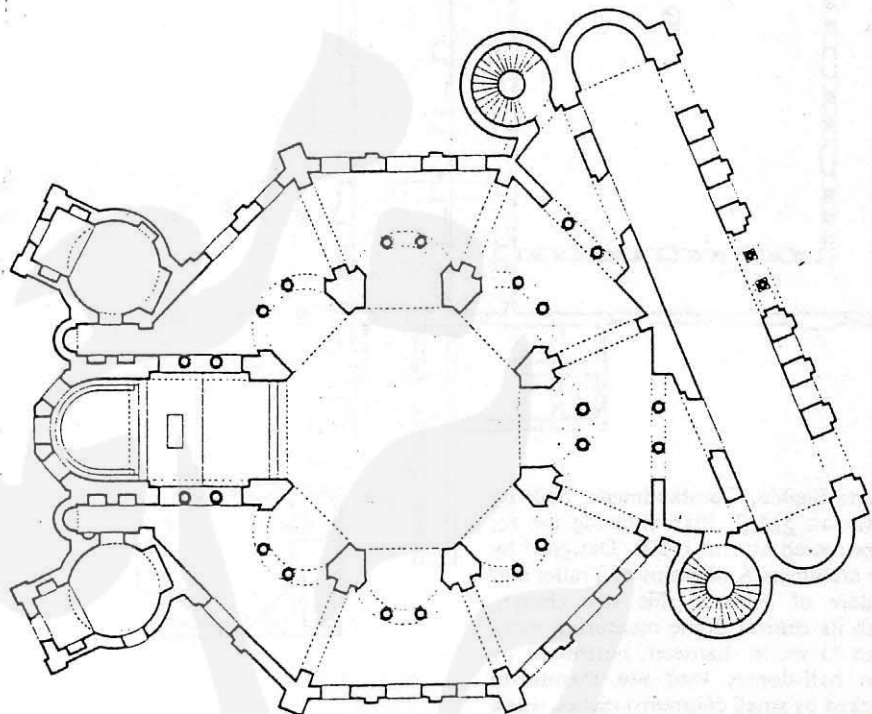
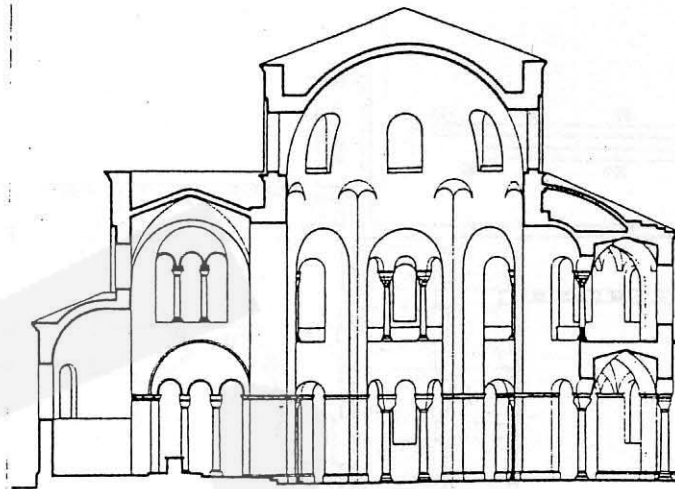
0 1 5 10 15 M
0 1 10 20 50 FT

Round church (or 'Mausoleum') of S. Costanza, Rome, built 340-355. Plan 1:500. A domed centralised structure with a crypt is surrounded by a circular ambulatory with external porticoes.

• کلیسای مدور سانتا کونستانزا، رم

(۳۵۵ - ۳۴۰ میلادی)

یکی سازه مرکزی گنبدی به همراه سردایش توسط یک غلامگردش مدور زوایای احاطه شده است.

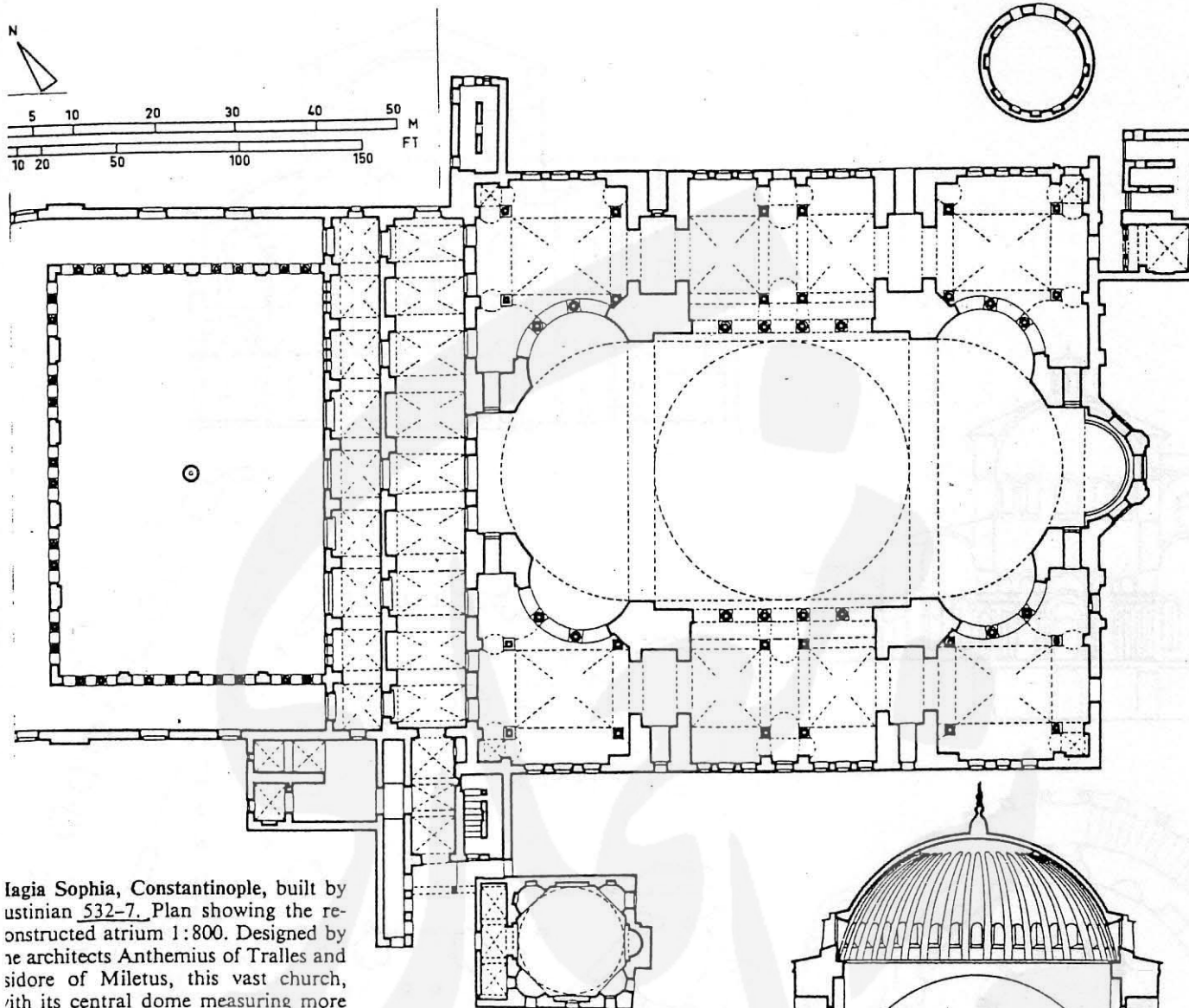
0 1 5 10 20 30 M
0 10 20 50 100 FT

S. Vitale, Ravenna, built 530-47. Longitudinal section and plan 1:500. The narthex of this octagonal centrally-planned church lies off the axis and was to have been fronted by a rectangular atrium. Contemporary with Hagia Sophia and reflecting the style of Constantinople, the influence of S. Vitale can be seen in the Palatine Chapel, Aachen.

• سنت ویتال، راون

(۵۴۷ - ۵۳۰ میلادی)

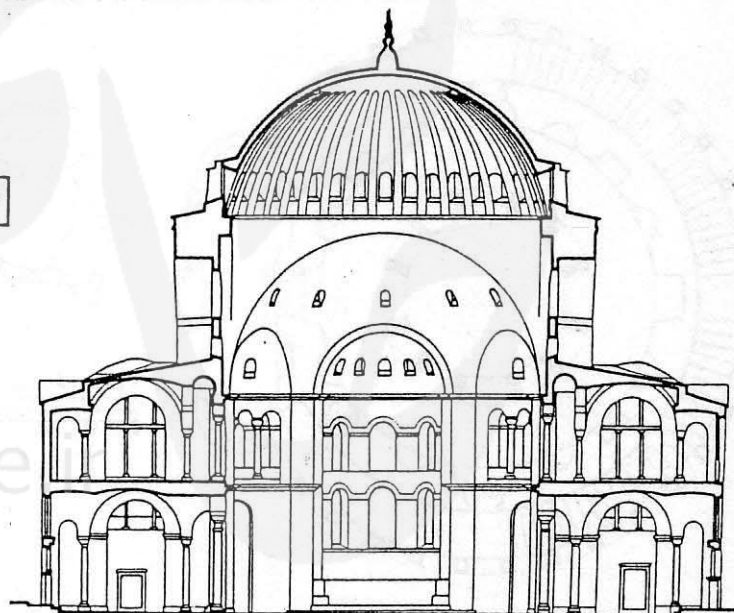
ورودی این کلیسا که فضای مرکزی اش هشت ضلعی است نسبت به آکس اصلی انحراف دارد و با یک پیش فضای مستطیلی تعریف می شود. این بنا همزمان با انا سوفیه است و سبب رایج در قسطنطنیه آن روز را منعکس می کند. تاثیر سنت ویتال را در بنا زخانه پالاتین در آشنی می توان مشاهده کرد.

Hagia Sophia, Constantinople, built by Justinian 532-7. Plan showing the reconstructed atrium 1:800. Designed by the architects Anthemius of Tralles and Isidore of Miletus, this vast church, with its central dome measuring more than 31 m. in diameter, buttressed by two half-domes that are themselves backed by small columned niches, was a totally new architectural development.

• ایا صوفیه ، قسطنطنیه

بین سالهای ۵۳۲ تا ۵۳۷ میلادی به دستور امپراتور ژوستینین ساخته شد. طرح آن توسط معماران آنتنی و میلتوسی تهیه شده بود. این کلیسای وسیع با گنبدخانه مرکزی به قطر ۳۱ متر توسط نیم گنبدهایی نگهداشته می شود. خود این نیم گنبد ها بر طاق نماهایی ستوندار تکیه دارند. چنین ترفندی یک گام جدید در عرصه معماری بود.

معماری و هنر رومانسک

پیشینه تاریخی: تجزیه امپراطوری روم به دو قسمت شرقی و غربی و سپس تجزیه مسیحیت به دو

کلیسای شرقی و غربی: کلیسای ارتدکس و کلیسای کاتولیک.

هنر بیزانس و هنر دوران اولیه مسیحیت در دو قلمرو مختلف سقوط امپراطوری روم غربی در قرن پنجم میلادی و نفوذ ژرمنها در ایتالیا.

آماده شدن زمینه برای دوران قرون وسطی: معماری رومانسک (قرن ۸ تا ۱۳) و معماری گوتیک (قرن ۱۳ تا ۱۵).

سازمان کلیسا: کلیسا نخست محفل (اکلیسیا) ساده ای از ایمان آورندگان بود، هراکلیپ یک یا چند پرسبوتروس "prist" یا کشیش برای رهبری خود برگزیده بود.

در قسطنطنیه، انطاکیه، اورشلیم، اسکندریه و رم، عالترین صاحب منصب "پاتریارک" یا بطریق (بطرک) بود و شورا بنا به فرمان بطرک یا امپراطور تشکیل می شد. شورای عام مربوط به کل سرزمینهای مسیحی شرق و غرب می شد و اگر فرمانهایش برای کل عیسویان جهان لازم الاجرا بود جامع نامیده می شد و اتحادی که گهگاه از این راه حاصل می شد موجب گردید که کلیسا لقب کاتولیک یا "جهانی" بگیرد.

کلیسا و قدرت: بر پا کردن یک سازمان کلیسایی در جنب صاحب منصبان دولتی، کشمکش بر سر قدرت

ایجاد کرد که در آن تبعیت یکی از دیگری شرط لازم صلح به شمار می رفت. در روم شرقی، کلیسا تابع دولت شد. در روم غربی، کلیسا نخست برای تحصیل استقلال و سپس برای احراز تفوق مبارزه کرد.

بدعتگذاران: کلیسا برای تمرکز و وحدت می کوشید، بدعتگذاران برای استقلال و آزادی محلی.

قدرت یافتن پاپها: در غرب پاپها در مسایل غیر دینی تابع دولت روم بودند و تا قرن هفتم در انتخاب خود

به تایید امپراطور نیاز داشتند، اما بعد مسافت از امپراطوری شرق و ضعف فرمانروایان غرب قدرت پاپها را در روم

اعتلا بخشید وقتی که امپراطور و سناتوران در برابر هجوم بربرها فرار اختیار کردند، چون پاپها بدون ترس بر

مسند خود باقی ماندند، حیثیت آنها بزودی بالا رفت.

انحطاط غرب : در حالی که اسلام به پیش می تاخت و امپراطوری بیزانس از ضرباتی ظاهراً مهلک کمر

راست می کرد ، اروپا به سختی از میان " قرون تیره و تاریک " راه می گشود در این دوره تمدن بیزانسی با وجود از دست دادن حیثیت و سرزمینهای وسیعی از امپراطوری ، همچنان در حال ترقی بود . لکن اروپای باختری نشانه هرج و مرجی بود از تسلط ، تجزیه و توحشی مجدد. ایتالیا ، سرزمینی که به نیمی از جهان نظم بخشیده بود ، مدت پنج قرن تلاشی اصول اخلاقی ، اقتصاد و هنرش را متحمل می شد.

با این همه در خلال آن دوران دراز تیرگی اشخاص بزرگی ظهور کردند و منشاء آثاری شدند تا اینکه اروپا در قرن یازدهم شروع به جنبشی کرد که به کامیابیهای قرون دوازدهم و سیزدهم که بزرگترین سده های قرون وسطی است انجامید.

سبک رمانسک : در آن جنبش بود که کلیسا اصلاح و تقویت شد و سبک رمانسک در معماری ظهور کرد.

در حالیکه ایتالیایی خاوری و جنوبی از نظر فرهنگ ، همچنان به تمدن بیزانس پایبند و وفادار مانده بود ، مابقی آن شبه جزیره از میراث رومی خویش ، تمدنی نوین بوجود آورد. هنر ، دین و زبانی جدید . چرا که میراث روم حتی در هنگامه تهاجمات ، هرج و مرج و فقر هرگز به کلی از میان نرفت . هنر ایتالیایی ، اسلوب گوتیک را وحشیانه شمرد و در پیروی از سبک بازیلیکایی ثابت قدم ماند .

دستآورد برجسته ای که در این عهد نصیب عالم هنرمند شد استقرار سبک رمانسک (۷۷۴-۱۲۰۰) در معماری بود.

ویژگیهای رمانسک : معماران ایتالیایی ، که خصایص استحکام و دوام را از نیاکان رومی خویش به ارث

برده بودند بر قطر دیوارهای بازیلیکاها افزودند ، شبستان کلیسا را با یک بازوی عرضی قطع کردند ، برای پشتیبان دیوارها ، برجها یا پایه هایی بر بنا افزودند و با ساختن ستونها یا جرزه های خوشه مانند ، طاقهای نگهدارنده سقف را تقویت کردند.

طاق ویژه سبک رمانسک عبارت از یک نیمدایره ساده بود که ظاهری به غایت با شکوه داشت و برای

پیوند بین دو بخش بنا به مراتب مناسبتر بود تا نگاه داشتن سقف

در آغاز رواج سبک رمانسک ، راهروها ، و در مراحل بعدی این سبک ، شبستان و راهروها را با طاقهای

ضربی مسقف می ساختند . نمای خارجی معمولاً ساده و پوشیده از آجرساده بود ، داخل بنا را هر چند به اعتدال ، با

موزایک ها ، فرسک ها و حجاریها می آراستند با این همه از آن تزیینات با شکوه و اسلوب بیزانسی احتراز می

کردند سبک رمانسک که از ویژگیهای نژادی قوم روم آب می خورد ، در پی استواری و قدرت بود نه آن ترفیع و
ظرافتی که اختصاص به سبک گوتیک داشت ، می خواست که روح آدمی را در بند خضوعی آرامش بخش منقاد
سازد نه آنکه گرفتار جذبه ای کند که تلاطم در افلاک افکند .

مرجع : تاریخ تمدن ویل دورانت عصر ایمان

www.archome.ir

۶۶ ۷۳ ۸۸ ۲۲ (۰۲۱)

۶۵ ۸۸۸۸۸ ۲۲

قرون وسطی

قرون وسطای پیشین : ۶۵۰ تا ۷۵۰ ب.م (که مرکز ثقل تمدن اروپایی از ناحیه مدیترانه به سوی شمال

نقل مکان کرد.)

عصر طلایی ایرلند : سالهای فاصله ۶۰۰ تا ۸۰۰ ب.م

- ایرلندیها بر خلاف دیگر انگلیسیها همسایه شان هرگز به صورت جزیی از امپراطوری روم در نیامدند (قومی سلتی).

- ایرلندیها در قرن پنجم ب.م به آسانی مسیحیت را پذیرفتند.

- الگو : قدیسان بیابانگرد مصر و خاور نزدیک ----- پیدایش رهبانیت ----- دیرها

راهبان ایرلندی : جایگاههای دانش و هنر --> تبلیغ مسیحیت بین اقوام شمالی ----- اسکاتلند ، شمال فرانسه ، آلمان تا وین بودند.

هنر کارولنژی : امپراطوری پهناور شارلمانی دوام چندانی نیاورد ، اما اقدامات فرهنگی وی دوامی به

مراتب بیشتر داشت .

- وی ضمن مسافرتهايش به خاک ایتالیا با آثار باقیمانده از دوره کنستانتین روم و یادگارهای عصر ژوستینیان در

راونا آشنایی یافت .

نمازخانه کاخ شارلمانی در آخن : ملهم از بنای سن ویتال و با تعبیری تازه و نیرومند از آن

ساختمان دارای وضوح هندسی و بستری و استحکام رومی وار.

مدخلی مناسب دارد که بر خلاف سن ویتال و رودی به صورت مجموعه ای واحد و کاملاً متصل به نمازخانه

است.

نمونه کاملتر آن مربوط به دیر سن ریکه (آبویل فرانسه) - - - > بزرگترین کلیسای دوره کارولنژی که خراب

شده.

دیرها

کلیسای دیر سن ریکه : ۷۹۹ ب.م

تزینات : کلیساهای دوره کارولنژی حاوی نقاشیهای دیواری و موزاییک و نقوش برجسته بوده است. لیکن همه از بین رفته اند.

ویژگیها :

- دو بازویی شرقی و غربی و دو محل برج.

- چهار یا دو برج مدور ناقوس.

- ورودی منسجم.

هنر اوتونی : در سال ۸۷۰ ب. م بقایای امپراطوری شارلمانی در زیر فرمانروایی دو نوه اش قرار گرفت .

- شارل پادشاه سرزمینهای غربی و لویی ژرمن پادشاه سرزمینهای شرقی (فرانسه و آلمان امروزی) شدند.

هجومها : - مسلمانان از جنوب ، اسلاوها و مجارها از شرق ، وایکینگها ، از شمال و غرب به اروپای مرکزی هجوم آوردند.

حکومتها : وایکینگهای اشغالگر نورماندی (نورمنها) غرب فرانسه را اشغال کردند.

- در آلمان پس از آخرین پادشاه کارولنژی (۹۱۱) مرکز سیاسی به شمال و ایالت ساکسونی منتقل شده بود.

- حکومتی مقتدر و متمرکز و مهمترین شاه آنها اوتوی اول و قلمروش را تا قسمت بزرگی از خاک ایتالیا گسترده

امپراطوری مقدس روم [پاپ را در سال ۹۶۲ وادار کرد که تاج امپراطوری بر سرش بگذارد]. طی قرون متمادی

امپراطوری آلمان را به نزاع با پاپها و فرمانروایان محلی ایتالیا و می داشت اما هرگز نتوانست حق حاکمیت خود را بر نواحی جنوبی آلپ به کرسی بنشاند.

میانه قرن دهم تا آغاز قرن یازدهم : آلمان از لحاظ سیاسی و هنری مقام پیشوایی کشورهای

اروپایی را یافته بود.

۱- ابتدا پیشرفتهای آلمان در احیای سنت های کارولنژی به حصول پیوست ، لیکن بزودی واجد خصوصیات فردی

و تازه گردید.

کلیسای دیر سن پائالتون (فرقه بندیکتی) : (قرن دهم) در شهر کولونی که اسقف آن

برادر اوتوی اول بود تنها بدنه غربی آن با همان عظمت نخستین تا کنون به جای مانده است . . . به همان شیوه کارولژی دارای برجی بر محل تقاطع بازویی غربی است و نیز رواق ورودی عمیقی با دو برج بلند پله دار در دو جانب آن است .

سن میکایل در هیلد سهایم : (قرن یازدهم) چهار مدخل جانبی / دو جایگاه خوانندگان /

تقارن سازی زیاد:

دو برج تقاطع در محل بازویی شرقی و غربی / برجهای مدور با پلکان مارپیچی / ردیف ستونها به صورت دو ستون و یک جرز / پوشش سقف چوبی و مسطح / طاقهای نیمدایره در محل اتصال بازویی ها / شبستان کلیسا در ردیف ستونها تقسیم به سه واحد سه دهانه ای می شود / عرض زیاد جناحهای جانبی نسبت به طولشان ، دیواری روی ستونهای صحن (شبستان) و پنجره ای نورگیر در منتهی الیه ارتفاع دیوار . [سر ستونها متعلق به قرن دوازدهم و سقف چوبین نقاشی شده متعلق به قرن سیزدهم بوده است]

سرداب : در زیر محراب غربی که کفش مقداری از کف اصلی بلندتر است : محلی برای دفن قدیس محلی .

مرجع : تاریخ هنر جنسن ص ۲۱۵ /

قرون وسطی

www.archome.ir
هنر رومانسک

- نخستین مورخان هنر قرون وسطایی اوج کمال هنری را سبک "گوتیک" می دانستند [قرن سیزدهم تا پانزدهم] و

برای آنچه هنوز به قالب گوتیک در نیامده بود عنوان رومی وار (رمانسک) را اختیار کردند.

معماری رمانسک : هلالهای نیمدایره و استخوانبندی سنگین و تناور بر عکس معماری گوتیک با هلالهای جناغی

کشیده و استخوانبندی سبک و سر بر آسمان کشیده اش بود .

از این رو کلیه آثار هنری متعلق به پیش از سال ۱۲۰۰ همین قدر که اندک رابطه و شباهتی با سنت مدیترانه ای می

داشت رومی وار یا رومی وار پیشین خوانده شد .

- برخی هنر قرون وسطایی پیش از شارلمانی را به نام "پیش از رومی وار" و هنرهای کارولنژی و اتونی را "اصل رومی وار" یا "رومی وار پیشین" می خوانند (۱۰۵۰ تا ۱۲۰۰)

- هنر کارولنژی و هنر اتونی وابسته به شاهان بودند.

- اما بر عکس هنر رمانسک در زمانی واحد از همه جای اروپا جوشید و مشتمل بر تلفیق از مجموعه های پیشین بود. شیوه های محلی که پیوندهای نزدیکی به هم داشتند:

تلفیق کارولنژی و اتونی به کلاسیک پسین / صدر مسیحیت / بیزانس / اندکی نفوذ اسلام / مجموعه میراث سلت و ژرمنی.

- عصر گسترش مسیحیت و شور و شوق دینی - > موثر در هنر رمانسک. قرن یازدهم تا دورازدهم

- عصر جنگهای صلیبی [۱۰۹۵ آغاز شد] به دنبال زائران بیت المقدس.

- باز شدن مجدد راههای مدیرانه به روی کشتیهای ونیزی، جنوا و پیزا و رونق تجارت.

- گسترش زندگی شهری در اروپا - > شهرنشینان حد فاصل اشراف و سربوها.

- قدرت تجاری و نظامی تازه به دست آمده - > رومی وار شدن معماری - > کلیسا و مجموعه پیزا

- قدرت منطقه پاپ - > اوج گرفتن کلیسا سازی - > عظمت و شکوه آنان - > ساختن کلیساهای جامع

- فرانسه مهد متهورانه ترین امکانات فنی - > نمونه: کلیسای سن سرنن

مرجع: تاریخ هنر جنسن ص/ ۲۲۷

ویژگیهای سبک رمانسک:

- جنبش عظیم در کلیسای سازی + بازسازی کلیساهای بازرلیکایی

- کاربرد رومی وار به علت: ضخامت و استواری دیوارها و ستونهای تناور + طاقهایی نیمدایره + پرفضا بودن بنا + استحکام + پرنور + ضد آتش (به علت سوختن بناهای قبلی)

- مصالح: کاربرد سنگ

- دیوارها: زنده کردن دیوارها که پیش در آمدی است بر نیم شفاف کردن ساختمانهای گوتیک.

- مکان: جنوب فرانسه و ایتالیا [عمدتا جنوب آلپ] سبکهای کلونی و بورگونی

طاقماهایی ضربی شده بود که انتهای هر طاقی بر روی پایه هایی مرکب قرار داشت و مجموع آنها طاقی ضربی از آجر و سنگی در طاق ضربی کلیسا ایجاد می شد. با "رگه هایی" از آجر مستحکم می گشت. این طاق قدیمیترین "طاق رگه دار" در اروپا است.

کلیسای سنت آمبروجو: نمای ساده-کلیسای سنت آمبروجو یک دنیا با نمای خارجی بغرنج کلیسای جامع پیزا تفاوت دارد ولی تمام عناصر سبک در هر دو یکی است.

کلیسای پیزا: [اما کلیسای پیزا] بعد از پیروزی قاطع ملوانان پیزایی بر ناوگان عرب، در نزدیکی پالمو [۱۰۶۳]، شهر پیزا دو تن از معماران را به نام "یوشتو" (که یحتمل یونانی بود) و رینالدو مامور کرد تا به یادبود آن پیروزی ساختمانی پی افکنند و با بخشی از غنایم آن جنگ که به مریم عذرا اختصاص داده شده بود، زیارتگاهی بر پا کنند که حسد تمام ایتالیا را بر انگیزد. تقریباً تمامی آن بنای عظیم از سنگ مرمر ساخته شد. بر بالای سر درهای غربی این بنا (که بعدها در ۱۶۰۶ با درهای برنزی باشکوهی آراسته شدند) چهار ردیف طاقماهای باز سر تا سر این نمای ساختمان را فرا می گرفت. در درون این بنا ستونهای فراوانی - که از اقلیمهای مختلف به غنیمت گرفته شده بود- کلیسا را به شبستان و راهروهایی تقسیم می کرد، و بر فراز محل تقاطع بازوی عرضی و خود شبستان، گنبدی به شکل بیضی بی قواره بالا می رفت. این ساختمان اولین کلیسا از رشته کلیساهای جامع بود که در ایتالیا بنا شد و تا به امروز هنوز یکی از شگفت آورترین آثار معماران قرون وسطی محسوب می شود.

ابعاد کلیسا: در حدود صد متر طول و پنجاه و چهار متر ارتفاع، عرض نما ۳۵/۴۰ متر و ارتفاع آن ۳۴/۲۰ متر است.

نما: نما شامل پنج شیوه است (طاقزنی) [توضیح در زیر عکس]

گنبد: گنبد تخم مرغی شکل تأثیرات هنر اسلامی را نشان می دهد.

قدرت شبه رومی: در سالهای ۱۰۵۰ و ۱۲۰۰ به مقدار قابل ملاحظه ای و از بسیاری جهات اروپای غربی

رومی وار شده بود: شهرنشینی + تجارت بین المللی + نیروی نظامی

عامل وحدت: گر چه در آنجا حکومت متمرکزی وجود نداشت لیکن قدرت روحی متمرکز در شخصیت

مذهبی و سیاسی پاپ جانشین آن گردیده بود و تا حدی به اروپا وحدت بخشیده بود.

مرجع: تاریخ هنر جنسن

رواج سبک رومانسک

وجه تمایز نسبت به قرون پیشتر: افزایش شگفت انگیز در فعالیتهای ساختمانی بود.

به قول یکی از راهبان، "دنيا خود را به جبه ای سفید از کلیساها" می آراسته است.

عظمت و پر تجمل شدن: عموماً از کلیساهای آغاز قرون وسطی بزرگتر و پر تجملتر ساخته شد و به

خصوص بیشتر آنها "رومی نما" بود زیر صحن آنها به جای سقف چوبی بود، طاق قوسی داشت و بدنه

خارجیشان بر خلاف کلیساهای صدر مسیحیت و بیزانسی و کارولنزی و اوتونی با تزیینات معماری و پیکرتراشی

زینت می یافت.

حیطه جغرافیایی: دنیای مسیحیت آن روز: از شمال اسپانیا تا ناحیه رود راین و از مرز انگلیس و اسکاتلند تا

ایتالیای مرکزی.

کلیسای سن سرن: غنی ترین و مبتکرانه ترین نمونه در فرانسه: کلیسای سن سرن در تولوز که از گروه بزرگ

کلیساهای "زیارتی" شمرده می شود زیرا در سر راه مرکز زیارتی سانتیاگو دکومپوستلا در اسپانیا واقع شده بود.

پیچیدگی: نقشه آن در همان برخورد نخست بسی پیچیده تر و به هم پیوسته تر از نقشه کلیساهای پیشین (سن

ریکیه و سن میکائیل در هیلد سهایم) است.

فضا دار: نه فقط برای نیایش راهبان بلکه برای جای دادن جمعیت عظیم زائران.

جناهما: دو جناح در هر جانب که جناح کناری به دور تا دور بازویی و محراب می چرخد.

برجها: دو برج در نمای غربی و برجی بزرگ در محل تقاطع.

نمازخانه ها: به صورت شعاعی به دور محراب و همچنین در انتهای شرقی بازوئها.

طاقها: جناحها سراسر با طاقهای سقف بندی شده اند و تالار مرکزی با طاقهای رومی.

مدول: مدول مربعی در جناحها مدول اصلی بنا است. [در پلان و مقطع]

بیرون بنا: انواع ترفند در مفصل بندی بنا که مشخص کننده جزئیات داخل است.

شمع زنی: بر بدنه دیوارهای میان پنجره ها به منظور تقویت آنها در برابر فشار رو به خارج طاقهای قوسی.

پنجره ها: قاب بندی پر از تزیینات پنجره ها و درگاه ها.

برج محل تقاطع : ساختمان آن دوره گوتیک تکمیل شد [بلندتر از طرح نخستین].

برجهای نما : همچنان قطور و کم ارتفاع باقی مانده است .

تناسبهای بلند و کشیده : در داخل بنا به خوبی احساس می شود.

تداعی کلوسئوم : ریتم در دیوارهای کلیسا تداعی کلوزه را می کند بر خلاف کلیسای سن میکائیل که تداعی

کننده بناهای صدر مسیحیت است .

تأثیرات روحیه رومی و مسیحی : در حقیقت ترکیب اجزای معماری باستانی روم - طاق قوسی و هلال و

ستونهای مفید و جرزه‌های چهارگوش + نیروهایی که دیگر نیروهای مادی و "عضلانی" معماری یونانی رومی است

- کشیدگی رو به بالا و + محوطه نورانی محراب.

راه حل ۱

زیبایی و مهندسی دو پدیده تفکیک ناپذیر

تعبیه طاق قوسی نه تنها برای جلوگیری از خطرات آتش سوزی بوده است بلکه برای معمار موقعیتی پدید آورده تا

خانه خدا را بزرگتر و باشکوه تر سازد.

بالکانه ها : برای جذب نیروی رانشی + نورگیری از پنجره های جانبی آنها

حذف پنجره های زیر سقف : به خاطر استحکام

راه حل ۲

رومانسک بورگونی : کلیسای اوتن

- به جای بالکانه ردیف طاقی کوری موسوم به "تریفوروم" [سه دهانه] + ردیف پنجره زیر سقف

- امکان این ترفند به خاطر استعمال هلال جناقی است . [احتمالا عنصری اسلامی که به فرانسه رسیده است]

راه حل ۳

کلیساهای مغرب فرانسه از جمله کلیسای سن ساون سور گارتامپ

- سقف یک طاق استوانه ای یک سره و فاقد هلالهای تقویتی است به منظور ایجاد سطحی یک دست برای نقاشی
- سنگینی این طاق مستقیماً بر روی ستونها و طاقهای نیمدایره ستر جانبی فرود می آید.
- با این حال صحن نور کافی دارد زیرا بلندی دو جناح آن تقریباً به بلندی صحن است که در دیوارهای خارجی آن پنجره هایی با ابعاد بزرگ تعبیه گردیده است.
- در انتهای شرقی پس از محل برج تقاطع جایگاه خوانندگان (محراب) به شیوه کلیساهای زیارتی است.
- پوشش: صحن و جناحهای این گونه کلیسا با سقف واحدی پوشیده شده است.
- نمای غربی: بیشتر کوتاه و عریض می گردد و می تواند چون زمینه ای برای انواع تزئینات سنگ تراشی قرار گیرد
- > (مانند نوتردام لاگرانژ پواتیه) که در نما قوسها و پیکره های متعدد دارد و سر درهای مخصوص رومانسک (و بعداً گوتیک) و دو برج نمای غربی کوتاه.

رومانسک نورماندی (شمال): کلیسای سن اتین و دورم

- سن اتین:** نمای غربی در مسیری کاملاً متفاوت تحول یافت -> سنت اتین کان.
- برجها: دو برج مرتفع با کلاهکهای گوتیک/پیشین.
- حد اقل تزئینات در نما.
- تقسیمات عمودی در نما -> جهش رو به بالا.
- داخل بنا: حاکی از تکامل شگرف ربع آخر قرن یازدهم در شیوه معماری "آنگلنورمان" است.
- دورم:** نمونه دیگر آن کلیسای دورم در جنوب خط مرزی اسکاتلند است (۱۰۹۳).
- عظمت و طاق بندی: صحنهای عریضتر و طولیتر. دورم نخستین نمونه از طاقبندی متقاطع با رگه های تقویتی بیرون جسته برای پوشش صحنی که سه طبقه ارتفاع یافته بود.
- طاقبندی به شکل دو X و هفت بخش شدن سقف در هر مدول مستطیل.
- پایه ها یک در میان کلفت و نازک شده (استوانه های نازک + جرز ها و نیم ستونهای کلفت).
- قسمت بین رگه ها با قشر نازکی از مصالح ساختمانی بر پا می شد.
- نوع هلالها: هلالهای عرضی نیمدایره (محل تقاطع) هلالهای قسمت غربی اندکی جناقی است.

سن اتین : به نظر می رسد که در اصل با سقفی چوبین طراحی شده و بعد از تجربه دورم به آن روش ساخته شده است.

بندهای صحن تقریباً چهار گوش - - رگه ها به شکل طاق متقاطع شش بخشی .

- دیگر قوسهای عرضی سنگین در حد فاصل X ها وجود ندارد و سقف سبکتر شده است - - به سوی گوتیک

- در مقایسه با دورم این کلیسا حالتی ظریف و روشن و دلگشا دارد .

- جایگاه خوانندگان آن در قرن سیزدهم به سبک گوتیک بر آن افزوده شد.

- مرحله انتقال از رمانسک به گوتیک .

سن آمبروجو

رومانسک لومباردی : میلان

معماری رمانسک لومباردی در این زمان (طاقهای قوسی رگه دار نورماندی) در قید ستهای کهن امپراطوری روم

و صدر مسیحیت و معماریهای راونا بود.

سن آمبروجو در میلان : اواخر قرن یازدهم آغاز شد در مکانی که از قرن چهارم به بعد مکان کلیسایی بوده

است.

- شاه نشین مذبح و برج جنوبی متعلق به قرن دهم بود.

- نمای آجری بنا گرچه تزئینات بیشتری دارد ولی تناسبها و سادگی کلیساهای راونا را بیاد میآورد .

پلان - دهلیز سرگشاده (حیاط رواقدار) + پلان بازلیکایی = شبیه دیرسن ریکه

برجها - دو برج ناقوس در کنار نمای غربی - - برج ناقوس مستقل - - سنت ایتالیا .

نمای غربی - دارای ردیف طاقهای عمیق .

داخل - صحن با سقفی کوتاه و عرضی زیاد است - فاقد پنجره زیر سقف است . پوشش صحن و جناحها یک

دست است .

برج تقاطع - به صورت هشت بر و با ارتفاع کم .

جرزها و ستونها - متناوباً قطور و نازک می شوند (مانند دورم و سن اتین).

طاق بندی - با شمال اروپا متفاوت است و با آجر و قلوه سنگ به سبک رومی (بازلیکایی کنستانتین) ساخته شده و سنگینی بیشتری دارد + رگه های مورب نیمدایره های کامل هستند در نتیجه بلندی طاق بیشتر از بلندی رگه های عرضی است - < طاق هر بند به صورت گنبدی مستقل در می آید .

نور یا فراخی فضا - معمار مانند صدر مسیحیت بیشتر در بند فراخی صحن بوده تا پر نوری آن .

طاق متقاطع رگه دار در منطقه لومباردی به شیوه گوتیک نزدیک نشد .

رمانسک آلمان (راین)

معماری رومی وار آلمان در ناحیه راین متمرکز گردید و همانند معماری لومباردی خاصیتی ارتجاعی داشت گرچه مرجع تقلیدش کارولنژی - اوتونی بود .

کلیسای شاهی اشپایر : ۱۰۳۰ شروع ساختمان . تا بیش از صد سال بعد به پایان نرسید

- بدنه غربی با عظمتی که اکنون در غلاف ساختمانی دیگر پوشیده شده .

- بدنه شرقی نیز با عظمت است . و دارای یک جفت برج نسبتا بلند پله دار .

- تناسبهای کشیده ناشی از هنر شمالی است .

- ابعاد بسیار بزرگتر از کلیساهای آن دوره است .

- صحن ، درازتر و عریض تر از کلیسای دورم است .

- ردیف پنجره سقف ، زیرا سقف چوبین طراحی شده بود .

طاق بندی - در اوایل قرن دوازدهم سقف آن به بندهای چهارگوش تقسیم گردید و با طاقهایی متقاطع بدون رگه

بندی .

- نظیر لومباردی و نه شیوه نورماندی پوشیده شد .

انتهای شرقی - بعدها این الگوی پرابهت در بسیاری از کلیساهای دوره راین مورد تقلید قرار گرفت .

کلیسای توره : در هر دو انتهای بازونی هایش مجموعه ای شبیه انتهای شرقی کلیسای اشپایر دارد - <

توده ای متراکم از برجها - < به صورت بی نظیر در معماری رمانسک .

- برجهای نمای غربی بعدا به صورت برجهای کوتاه پله دار تقلیل یافت .

- انتهای شرقی بعدا به صورت گوتیک در آمد .

تعدد برجها - تمایل به ساختمان برجهای متحد از زمان شارلمانی به بعد در شمال آلپ رایج شد.

معنای رمزی: شاید معنای رمزی داشته باشد.

رمانسک توسکانی.

مجموعه پیزا: مجموعه ای جاه طلبانه - > نمایشگر مجدد قدرت و ثروت.

- بیشتر از لومباردی به میراث کلاسیک خود وفادار ماند.

کلیسای پیزا: - نقشه، همان نقشه کلیسای صدر مسیحیت است.

- با دو بازونی به شکل صلیب رومی در آمده است.

گنبد - در محل تقاطع گنبدی بر پا شده است.

سقف - چوبی و در محل تقاطع طاقهای نوک تیز وجود دارد.

- ستونهای شبکه کرتین.

تناسبات - ارتفاع داخلی اندکی بلندتر از کلیساهای صدر مسیحیت است.

سن پل - انعکاسی است از کلیسای سن پل در بیرون شهر روم.

پوشش - مرمر سفید با حاشیه هایی از مرمر سبز تیره که کنده کاری شده است. [این روش از زمان امپراطوری روم

متداول شده است] و در قرون وسطی در ایتالای مرکزی به حیات خود ادامه داده است.

تزئینات - طاقهای متعدد کور و تزئینات توری مانند و رنگین و بالکانه ها که با بیرون زاهدانه کلیسای صدر

مسیحیت تفاوت دارد.

تعمیدگاه فلورانس: مرکز هنری و تجاری دیگر ایتالیا.

- ساختمان هشت ضلعی با گنبدی عظیم مرمر سفید و سبز و ردیف طاقهای کور روی دیوار.

- تناسبات: در جزئیات و تناسبات خود کاملاً از شیوه کلاسیک پیروی می کند که در مورد قدمت آن بحث است

[آیا معبد مریخ بوده است؟]

اروپای قرون وسطی:

(معماری کارولنژی و (معماری رمانسک و معماری گوتیک))

زمینه های تاریخی پیدایش قرون وسطی در اروپا با جدایی امپراطوری روم غربی و روم شرقی و سپس

فروپاشی امپراطوری روم غربی در قرن پنجم میلادی فراهم شده بود.

از نظر سبک شناسی هنر و معماری هنر دوران اولیه با صدر مسیحیت طی شده بود و در امپراطوری روم

شرقی سبک بیزانتین (بیزانسی) رواج یافته بود که تا قرن پانزدهم میلادی یعنی همزمان با آغاز رنسانس در غرب

همچنان پای بر جای ماند، اما در غرب مسیحی دوران افولی در زمینه فرهنگ و هنر آغاز گشت که با قدرت یافتن

اقوام سلت و ژرمن و شاخه های آنها در سرزمینهای شمال اروپا اتفاق افتاد. این دوران رکود تقریباً تا قرن دهم

میلادی ادامه داشت و از آن پس دورانی در تاریخ اروپا، مسیحیت و هنر و فرهنگ غرب آغاز گشت که اصطلاحاً

به قرون وسطی معروف شده است که مهمترین مقطع آن قرنهای دوازدهم و سیزدهم و چهاردهم میلادی بوده

که همزمان با جنگها صلیبی مسیحیان و مسلمانان می شود، قرون وسطی تا قرن پانزدهم میلادی ادامه می یابد و

از آن به بعد دوران رنسانس (تجدید حیات فرهنگی) در غرب آغاز می شود.

نخستین سبک معماری غرب بعد از فروپاشی امپراطوری روم:

معماری کارولنژی

پس از تشکل اولین جوامع فئودالی در اروپا و همزمان با جنگهای صلیبی قسمتی از سرزمینهای فرانسه و

آلمان امروزی تحت حکومت شخصی به نام «شارلمانی» از خانواده کارولنژیان قرار گرفت. شارلمانی تحت حمایت کلیسا و پاپ در جنگهای صلیبی شرکت کرده بود و در این رهگذر با تمدن بیزانس که در واقع شرق مسیحی بود آشنا شده بود و از سویی آوازه فرهنگ و تمدن اسلامی و دربار هارون الرشید و دستگاه خلافت بغداد به گوش او رسیده بود از این جهت قلمروی فتودالی خود را تا حد یک قلمروی سلطنتی به تقلید از امپراطوری روم شرقی و دستگاه خلافت (سلطنت) عباسی به صورت یک حکومت سلطنتی در آورد و دست به کارهای عمرانی و فرهنگی زد که آثار چندانی از آنها باقی نمانده به جز نماز خانه ای که برای قصر خود ساخته بود و امروزه در خاک آلمان (آخن) واقع است و به نماز خانه شارلمانی معروف است. این اثر معماری تحت تأثیر معماری و هنر بیزانس است که تصاویر آن در جزوه ضمیمه شده است اما برای شرح بیشتر رجوع کنید به کتابهای «تاریخ هنر» و «هنر در گذر زمان» معماری و هنر «اوتونی» دنباله سبک کارولنژی و در چار چوب هنر جامعه فتودالی تازه پا گرفته در اروپای قرون وسطی است که به جز چند نمونه آثار چندانی از آن باقی نمانده و شرح آنها را نیز به کتابهای مرجع واگذار می کنیم.

www.archome.ir

قرون وسطی:

رمانسک:

قرون وسطی که به تعبیر مردم رنسانس «عصر تاریکی» نامیده شده و به تعبیری دیگر عصر ایمان، عمدتاً بعد از دوران حکومت کارولنژیان در اروپا به اوج و شکوفایی خود می رسد. زمینه های شهر نشینی و رشد فرهنگ

مذهبی از زمان شارلمانی آماده شده بود اما سبک خاص معماری این دوره با سبک معماری کارولنژی که تحت تأثیر معماری و هنر بیزانس و کلیسای سن ویتالیه بود در این دوره به شدت تغییر می کند، روحیه ساده و ابتدایی مردم قرون وسطایی همراه با اعتقادات شدید مذهبی، گرایش به سادگی اما صلابت و پر دوام بودن بناهای مذهبی موجب پیدایش موجی از ساختمانها و بناهای مذهبی می شود که در قالب کلیساها و دیرها ظاهر می شوند، رهبانیت و عرفان مسیحی در دوره رمانسک و سپس گوتیک نقش برجسته ای در تظاهرات معماری این دو دوره دارند که جای تأمل و تعمق بسیار است.

دوران اولیه قرون وسطی بعد از دوره کارولنژیان با سبک خاصی از معماری که به خاطر بعضی ظواهر و فرمال آن و صلابت و جسیم بودن بناها لقب «رمانسک» یا «رومی وار» داده شده بود، مشخص می شود و اوج هنری قرون وسطی را در سبک «گوتیک» که مبحث بعدی مورد نظر ما است خواهیم دید.

ویژگیهای سبک رمانسک: (۱۰۵۰ تا ۱۲۰۰ میلادی)

عمدتاً این سبک در معماری ظهور کرد و آنهم در بناهای مذهبی، کلیساهایی با قوسهای نیمدایره به سبک روم باستان با ستونها و جرزههای ضخیم و سنگین و استوار که شباهتی با معماری روم باستان داشت و از خاک ایتالیا ظهور کرد در اروپا گسترش یافت و از این جهت با معماری کارولنژی که تحت تأثیر سبک بیزانس بود تفاوت بسیار داشت. بر خلاف هنر کارولنژی و هنر اوتوننی که تحت حمایت شاهان و در حیطه کوچکی از اروپا ظاهر شده بود هنر رومانسک نوعی هنر مردمی با اعتقاد راسخ مسیحی بود که تقریباً همزمان در سرتاسر اروپا جوشیدن گرفت چراکه مسیحیت در همه جای اروپا به پیروزی رسیده بود. کلیساهای این دوره تحت تأثیر

کلیساهای بازیلیکایی صدر مسیحیت و عناصر معماری رومی برای گریز از خطرات آتش سوزی با سقفهایی نه از جنس چوب و خریاکه به صورت انواع قوسها که از معماری رومی و بیزانسی تأثیر گرفته بود ساخته شدند که شامل قوسهای گهواره‌ای، طاق و تویزه، عرفچین و قوسهای ضربدری می شوند در مورد کاربرد قوسهای ضربدری شاهد ظهور مدولهای مربعی متشکل از چهار ستون در پلان بناها می شویم که زمینه ساز تکامل سازه به سوی معماری گوتیک است.

ساختن کلیساهای جامع برای مراسم مهم عبادی و جذب جمعیت زیاد با مقیاس بزرگ از این دوره آغاز می شود و تعداد نمازخانه ها در اطراف محراب اصلی و در انتهای بازویی ها، رو به شرق از ویژگیهای این دوره است که جنبه تکاملی آن را بعداً در معماری گوتیک خواهیم دید.

در محل تقاطع محور اصلی (طولی) کلیسا با محور عرضی (بازویی ها) شاهد برافراشته شدن برجهای بلند هستیم و نمای غربی کلیسا که از دوران معماری «اوترونی» در آلمان با قرار گرفتن برجهای ناقوس در دو طرف ورودی شخصیت ویژه ای پیدا کرده بود در این دوره هم از ویژگیهای معماری کلیساها به شمار می رود.

حجم کلی کلیسا مشتمل بر احجام متعددی می شود که به خصوص به صورت احجام الحاقی در اطراف بازوئیه‌ها و محراب ظاهر می شوند و بر عظمت و تنوع حجمی بنا می افزایند.

برای مثال ر. جوع کتید به پلان و تصاویر مربوط به کلیسای سن سرنن، تولوز، (۱۰۸۰ تا ۱۱۲۰)

رمانسک ایتالیا

مجموعه پیزا (ایتالیا).

مجموعه مذهبی پیزا شامل کلیسای جامع (کاتدرال) یک تعمیدگاه و یک برج ناقوس کج است که معروفترین برج ناقوس دنیا شناخته می شود در کلیساهای ایتالیا طبق سنت صدر مسیحیت برج ناقوس یک عدد و معمولاً بنایی مستقل از کلیسا است که در معماری رمانسک هم این سنت ادامه پیدا می کند، بر خلاف مناطق شمالی که برجهای ناقوس به صورت زوج و در ورودی کلیسا (جبهه غربی) از مشخصه های معماری رمانسک و گوتیک به شمار می روند، ساختن برجهای بلند و مونومانتال (شکوهمند) در قرون وسطی نوعی معنای رمزی و مقدس در معماری مسیحی داشته است.

مجتمع کلیسا، تعمیدگاه و برج ناقوس گرچه با فاصله زمانی ساخته شده اند و تعمیدگاه در نماسازی به دوران متأخرتر یعنی گوتیک نزدیک می شود اما همگی جزو معماری رمانسک منطقه توسکانی ایتالیا به شمار می روند که نسبت به سبک رمانسک اروپایی روحیه ای لطیف تر و دارای ظرافت کارهای بیشتر تحت تأثیر معماری بیزانس و شرق است.

این مجتمع ساختمانی که به یاد و بزرگداشت پیروزی مردم توسکانی در جنگی با مسلمانان ساخته شده است نمونه ای بسیار جاه طلبانه و شکوهمند است.

برج آن در همان آغاز ساخت به علت نشست زمین کج شد و تا مدتی (حدود هشت سال) ساختن آن متوقف

ماند، اما پس از آن به همان حالت آنرا ساخته و کامل کردند و به مرور زمان به تدریج برکجی و میل آن افزوده شده است. نماسازی برج با قوسهای متعدد نیمدایره و ستونهایی به سبک رومی حکایت از معماری رومی وار می کند که به علت ظرافتهای خاص آن و پرکاری نما همچون نمای غربی کلیسا تداعی نماسازیهای گوتیک را نیز می نماید.

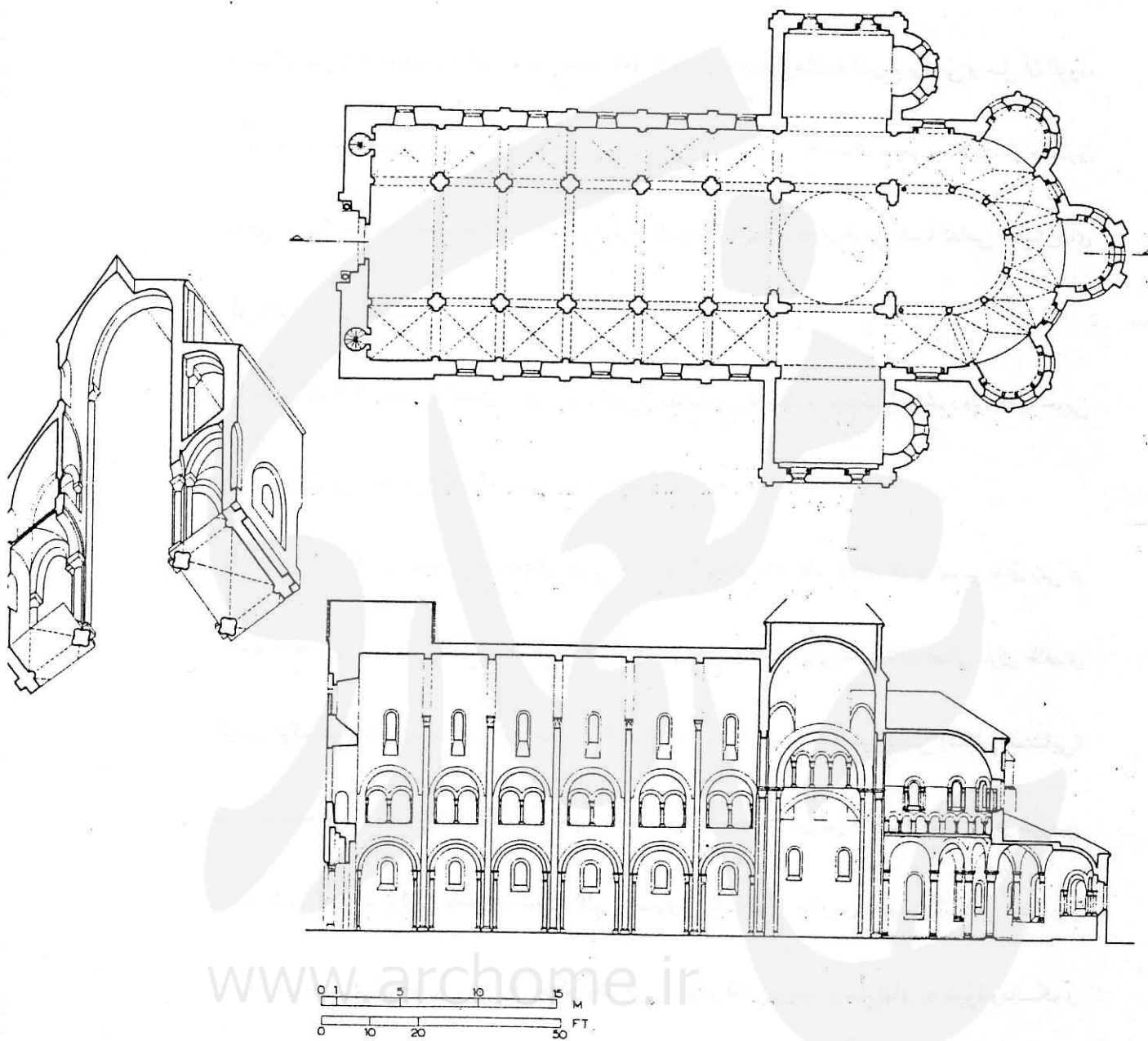
تعمیدگاه با پلان مدور و گنبدی بر روی آن ترکیبی از نماسازی رمانسک و گوتیک را در خود دارد که به خوبی مرحله تحول از رمانسک به گوتیک را در زمان ساخت آن نشان می دهد.

اما کلیسا با پلان بازلیکایی و سقفهای چوبی خر پایی از نظام ساختمانی رمانسک بر اساس طاق زنی در سقفها فاصله می گیرد در حالیکه در مقاطع خاص مثلاً در محل تقاطع بازویی ها با تالار اصلی دارای طاقهای قوسی نوک تیز شبیه قوسهای اسلامی است و روی این قوسها با گنبدی با قاعده بیضی (شکلی استثنایی) پوشیده شده است. سنت ساختن گنبد در محل تقاطع ریشه در معماری بیزانس و اصولاً گنبد زنی در سرزمین ایتالیا دارد. جزئیات تزئینی داخل بنا تحت تأثیر معماری بیزانس و تا حدودی معماری اسلامی است. در نماسازی پرکاری و ظرافتهایی را که بعداً در گوتیک می بینیم در قالب قوسها و ستونهای به شیوه رمانسک و تلفیق با موزائیکهای بیزانسی مشاهده می کنیم.

کلیساهای رمانسک ایتالیا در نما همگی در پوششی از مرمر سفید و گاهی در ترکیب با مرمر سبز پوشیده شده اند که از ویژگیهای مصالح و معماری بومی است.

برای شناخت بیشتر از معماری رمانسک ایتالیا رجوع کنید به نمونه هایی که در کتابهای «تاریخ هنر» و «هنر

درگذر زمان» و سایر مراجع معرفی شده آمده اند.

St. Etienne, Nevers (France), built between 1062 and 1097. Axonometric projection of a bay, plan, and longitudinal section 1:400. The three-storeyed tunnel-vaulted nave is buttressed by the half-tunnels of the galleries. The wide transept is followed by a chancel with an ambulatory and radial chapels.

● سنت ایتین، نورس (فرانسه)

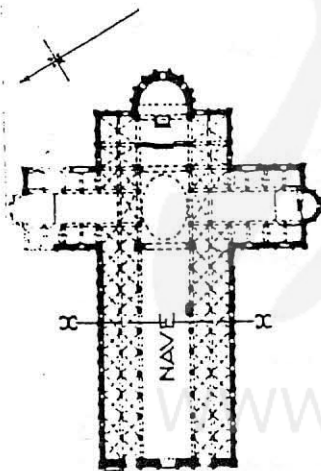
(۱۰۶۲-۱۰۹۷ میلادی) در طبقه دوم رواقهای جانبی با سقف گهواره‌ای نیم حکم پشتیبانها می رابر ای شیبستان اصلی سه طبقه و پوشیده شده توسط سقفهای گهواره‌ای دارند. پس از بازویی کلیسا یک نمازخانه با یک غلامکدش و نمازخانه‌های کوچک شعاعی قرار دارند.

• کلیسای جامع پیزا

PISA CATHEDRAL

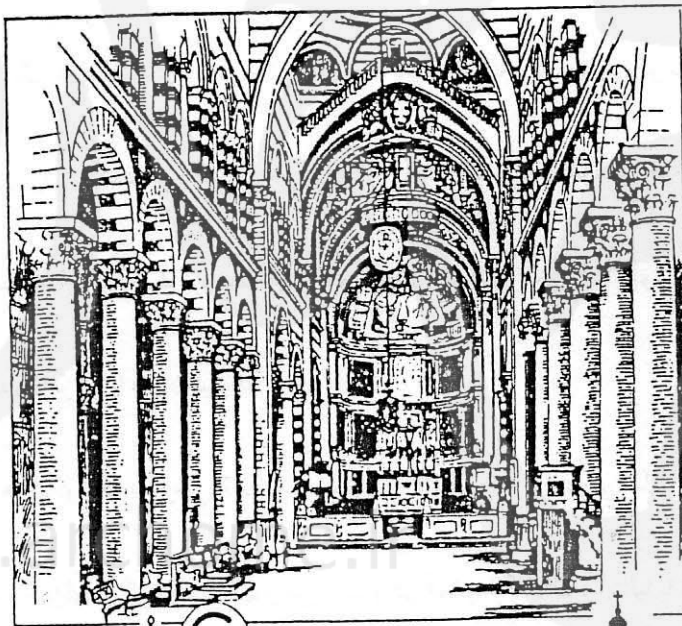

(A) THE PISAN GROUP FROM S.W.

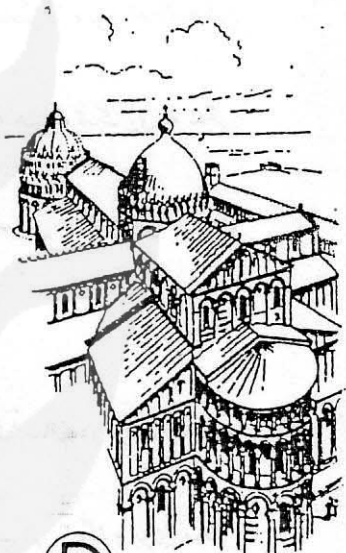

(B) PLAN

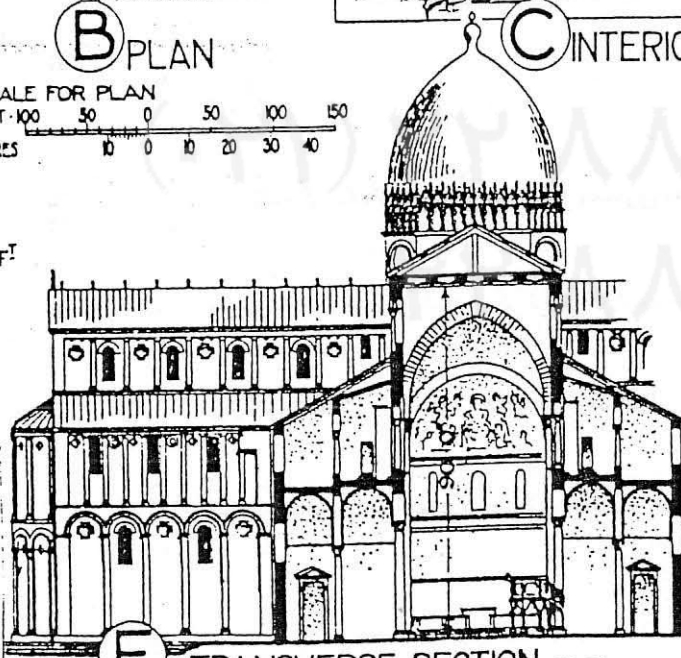
SCALE FOR PLAN
FT: 100 50 0 50 100 150
M: 20 10 0 10 20 30 40

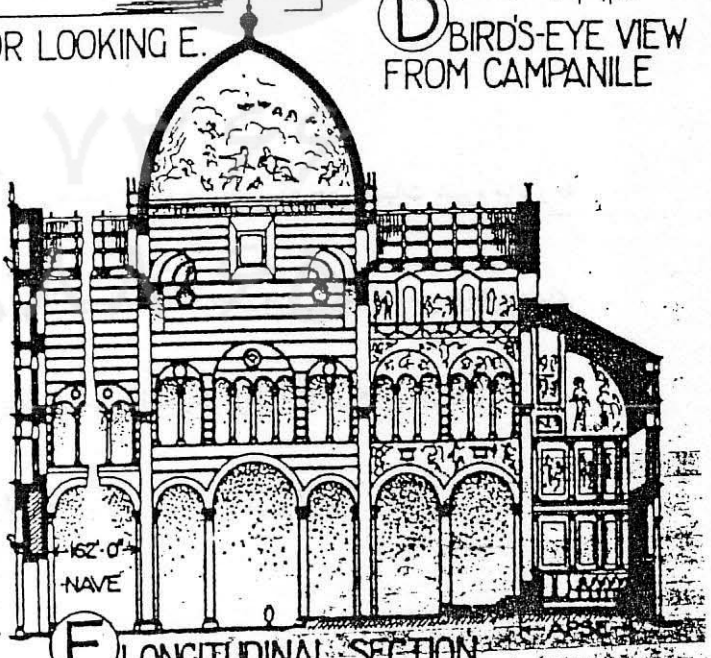
(C) INTERIOR LOOKING E.

(D) BIRD'S-EYE VIEW FROM CAMPANILE

(E) TRANSVERSE SECTION x-x

(F) LONGITUDINAL SECTION

قرون وسطی

دوران گوتیک:

در آغاز دوره گوتیک، یعنی حدود سال ۱۱۵۰ (قرن دوازدهم میلادی)، ناحیه‌ای که گاهواره پرورش هنر گوتیک قرار گرفت منحصر و محدود بود به ایالت "ایل دوفرانس" یعنی شهر پاریس و حومه‌ی آن که قلمرو خاص پادشاهان فرانسه شمرده می‌شد. یک قرن بعد تقریباً تمام اروپا از سیسیل تا ایسلند، در دوران گوتیک به سر می‌برد و یکی از علل گسترش سریع این شیوه حرکت‌های جنگجویان صلیبی در سرتاسر قاره بود که دامنه این هنر را تا خاور نزدیک گسترش دادند. در حوالی سال ۱۴۵۰ (نیمه قرن پانزدهم) عرصه هنر گوتیک رو به تنگی گذارد، نخست از ایتالیا رخت برپست که در آنجا عصر رنسانس ظهور کرده بود و سپس با گسترش فرهنگ رنسانس در سرتاسر اروپا دوزان گوتیک به سر رسید.

هنر و فرهنگ گوتیک در برخی نقط اروپا عمری ۴۰۰ ساله دارد و در برخی نقاط ۱۵۰ سال، در فرانسه که مهد پیدایش آنست ویژگی‌های گوتیک به ظهور می‌رسد و در آلمان، انگلستان و ایتالیا با تغییراتی رنگ و بوی محلی می‌گیرد.

کلمه گوتیک نخست در مورد هنر معماری به کار رفت، و در آن هنر است که خصوصیات شیوه مزبور به خوبی باز شناخته می‌شود. پیکر تراشی گوتیک جزئی از معماری آن به شمار می‌رود گرچه می‌تواند بحث‌های ویژه‌ی پر دامنه‌ای را به خود اختصاص دهد اما این پیکر تراشی مانند پیکر تراشی کلاسیک یونان تا اواخر دوره هنری مستقل از ساختمان و معماری نیست و همواره جزئی از تمامیت معماری گوتیک بوده است.

هنرهای نقاشی و خطاطی گوتیک گرچه از پیکر تراشی مستقل تر هستند اما نمونه های آنها را به عنوان اجزاء معماری بناهای گوتیک در تزئینات با شیشه رنگی (وینترای) باز در رابطه با معماری مشاهده می کنیم.

سبک گوتیک در واقع با هنر معماری شروع شد (۱۱۵۰) و تا یک قرن بعد (۱۲۵۰) دوران ساخت و ساز "کلیساهای بزرگ" (کاتدرال ها) در سرتاسر اروپا به شمار می رود و پیکر تراشی گوتیک که نخست صرفاً در خدمت معماری بود تدریجاً همراه با نقاشی گوتیک، چهره (تا حدودی) مستقل به خود می گیرد.

در این مقطع از قرون وسطی این جنبش جدید هنری بعد از رمانسک در همه جای اروپا به نام لاتین "پوس مدرنوم" (یعنی اثر نوین) یا "یوس فرانسیگنوم" (یعنی اثر فرانسوی) خوانده می شد و نام گوتیک که امروزه ما به کار می بریم نامی است تحقیر آمیز که مردمان دوران رنسانس با تعبیر معماری بربرها به آن داده اند.

در اواخر دوران گوتیک از حدود ۱۴۰۰ میلادی علی رغم تنوعات محلی که در گوتیک ظاهر شده بود، شیوه ای همانند و عمومی به نام "گوتیک بین المللی" به وجود می آید و تقریباً همه جا را فرا می گیرد.

ظهور معماری گوتیک در قرون وسطی همزمان با رشد بیش و معرفت مسیحی در جامعه اروپایی بود، معماری گوتیک تبلور اعتقادات خالص مذهبی مردمان زمانه و مملو از مفاهیم قدسی و رمز آمیز عرفانی است.

در تمامیت بنای کلیساهای گوتیک و در تمام جزئیات آنها، رمز و رازها و مفاهیم نمادین قدسی نهفته است. و معماری گوتیک مبتنی بر حکمت الهی سازندگان آن است که نخست با ساختن دیرها آغاز شد و سپس به ساخت کلیساهای جامع انجامید.

سازندگان بناهای گوتیک گروهی از مردم پیشه ور و صنعتگر تحت نظر بناهایی بودند که زندگی خود را در طول چند نسل وقف ساختن یک بنای مذهبی در جهت اعتقادات خود می کردند بنابراین در این بناها که مدت

ساخت آنها حتی تا دو قرن به طول می انجامید نقش شاخص یک معمار آنچنانکه دررئس‌ان‌س خواهیم دید چشم‌گیر نیست که بر عکس سازندگان آن گویی در عالم استغراق و بیخودی فارغ از وسوسه نام و نشان دست به خلق چشمگیرترین آثار هنری زدند و هیچگاه نام هنرمند بر خود ننهادند.

مصادیق جالب توجه معماری گوتیک را چه با توجه به ویژگیهای عمومی آن، چه خصوصیات محلی می‌توان نخست در گوتیک فرانسه، سپس آلمان، بعداً انگلستان و آخر سر در ایتالیا جستجو کرد. جنبه‌های ظاهری گوتیک ایتالیایی‌ساز متفاوت از گوتیک اصلی است. (برای آشنایی بیشتر مراجعه کنید به مراجع معرفی شده)

www.archome.ir

۶۶ ۷۳ ۸۸ ۲۲ (۰۲۱)

۶۵ ۸۸۸۸ ۲۲

کاتدرال رنس

کلیسای جامع رنس بلافاصله بر خرابه های بنایی که قبلاً در این سایت موجود بود و در سال ۱۲۱۰ م سوخت بناگردید. بنای جدید در سال ۱۲۱۱ م آغاز شد.

نام سازندگان اصلی بنا به شرح زیر ثبت شده است:

ژان دوربه Jean dorbais ژان لولوپ Jean lo loup گوشه دورنس Gaucher de Rheims و برنارد دوسواسون

Bernard de soissons

برنارد دوسواسون تا سال ۱۲۹۰ م زندگی کرد. البته به نظر می رسد که طرح بنا توسط نسل موفق سازندگان

یعنی گوشه دورنس و ژان دوربه تهیه شده باشد. تا سال ۱۲۴۱ م کاتدرال ساخته شده بود و تا پایان قرن ۱۳ م

شبهستان و جبهه غربی تا پای برجهای ناقوس کامل شده بود.

آشوب سیاسی قرن ۱۴ م، جنگهای صد ساله در برابر انگلستان و طاعون روند کار ساختمانی را کند ساخت.

ساختن برجهای غربی بدون کلاهکهایشان در قرن ۱۵ شروع شد. کاتدرال در اثر یک حریق در سال ۱۴۸۱ م به

شدت آسیب دید و ادامه کار به خاطر مرمت و بازسازی بنا دچار محدودیت گشت. پلان اصلی که در آن علاوه بر

جبهه غربی در هر یک از جناحین بازوی کوچکتر دو برج و همچنین محل تلاقی دو بازو یک برج در نظر گرفته

شده بود و در واقع بنایی با هفت برج پیش بینی گشته بود نهایتاً مطرود گشت. بخش عمده ای از کاتدرال در

طول جنگ جهانی اول ویران شد ولی در خلال بازسازی مطابق طرح اولیه اش قبل از مرمت های قرن ۱۷ و ۱۸

و ۱۹ م، مرمت گشت.

پلان همکف

پلان همکف این بنا طرح صلیبی شکلی با شبستان و بازوهای سه رواقی دارد. شبستان این کاتدرال به طور قابل ملاحظه ای طویل تر از شبستان سایر کلیساها و کاتدرال ها می باشد و دلیل این مسئله احتمالاً اینست که کاتدرال رنس کلیسای محل تاجگذاری پادشاهان فرانسه بوده است.

قسمت مذبح تا آن سوی بازو امتداد می یابد و سه قسمت و راهروی مرکزی شبستان را در بر می گیرد زیرا برای مراسم تاج گذاری فضای زیاد و تعدادی مذبح مورد نیاز بوده است.

شبستان در کل شامل نه قسمت است. رواق اول به خاطر موقعیت برجهای جبهه غربی عریض تر از سایرین است. رواق اول بازوهای شمالی و جنوبی نیز پهن تر است زیرا در طرح اولیه بنا برجهایی در دو انتهای بازو پیش بینی شده بود.

پلان کلیسا به طور دقیق و متعادل حول محور اصلی سازمان یافته است این محور از ورودی شروع شده به بخش نیم دایره ای واقع در شرق کلیسا ختم می گردد.

فاصله میان ستون ها در بخش شرقی بنا کاهش می یابد تا مرحله انتقالی بین شبستان اصلی و جرزهای نزدیک به هم غلامگردش نیم دایره ای واقع در انتهای بنا باشد.

رواقهای شبستان اصلی پس از بازو امتداد پیدا میکنند تا غلامگراش اطراف مذبح را به وجود آورند.

مجموعه ای از پنج نمازخانه شعاعی بر لبه خارجی غلامگردش گردهم آمده اند.

نمازخانه میانی که بروی محور مرکزی بنا قرار گرفته است عمیق‌تر از چهار نمازخانه دیگر است.

در بخش شرقی هر بازو یک نمازخانه دو قسمتی تعبیه شده است. به این ترتیب غلامگردش در این قسمت (محل تلاقی نیم دایره با بازوی اصلی) دو برابر عریض تر به نظر می‌رسد.

در پیامد این مسئله بیرون زدگی بازوها در خارج بنا در بخش شرقی بر خلاف قسمت غربی چندان محسوس نیست.

طول داخلی بنا در کل حدود ۱۴۶ متر است و عرض بنا در امتداد بازو ۵۰ متر است.

فضا و شکل

جبهه غربی از طریق سه دروازه که تقسیمات سه تایی درونی را منعکس می‌سازند، به بیرون راه می‌یابد.

تیزه‌های بالای این دروازه‌ها در هماهنگی با یکدیگر هستند. از آنجایی که تیزه‌های دو دروازه جانبی

کوته‌تر از دروازه مرکزی است، حرکتی از بیرون به سمت مرکز بنا ایجاد می‌شود که از طریق آن دو دروازه جانبی

نیز که میان بیرون زدگی نسبت بندها واقع شده‌اند با یکدیگر پیوند می‌یابند.

قوسهای تیزه‌دار بالای درها چنانکه در کلیساهای گوتیک متداول است بی‌منفذ نیستند و با پنجره‌های

وینترای مشبک شده‌اند.

ویژگی اصلی جبهه غربی تضاد میان عناصر افقی و قائم می‌باشد. عروج پشته‌دار و برجها به سمت بالا در

تعارض با افقی بودن راهروی پادشاه است. بخش میانی نما به شدت تحت تاثیر پنجره رز بزرگی است که در زیر

قوس برجسته‌ای قرار گرفته است و نیز متأثر از دو جفت پنجره بلند در دو طرف می‌باشد. در این بخش میانی

جایگاههایی که مجسمه هایی در آنها قرار گرفته است جلوی چهار پشت بند تعبیه شده است و به این ترتیب سیمایی برای دو نمای جانبی شبستان فراهم آمده است.

این جایگاه ها در جبهه غربی اهمیت فرمی دارند در حالیکه در دو نمای جانبی نقش سازه ای دارا می باشند کلاهک های نوک تیز بالای برجها در اینجا در حکم نقاط اوج می باشند و به هدایت نیروهای رانشی ناشی از قوسهای خود پشت بندها کمک می کنند.

دروازه هایی که فرد از طریق آنها وارد کلیسا می شود صحنه هایی از داستان رستگاری را به گونه ای به نمایش می گذارند که برای فرد عامی نیز قابل فهم است. در دروازه میانی فرد صحنه هایی از زندگی و تکریم مریم باکره را مشاهده می کند. در دروازه چپ رنج بردن مسیح و شهیدان و در دروازه راست پایان جهان قابل مشاهده است. فضای میان کاتدرال از نظر جهت طولی است. محور عمود بر این جهت که از طریق بازوها القاء می شود در بدو ورود به کلیسا به دید نمی آید زیرا بر محل تقاطع تأکید نشده است.

دیوارهای شبستان مطابق با اصل تضاد میان عناصر افقی و عمودی می باشند (این اصول در تحلیل نمای جبهه غربی شرح داده شد) بر عناصر عمودی از طریق جزرها و پشتبندهای الحاقی تأکید می شود. عناصر افقی خود را در اتصالات سرستونها نمایان می سازند.

این اتصالات حرکت عمودی ستونها را قطع می کنند و چنین به نظر می آید که در ترکیب با یکدیگر خطی افقی در پر سبکتیو دید مخاطب در امتداد شبستان ایجاد می کنند. خطوط افقی همچنین در صفوف قابلهای بالا و پایین روزنهای سه دهانه ای یافت میشود.

این ردیف ها به جای آنکه از دو طرف در مجاورت ستونها قرار گیرند، از روی آنها می گذرند. نهایتا تکرار

خود سه دهانه ای ها نیز یک خط افقی ایجاد می کند. با این وجود این راهرو مسقف شامل برخی مفصل های عمودی نیز هست....

ژانتزن Jontzon به کیفیت پلاستیک دیواره های شبستان اشاره می کند و آنها را با عبارت "فرمهای مدور کاملاً حجمی" توصیف می کند. این مسئله در مورد ستونهای چهار پره (مركب از چهار جرز مدور در ترکیب با هم) بین سقفها نیز صدق می کند. همچنین در مورد پنج جرز بالای سر ستونها که با ضخامتهای مختلف با هم ترکیب شده اند و تا توزیه های سقفها ادامه می یابند صادق است.

یکپارچگی تأثیر فضایی در این بنا مدیون این ویژگی است که جزئیات و اتصالات دیوارها همه جا و حتی در بخش شرقی ادامه می یابد، گرچه مشکلات خاصی به خاطر فاصله کم بین جزرها در داخل غلامگردش وجود دارد. سازندگان چیره دست آن زمان این مشکل را با تقلیل دادن عرض دهانه های سه تایی به نصف حل کردند همچنین به جای ۴ جرز تنها یک جرزیه ستونهای داخلی الحاق نمودند.

ستونهای بخش شرقی به صورت منفرد در فضا ایستاده اند و پرده جداکننده ای بین فضای داخلی (مذبح) و غلامگردش پایینی ایجاد می کنند.

تأثیر این فضا به میزان زیادی وابسته به نورگیری آن بوده است. پنجره های اصلی (که امروزه تعداد اندکی از آنها در رنس باقی مانده است) عملکرد روزنی بی بیرونی را نداشته اند. آنها مانند دیوارهای رنگینی بوده اند که گویی از درون خود تشعشع صادر می کنند و تصاویر منقوش بر روی این پنجره ها با توجه به موقعیت خورشید، تغییر می کرده اند. صبح زود یا به هنگام غروب آفتاب شیشه پنجره ها مانند یک سطح رنگی تیره که سوسو می زند، به

نظر می آمده است. ولی زمانی که خورشید در آسمان بالا بود، پرتوهایی که بر قسمتهای روشن تر شیشه های رنگی می تابیدند مانند شعاع های جهت داری از رنگ در فضا به نظر می رسیدند.

در کاتدرال شارترکه تعداد زیادی از این پنجره ها امروزه باقی است. این تأثیر هنوز قابل تجربه است.

ساختار

سیستم سازه ای گوتیک که خود را در کلیسای رنس نیز آشکار می سازد، مشتمل بر تعدادی از عناصر است که برخی از آنها تا آن زمان شناخته شده بودند ولی وقتی که در ترکیب با یکدیگر به کار می رفتند چیزی کاملاً جدید به وجود می آمد.

مصلح بکار رفته در ساختار گوتیک سنگ و نیز آجر بود. در مقایسه با بناهای متقدم تر این ابنیه (بناهای

دای

گوتیک) سازه های ظریفی بودند که برای بر پا کردن آنها یک سیستم کاملاً جدید باربری توسعه یافت.

قوسهای تیزه دار فرم اصلی طاق زنی گوتیک گشت در این طاقها خطوط طبیعی انتقال نیرو تخمین زده می شد به طور مثال خطوطی که در راستای آنها نیروی فشاری خالص بر طاق وارد می شود. آنچه در طاقهای تیزه دار مشکل زاست گره واقع در نوک آنهاست. سنگ کلیدی که در این نقطه در طاق زنی گوتیک ظاهر میشود تنها دارای ارزش زیبایی شناسانه نیست و یک عملکرد سازه ای نیز دارد. محل قرارگیری و وزن آن با تزلزل موجود در رأس قوس تیزه دار مقابله می کند.

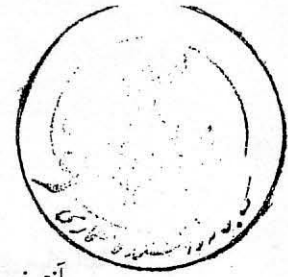
طاقها توسط تویزه ها و پوسته های بین آنها تقسیم می شوند. مزیت این سازماندهی از نظر بر پایی اینست که قالب های چوبی ممتد تنها برای ساختن تویزه ها مورد نیاز بود. بخاطر اینکه پوسته های میانی بدون هیچ

پشتوانه اضافی می توانستند در بین تویزه ها قرار گیرند. این تقسیم بندی طاق به تویزه ها و پوسته های میان آنها باعث صرفه جویی در مصالح و کاهش وزن سقف می شد که در نتیجه از بار طاق به میزان زیادی کاسته میشد بدون آنکه استحکام آن در مخاطره قرار گیرد. هنوز جواب روشنی برای این مباحثه قدیمی یافت نشده است که آیا تنها تویزه ها بار را به پشتبندهای قوسی و سایر پشتبندها منتقل می سازند یا پوسته میان آنها نیز بخشی از این بارها را تحمل می کند.

در هر حال ساختن یک طاق پوسته ای نازک بدون تأثیر استحکام بخش تویزه ها امکان پذیر نمی بود. بارهای وارده از طرف طاق از طریق قوسهای شیبدار به پشتبندها و از آنجا به فونداسیون منتقل می شوند. نقطه ضعیف این سیستم پایه بین قوس و پشتبند می باشد ^{زیرا} به بارهای عمودی اضافی نیاز است و این به معنای کاربرد بیشتر ماده در بالای این پایه می باشد و نهایتاً منجر به ساختن کلاhek های نوک تیز بین قوس های معلق پشتبند و خود پشتبند ها شد.

لذا این کلاhek ها تنها در راستای هدفی زیبایی شناسانه نیستند و کارکرد سازه ای نیز دارند. بنابراین سیستم سازه ای مشتمل بر طاقهای تویزه ای با قوسهای تیزه دار و سنگ کلید، قوسهای پشتبندی، کلاhek های نوک تیز و پشتبندها یک سیستم کامل و خودکفا و بدون هیچ بخش زاید است. از آنجایی که سازندگان گوتیک هیچ ابزاری جهت محاسبه بارهای استاتیکی یا ابعاد مورد نیاز نداشتند، تجربه مهارت و فن آوری بسیار برای برپایی این ساختارها به همان اندازه حیاتی بود که داشتن درک صحیحی از این مسئله که چه چیز از نظر سازه ای درست و ضروری است اهمیت داشت.

مشکل سازه ای اصلی در این ساختارها انتقال نیروهای رانشی به پشتبندهای قائم بود. در پایان قرن ۱۹م.

آنتونیو گائودی Antonio Gaudi با اقتباس از کار سازندگان گوتیک این شیوه را دنبال نمود. او از طریق آزمایش

هایی که با مدل‌های سیمی انجام داد به سیستمی دست یافت که در آن برای تحمل نیروهای رانشی طاق دیگر

نیازی به قوسهای پشتیبندی مورب و پشتیبندهای قائم نبود و ستونهایی که در راستای بردارهای نیرو مایل شده

بودند این کار را انجام می دادند.

تفسیر

در هر بررسی ای بر روی یک کاتدرال گوتیک چیزی که در نظر اول جلب توجه می کند تأثیر آن به عنوان یک

عنصر در خط آسمان فضای شهری است. کاتدرال مانند تاجی بر فراز خانه های شهر به نظر می رسد. و این

طرحی بود که معمارانی چون برونو تات Bruno Taut در آغاز دهه ۱۹۲۰ م آن را با شرایط جدید تطبیق دادند تا

به نظریه نقطه اوج شهری (Stadtkrone) اهمیتی دگرپاره و نوین ببخشند و در این راستا بناهای عمومی جای

کاتدرال را گرفت.

امروزه ما همانقدر که ناتوان از ساختن کاتدرال ها هستیم، قادر به ساختن بناهای عمومی برای توده مردم به

گونه ای که تات و دیگران در رویایش بودند، نمی باشیم. با این وجود این مسئولیت بر دوش معمار است که نه

تنها برای یک بنا به صورت منفرد ارزش قائل باشد، بلکه باید از تأثیر آن نیز در ارتباط با سایر ابنیه و جایگاه آن

در کلیت یک شهر آگاه باشد. به طور مثال به تأثیر بنا در پروفیل شهری توجه نماید. ممکن است این دیدگاه از

نقطه نظر قوانین امروزی مورد اعتراض قرار گیرد و متأسفانه جامه عمل پوشاندن به چنین نظراتی امروزه غیر

ممکن است و توسعه شهری مانند آنچه در فرانکفورت اتفاق افتاده غیر قابل اجتناب می باشد. اعتراضاتی از این

دست حداقل در مورد خط آسمان توسعه های جدید در لبه های شهری وارد نیست زیرا برنامه ریزی بهره برداری از اراضی در دست یک نهاد مرکزی می باشد (منحصر به فرد بودن آن باعث می شود یک دیدگاه کلی بر تمامیت طرح حاکم گردد).

یک ویژگی دیگر کلیساهای گوتیک اینست که فرد می تواند اصول ارتباطی فضای خارجی و داخلی را از طریق عناصر فضایی حد واسط بین آنها تشخیص دهد. در مورد کلیسای رنس این عناصر حد واسط به صورت دروازه های سه گانه ظاهر می شوند. نقطه انتقال از فضای خارج به درون از طریق مجموعه پیکره تراشی شده ای با مضمون داستان رستگاری قابل تشخیص است بیان این مجموعه حجاری شده بگونه ای است که مردم عادی نیز قادر به درک پیام آن هستند. فراتر و برتر از هدف صریح آن در شرح داستان رستگاری نقش آن به عنوان یک مفصل ارتباطی اهمیت دارد که مخاطب را با بنایی که در حال ورود به آن است آشنا می سازد و انس می دهد. از طرف دیگر به محض آنکه احساس شگفتی به فرد مجال آشنایی با بنا را بدهد، برای او این پرسش پیش می آید که چگونه سازندگان آن زمان قادر به طاق زدن بر روی فضای داخلی با چنین ارتفاعی بودند و علیرغم تکیه داشتن سازه بر اعضای باربر ظریف می توانستند بنایی ایستاسازند.

به این ترتیب بنا مشتمل بر عناصری آشنا (که البته محدود به دروازه های ورودی نیستند) و عناصری کاملاً جدید می باشد. فضای داخلی کاتدرال به صورت طولی کشیدگی داشته و متعادل و متقارن است. اگر چه محور طولی بنا به شدت خودنمایی می کند، راههای متعددی برای حرکت در بنا وجود دارد و الزامی در تبعیت از این محور نمی باشد. انتخاب این راهها بستگی به ورودی ای دارد که فرد از طریق آن وارد بنا شده است. البته امروزه چیدمان صندلی ها این راهها را محدود ساخته است و تنها راه باقی مانده در شبستان در راستای محور طولی

می باشد.

به منظور منعکس ساختن طرح سنتی باسیلیکایی کاتدرال به یک فضای دست اول یعنی شبستان و دو فضای دست دوم یعنی رواقهای جانبی تقسیم می گردد. جرزهای میان قوسهای بین شبستان و رواقهای جانبی مانند یک پرده نیمه شفاف عمل می کنند و بسته به موقعیت مکانی فرد به صورت یک سد بسته (اگر مسیر دید از ورودی اصلی در امتداد محور طولی و به سمت محراب باشد) یا یک روزن باز (اگر خط دید از رواق جانبی مستقیماً به سمت شبستان باشد) نمود می یابند. به این ترتیب ارتباطهای فضایی مورب یا راست با فضای طولی مرکزی ایجاد می گردد. به طریق مشابه، شاخص بودن مسیر طولی فضا وقتی که فرد به محل تلاقی می رسد به وسیله تلاقی بازوها تضعیف می گردد.

یک کاتدرال گوتیک دارای یک سازه اسکلتی است. اگر چه جدا شدن شبکه اسکلتی باربر از بنا و استفاده از دیوارهای جداکننده غیر حمال امروزه ممکن است در نظر ما مدرن جلوه کند، نباید فراموش کنیم که جرزهای باربر نیز به گونه ای کاملاً متفاوت از گذشته در این بنا ساخته شده بکار رفته اند. ژانتزن **انتقال نیرو از دیوار به شبستان را در درون بنا** یک "سازه نامرئی" توصیف می کند. پوشش فضایی این بنا از طریق تضاد بین دیوارهای بسته و روزنها مانند آنچه در معماری رمانسک به چشم می خورد، تشخیص داده نمی شود ارتباط میان دیوار و زمینه آن به ادراک این پوشش فضایی کمک می کند.

زمینه خود را بصورت یک عنصر بصری که در پشت دیوار قرار دارد آزاد می سازد و در واقع چنین نیز هست. پوشش فضایی بنا به شکل یک پوست دو لایه است و همانگونه که ژانتزن اشاره می کند آنچه که مهم است ضخامت این پوست نیست بلکه ارتباط بین دیوار و زمینه آن است.

پوسته داخلی شامل ستونهای بیرون زده و قرنیزها، قاب پنجره ها، طاقنماهای سه چشمه ای و سطوح باقیمانده بین آنها و ردیف طاقی هاست. بنابراین مشتمل بر احجام، سطوح و خطوط می باشد. زمینه پشت دیوار شامل نور کم رنگ پنجره ها (که قاب پنجره ها در میان آن به صورت یک پوست به چشم می آید)، فضای کم عمق پشت طاقنماهای سه چشمه ای و فضای عمیق رواق جانبی است.

قرنیزها تقسیم بندی این دیوار نامرئی بر مبنای تضاد بین ستونهای عمودی و عناصر افقی مانند سر ستونها، و طاقنماهای سه دهانه ای است. با این وجود احساس وحدت فضایی در این کاتدرال معلول امتداد یافتن تقسیم بندی ها و مفصل بندی های دیوارهای شبستان تا اطراف بخش شرقی یعنی محل محراب و مذبح می باشد. سازه گوتیک بیش از هر بنای دیگری در طول تاریخ عناصر طراحی فرمال در خود دارد و چنین به نظر می رسد کاتدرال های گوتیک نمونه کاملی از ارتباط میان فرم و ساختار بوده اند و از این جهت در زمان ما بسیار مورد بحث قرار گرفته اند.

عناصر سازه ای خارج یک کاتدرال گوتیک، قوسهای پشتیبندی، کلاهک های نوک تیز و پشتیبندها هستند شکل کلاهک های نوک تیز نشان می دهد که چگونه توجهات زیبایی شناسانه و ساختارهای سازه ای در هم تنیده شده اند.

این مسئله به همان اندازه در مورد دیوارهای داخلی نیز صادق است. ستونهای بیرون زده به نحو خوشایندی به کمک تویزه های طاقهای متقاطع به سمت بالا کشیده می شوند یا به بیان دیگر، این تویزه امتداد خود در این ستونها می یابند. برای این کیفیت تفسیر دیگری نه از دیدگاه فرمی که از نقطه نظر سازه ای امکان پذیر است: بر خطوط انتقال نیرو از طریق این تویزه ها و ستونها تأکید شده است. آیا واقعاً تظاهر این تویزه های متقاطع و

ستونهای بیرون زده از نظر سازه‌ای ضروری می باشد.

جواب به این پرسش در نظر اول خیر می باشد. با اتخاذ یک روش طاق زنی مناسب، بی شک این تویزه‌ها می

توانند حذف شوند و مطمئناً ستونهای الحاقی به میزان بسیار ناچیزی در ایستایی جرزها شرکت دارند. پس آیا

تویزه‌های متقاطع و ستونها به خاطر مسائل فرمال به بنا دیکته شده اند.

هر تلاشی در جهت پاسخگویی به این سوال چه از دیدگاه فرمی و چه از نظر سازه ای نشانگر این مطلب

است که یک تفسیر تک بعدی بسیار نارسا و ناکافی خواهد بود. این تویزه‌ها و ستونهای الحاقی فرم و سازه توأم

هستند و به عنوان بخشی از تقسیم بندی دیوارها نقش فرمی دارند و از آنجایی که خطوط نیرو رابه نمایش

می‌گذارند قسمتی از ساختار بنا می باشند.

اگر در زمان ما نیز تکنیک های سازه ای جدید پایه ای برای فرمهای نوین و بدور از اشتباه تلقی می شدند،

گامی در جهت صحیح برداشته بودیم. اما باید بدانیم که هیچگاه فرم منطقی از سازه سر چشمه نمی گیرد بلکه فرم

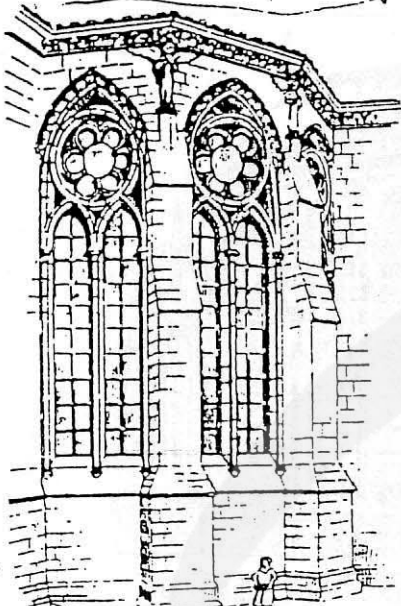
و سازه همیشه در ارتباط متقابل با یکدیگرند.

www.archome.ir

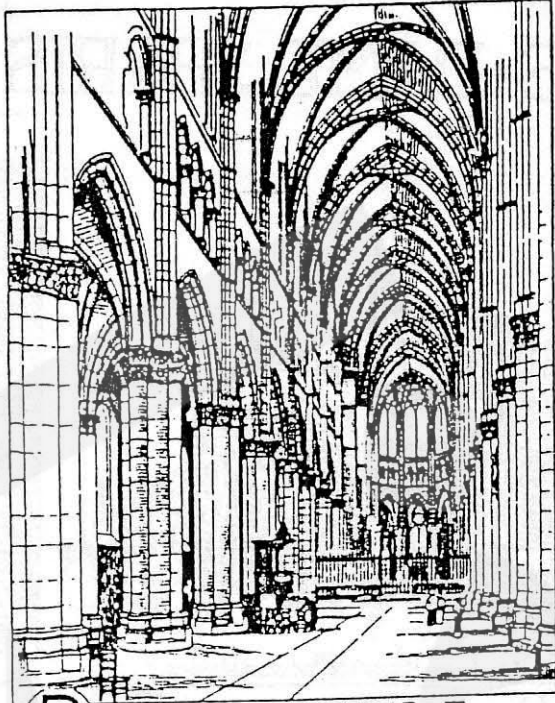
۶۶ ۷۳ ۸۸ ۲۲ (۲۱)

۶۵ ۸۸ ۸۸ ۲۲

RHEIMS

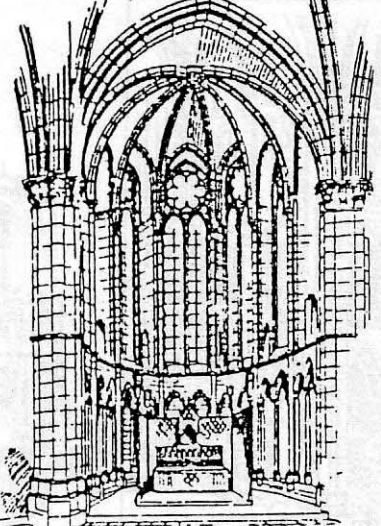
A CHEVET CHAPEL (EXT)

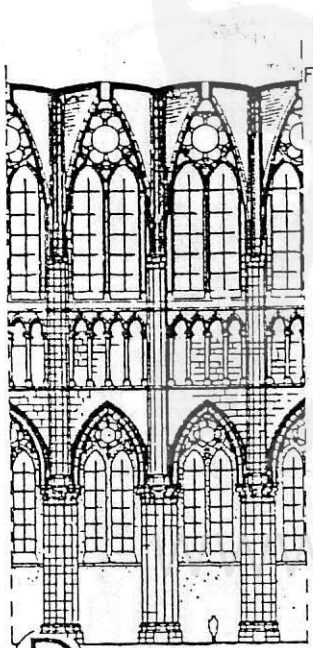
B INTERIOR LOOKING E.

CATHEDRAL

کلیسای جامع / نس

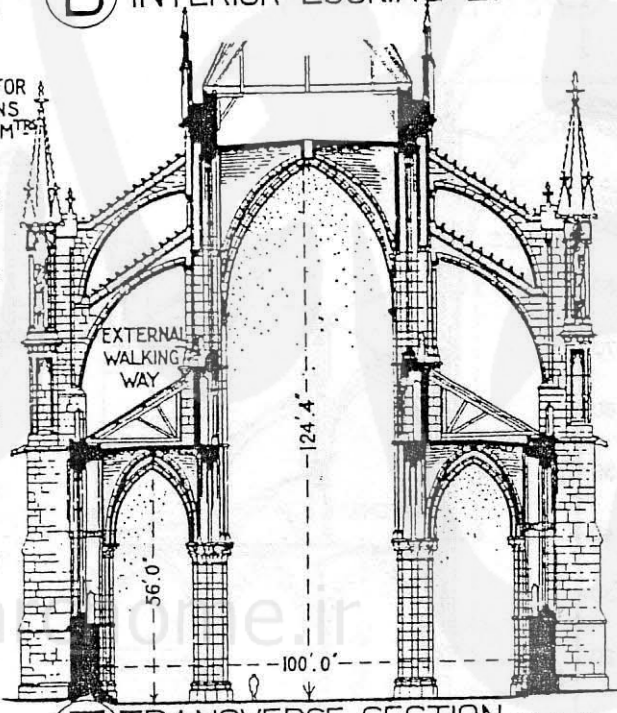

C CHEVET CHAPEL (INT)

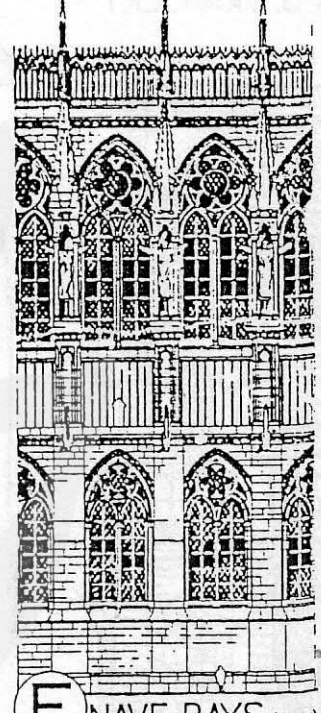

D NAVE BAYS (INT)

SCALE FOR SECTIONS
FT 130 40 MTRS

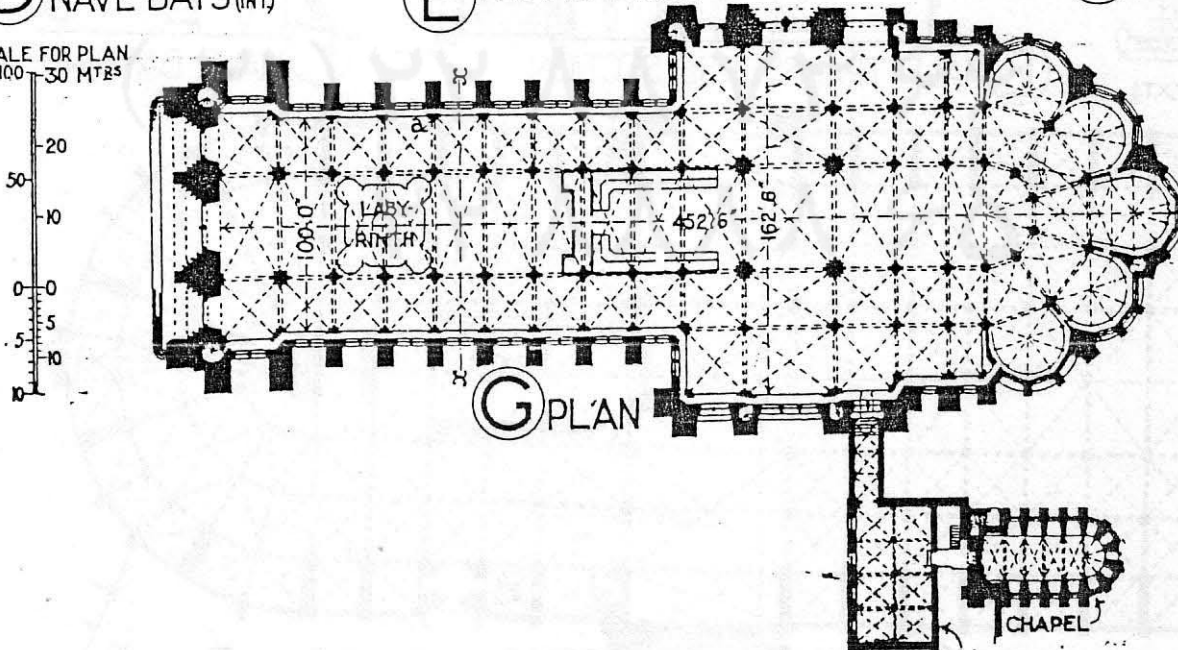

E TRANSVERSE SECTION ON x-x

F NAVE BAYS (EXT)

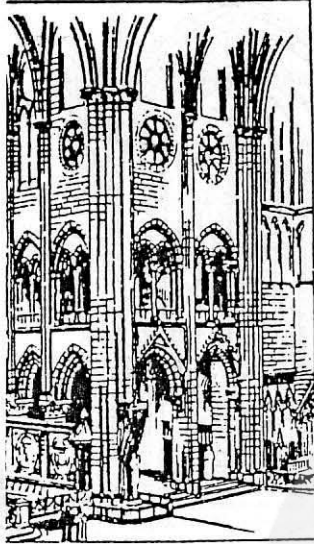
SCALE FOR PLAN
FT 100 30 MTRS

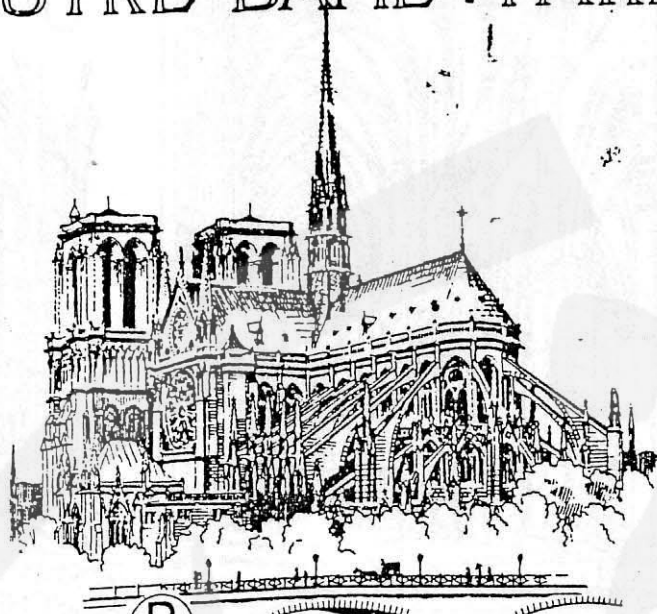
G PLAN

CHAPEL

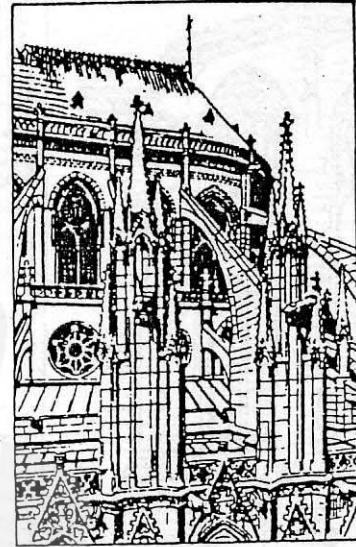
NOTRE DAME : PARIS

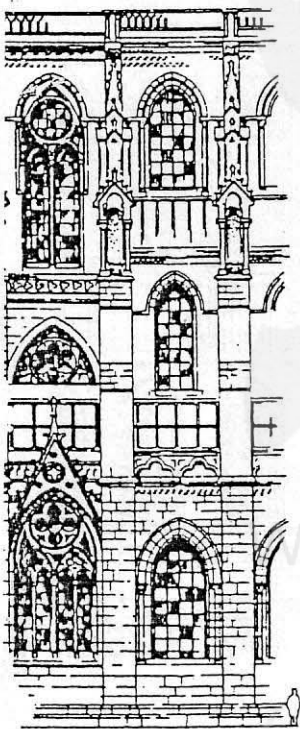
A ANGLE of CHOIR & S. TRANSEPT

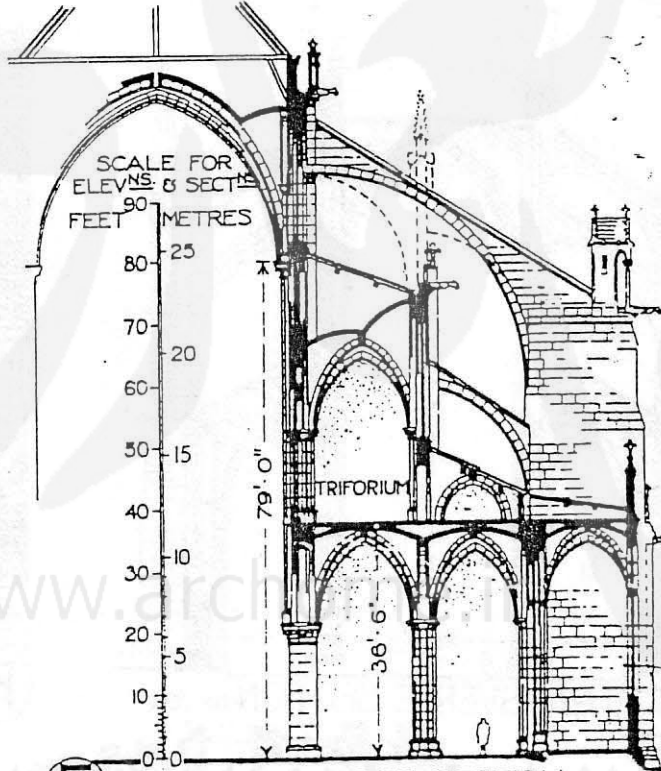
B EXTERIOR FROM S.E.

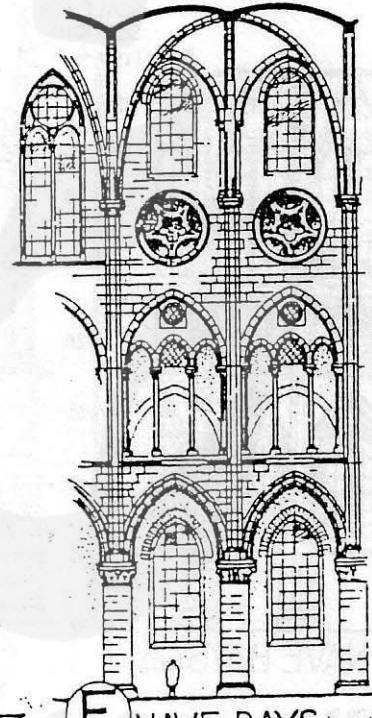
C BUTTRESSES & PINNACLES: CHEVET

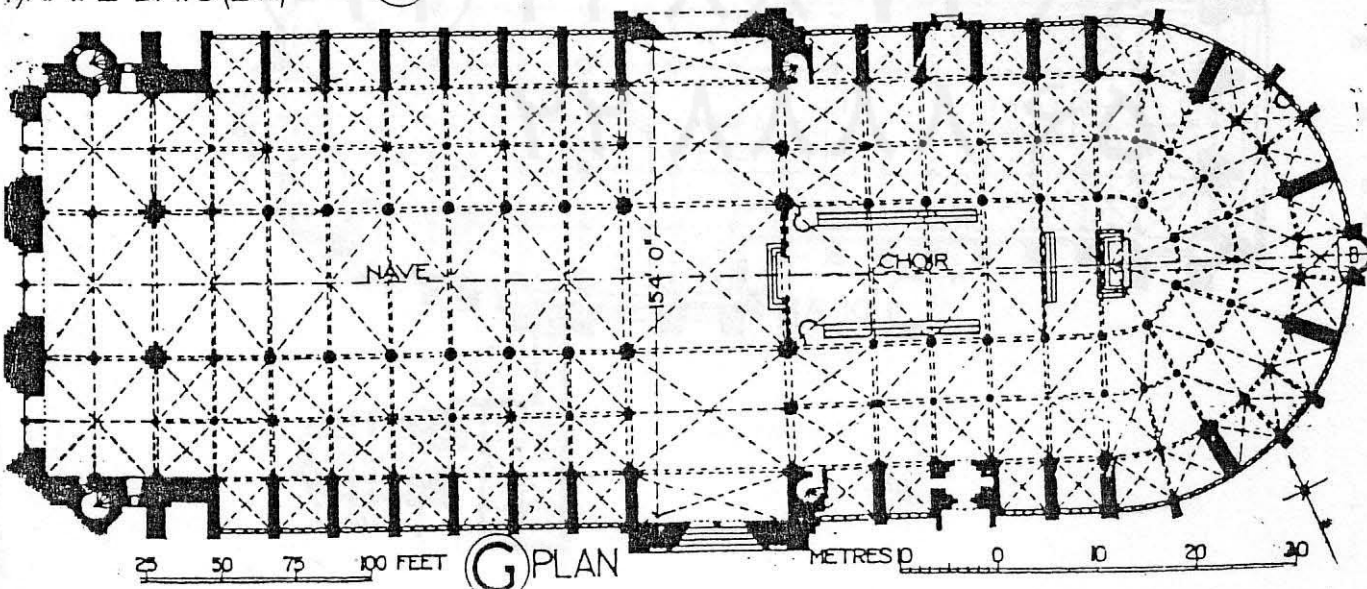
D NAVE BAYS (EXT.)

E HALF TRANSVERSE SECTION

F NAVE BAYS (INT.)

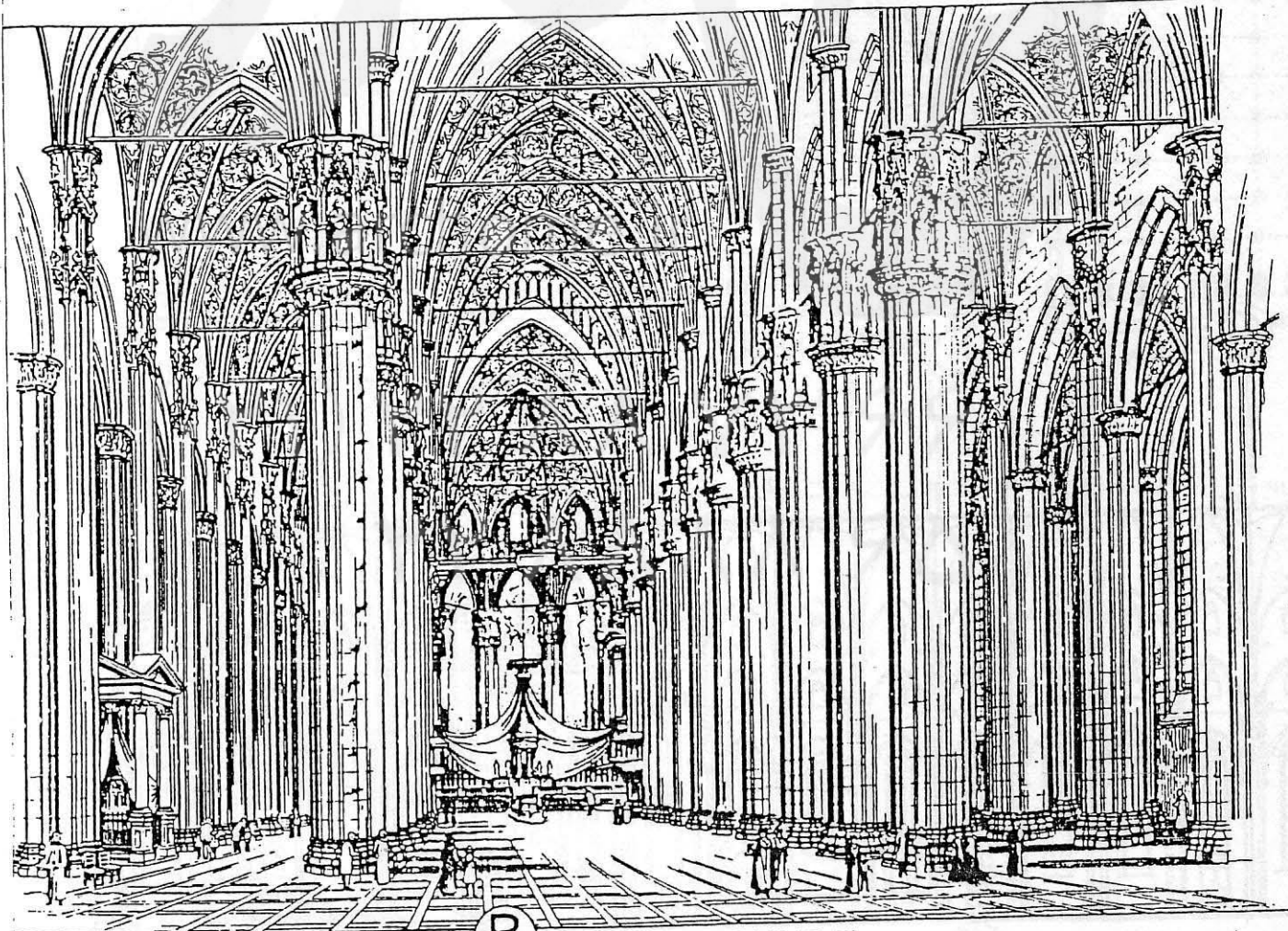
G PLAN

MILAN CATHEDRAL

• کلیسای جامع میلان

A EXTERIOR FROM S.W.

B INTERIOR LOOKING E.

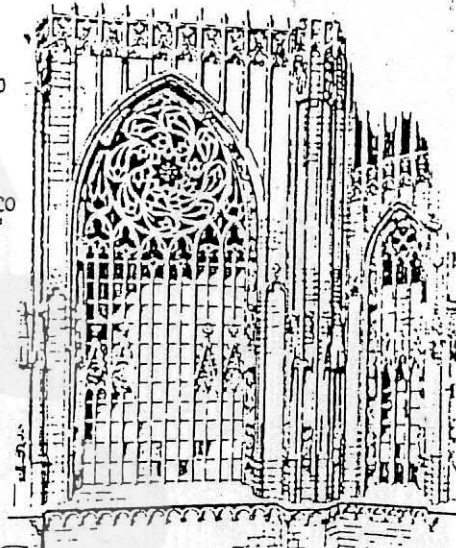
MILAN CATHEDRAL • کلیسای جامع میلان

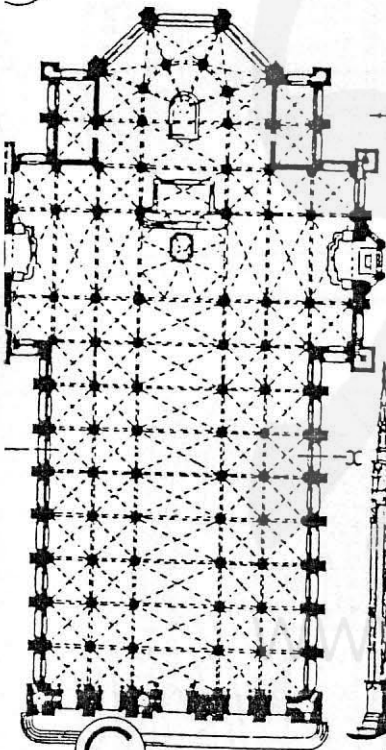
A VIEW OF ROOF LOOKING E.

SCALE FOR PLANS
FEET: 0 50 100 150 200
METRES: 0 10 20 30 40 50 60

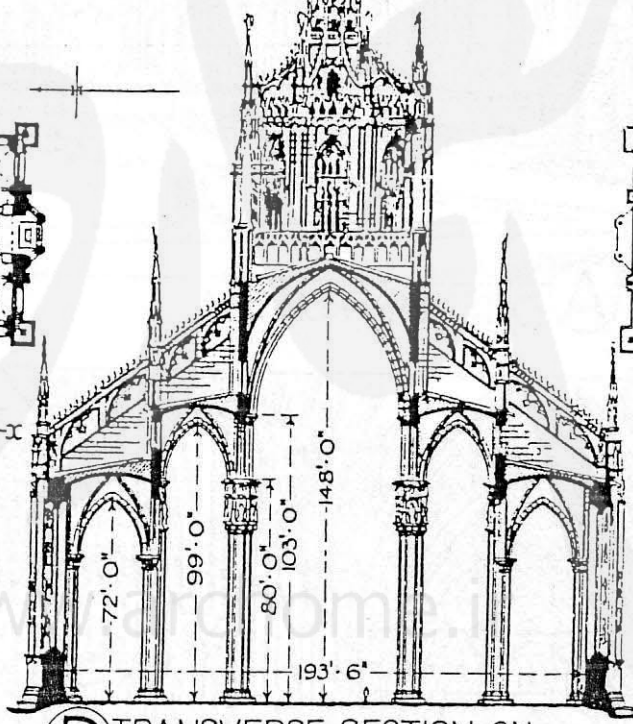
SCALE FOR SECTIONS
FEET: 0 50 100 120
METRES: 0 10 20 30

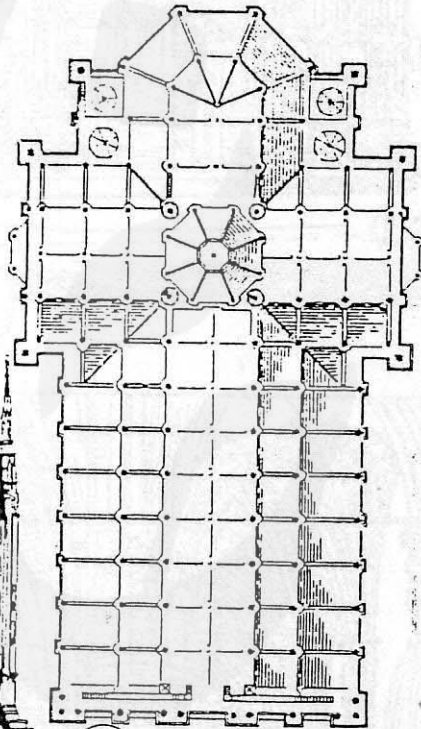
B N.E. APSIDAL WINDOW (EXT.)

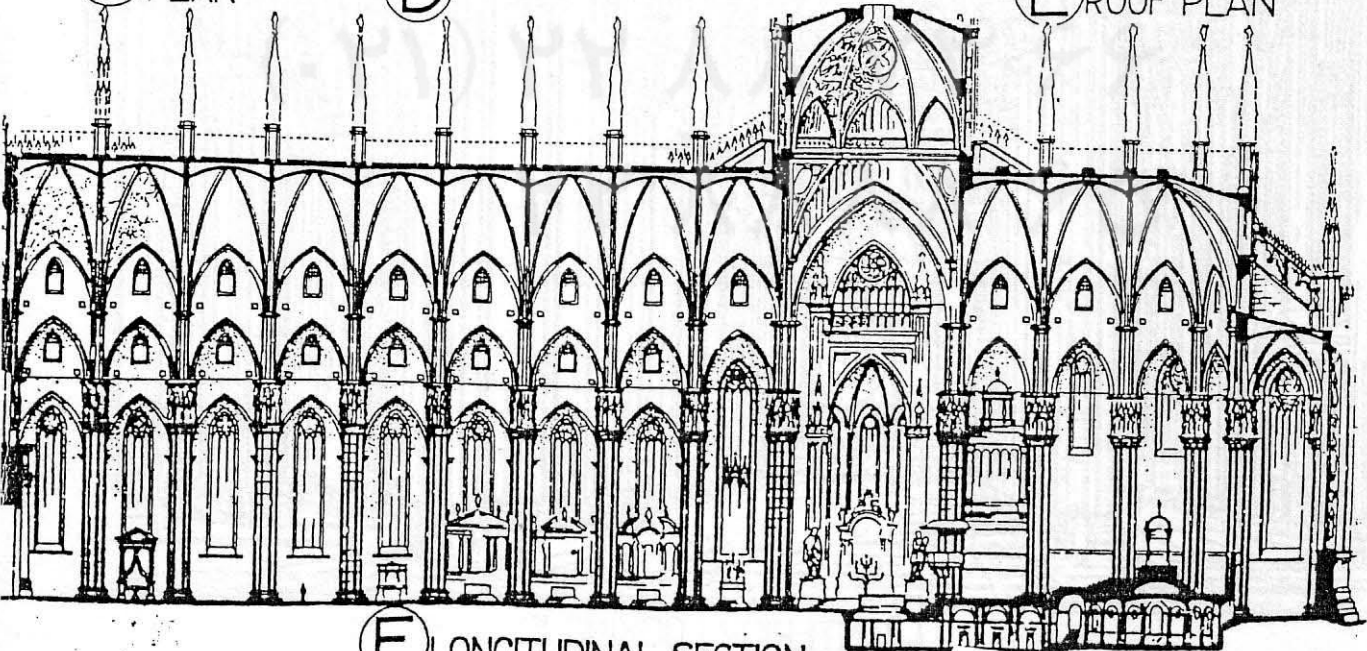
C PLAN

D TRANSVERSE SECTION ON x-x

E ROOF PLAN

F LONGITUDINAL SECTION